

বার্ষিক আলোচনী

চতুর্দশ সংখ্যা ঃ ২০২৩-২৪

থীতি আৰু শুভেচ্ছাৰে,	

তত্ত্বাধ্বশামিকা ম**ধুস্মিতা দেৱী**

محطلعمد

অপীম হাজৰিকা

বাণিজ্য জ্যোতি

वाभिजारजगिज

বার্ষিক আলোচনী ওৱেষ্ট গুৱাহাটী কমার্চ কলেজ সম্পাদনা সমিতি

মুখ্য উপদেষ্টা ঃ

ভৱানন্দ দত্ত

অধ্যক্ষ, ওৱেষ্ট গুৱাহাটী কমাৰ্চ কলেজ

তত্ত্বাৱধায়িকা ঃ

মধুস্মিতা দেৱী

সহকাৰী অধ্যাপিকা, ওৱেষ্ট গুৱাহাটী কমাৰ্চ কলেজ

সম্পাদক ঃ

অসীম হাজৰিকা

ওৱেষ্ট গুৱাহাটী কমাৰ্চ কলেজ ছাত্ৰ একতা সভা

শিক্ষক সদস্য / সদস্যা ঃ

হৰেন্দ্ৰ কুমাৰ নাথ
ইলোৰা দেৱী
ড° ৰক্তিমা হুজুৰী
মানসী ভট্টাচাৰ্যী
উষা কুমাৰী
ৰশ্মিৰেখা বৰ্মন

ছাত্র সদস্য / সদস্যা ঃ

ৰাজদ্বীপ পল অতনু চক্ৰৱতী ভাস্কৰ জ্যোতি শৰ্মা গীতাঞ্জলী দাস জেসমিন দে উৰ্মি বণিক অনন্যা দাস বেটুপাত শিল্পী শুভ্ৰজিৎ কলিতা

শলাগৰ শৰহি

"যি সকল শুভাকাংক্ষীৰ মূল্যৱান দিহা–পৰামৰ্শ আৰু লেখাৰে "বাণিজ্যজ্যোতি" সমৃদ্ধ কৰিলে । সেইসকল লোকলৈ শলাগৰ শৰাই নিবেদন কৰিছোঁ।"

■বাণিজ্যজ্যোতি

সৰস্বতী বন্দনা

য়া কুন্দেন্দুতুষাৰহাৰধৱলা য়া শুল্ৰবস্ত্ৰাবৃতা য়া ৱীণাৱৰদণ্ডমণ্ডিতকৰা য়া শ্বেত পদ্মাসনা । য়া ব্ৰহ্মাচ্যুতশঙ্কৰপ্ৰভৃতিভিৰ্দেৱিঃ সদা ৱন্দিতা সা মাং পাতু সৰস্বতী ভগৱতী নিঃ শেষজাড্যাপহা।।১।। শুক্লাংব্ৰহ্মৱিচাৰসাৰপৰমামাদ্যাং জগদ্ব্যাপিনীম্। ৱীণা-পুস্তকধাৰিণীমভয়দাং জাড্যান্ধকাৰাপহাম্ হস্তে স্ফটিকমালিকাং ৱিদধতীং পদ্মাসনে সংস্থিতাম্ বন্দে তাং পৰমেশ্বৰীম্ ভগৱতীম্ বুদ্ধিপ্ৰদাং শাৰদাম্।।২।।

অৰ্থ ঃ যিজনা বিদ্যাৰ অধিষ্ঠাত্ৰী দেৱী ভগৱতী সৰস্বতীয়ে কুন্দফুল, চন্দ্ৰ, তুষাৰ (বৰফ) আৰু মুকুতাৰ হাৰৰ নিচিনা শুক্লবৰ্ণা, যিজনাই শুভবৰ্ণৰ বস্ত্ৰ ধাৰণ কৰে, যাৰ হাতত বীণাদণ্ড বিৰাজমান আৰু যাৰ আসন বগা পদুম ফুল, ব্ৰহ্মা, বিষ্ণু, শঙ্কৰ আদি দেৱতাসকলে যাক সদায় বন্দনা কৰে, সকলো জড়তা আৰু অজ্ঞানতা দূৰ কৰোঁতা সেই আই সৰস্বতীয়ে আমাক ৰক্ষা কৰক।

সম্পূৰ্ণ চৰাচৰ জগতত ব্যাপ্ত, আদি শক্তি, পৰম উৎকৰ্ষ সাধন কৰাওঁতা, শুক্লবৰ্ণা, সকলোৰে অভয় দাত্ৰী, অজ্ঞান অন্ধকাৰ দূৰ কৰোঁতা, হাতত পুথি আৰু বীণা সহিত স্ফুটিকৰ মালা পৰিহিতা আৰু পদ্মাসনত বিৰাজমান, বুদ্ধিদাত্ৰী পৰমেশ্বৰী ভগৱতী শাৰদা (সৰস্বতী দেৱী)ক আমি বন্দনা কৰোঁ।

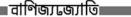

বিগত বৰ্ষটোত মহাবিদ্যালয়ৰ সৈতে জড়িত যিসকল
শিক্ষক - শিক্ষয়ত্ৰী, কৰ্মচাৰী , ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা জ্ঞাত-অজ্ঞাত
ব্যক্তিয়ে ইহ-সংসাৰৰ পৰা চিৰদিনৰ বাবে বিদায় মাগিলে,
তেওঁলোকৰ বিদেহ আত্মাৰ শান্তিৰ অৰ্থে
শ্ৰদ্ধাঞ্জলি নিবেদিছোঁ ।

– সম্পাদক

ড° হিমন্ত বিশ্ব শর্মা Dr. Himanta Biswa Sarma

মুখ্যমন্ত্রী, অসম Chief Minister, Assam

CMS.7/2023/**1321** Dispur 17 Aghun, 1430 Bhaskarabda 4th December, 2023

MESSAGE

I am happy to know that West Guwahati Commerce College is publishing the 14th edition of its Annual College Magazine titled 'Banijya Jyoti' for the year 2023-24. My heartfelt congratulations to the entire college fraternity on this occasion.

Commerce education stands as the bedrock of economic development, providing students with the knowledge and skills necessary to navigate the complexities of the business world. West Guwahati Commerce College has at the forefront of this noble endeavour, consistently fostering a culture of excellence, innovation and commitment to producing well-rounded professionals.

I hope the college magazine being published highlights the mission and vision of West Guwahati Commerce College to remain a torch bearer in our society to guide it towards academic and intellectual excellence. I convey my best wishes to the editorial team of 'Banijya Jyoti' all success in its endeavour.

Hope the magazine is read and appreciated by all.

(Dr. Himanta Biswa Sarma)

Ranoj Pegu Minister

Education, Tribal Affairs (P), Indigenous and Tribal Faith & Culture (L & M) Deptt.

Dispur, Guwahati - 781006, Assam

Ph. No.: +91 99547 03825 (M) +91-361-2337023 (O)

E-mail: ranojpegu@gmail.com

MESSAGE

I feel happy to learn that West Guwahati Commerce College, Maligoan is going to publish the $14^{\rm th}$ edition of its annual magazine entitled "Banijya-jyoti" for the academic session 2023-24.

To consider the noted American philosopher, psychologist and educational reformer John Dewey--

"Education isn't preparation for life; education is life itself".

Education is an essential human virtue, a necessity of society and a basis of good life. The first thing that strikes in our minds when we think about education is gaining knowledge. It is one of the most important element in the development of a nation.

I extend my greetings and warm wishes to the writers and all the esteemed members associated with the publication of the magazine and wish a bright future of the institution.

(Dr. Ranoj Pegu)

Prof. Pratap Jyoti Handique Vice Chancellor E-mail ID: vc@gauhati.ac.in

MESSAGE

It gives me immense pleasure to know that West Guwahati Commerce College, Guwahati is going to publish its 14th edition of Annual College Magazine entitled "BANIJYA JYOTI" for the year 2023-24. College Magazine is a strong medium for the constituent members of a college for an intellectual exercise. It carries sentiments, emotions, creativity and objectivity to integrate into a totality of views of a community at a given time. I hope that the said publication will be richly endowed with contributions from both the students and teaching community and will make interesting reading. I wish all success in the effort and hope the Magazine will be well accepted by the readers.

Date: 06.11.2023

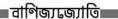
(Pratap Jyoti Handique) Vice Chancellor Gauhati University

Address: Guwahati-781014 Assam:India

Phone: 7099023760

Web: www.gauhati.ac.in

MESSAGE:

West Guwahati Commerce College was established in the year 1992 by some socially concerned citizens and educationists of greater Maligaon, Baripara, Gotanagar and Pandu locality to uplift and impart quality education in commerce. The college was provincialised w.e.f 01/01/2021 (i.e. 29 years from the inception date). The college has been smoothly running in regard to both Academic and Administrative dimensions in a conducive atmosphere since it's initiation. A three member NAAC peer team visited the college on 18/04/2023 to assess the Institution. The College has constructed the 4th Stories RCC building of 10,000 sqft each floor (technically equipped as per structural engineer) without any Govt and other UGC, RUSA sponsored funds, only Rs 6 Lakhs contributed from MLA funds. A corpus of students fees was generated from which it is constructed at a cost of Rs 5.35 crores with all amenities as per requirement. We are glad that all criterias as per NAAC has been fulfilled by the college to a considerable extent. I had served the college as a founding faculty as well as Principal for the last Six years till April, 2013 (2006, December to 2013, April). It is my pleasure that I have been working as president of GB as per appointment by the Director of the Higher Education, Govt of Assam. "I am glad to witness that our vision is getting embodied with firm and steady results over the time. It is indeed a matter of delight and pride to see how West Guwahati Commerce College is growing steadily since its inception when a small seed sown in the soil has grown into a mighty tree of knowledge where thousands of students are acquiring the nectar of wisdom and knowledge each day. I am proud to acknowledge many praise worthy contributions of the entire team for the cause of all round development of the students through their incessant efforts round the clock. I am sure, in the years ahead as well, this Institute will educate and make the students committed and dedicated to the members of the family, society and the country at large. I extend my best wishes to the teachers, staff, management committee, students, parents, well-wishers and every individual directly and indirectly associated with us for the further prosperity of this institution of higher education in commerce and business studies.

I wish good luck to all the students who look forward to embark the journey of their career with our educational institute. You may rely on us for charting the best possible career graph for you.

Sincerely yours.

Dr. Jyotish Goswami President of the Governing Body, West Guwahati Commerce College. Maligaon,Baripara, Guwahati 12

অধ্যক্ষৰ মেজৰ পৰা

বিভিন্ন শিক্ষাবিদৰ দৃষ্টিত শিক্ষা এক জীৱনৰ অবিচ্ছিন্ন পদ্ধতি যিটো জন্মৰ পৰা মৃত্যুলৈ চলি থাকিব পাৰে আৰু যাৰ দ্বাৰা মানৱ জীৱনৰ চৰিত্ৰ গঠনত সহায় কৰাৰ লগতে বিশেষ কিছুমান কাৰ্য্যদক্ষতা অৰ্জন কৰাত সহায় কৰে। এই কাৰ্য্যদক্ষতাই এজন ব্যক্তিক এটা বিশেষ ক্ষেত্ৰত নিজক সংস্থাপনৰ পথ দেখুৱাই দিয়ে।

বৰ্তমান আমাৰ দেশত তিনি ধৰণৰ শিক্ষা ব্যৱস্থা প্ৰচলন হৈ আছে আনুষ্ঠানিক, অনানুষ্ঠানিক আৰু অগতানুগতিক শিক্ষা (Non-formal) আনুষ্ঠানিক শিক্ষা ব্যৱস্থাত এক আঁচনিযুক্ত পাঠ্যক্ৰম শ্ৰেণীকোঠাৰ মাজত কিছুমান নিয়মানুবৰ্তিতাৰ মাজেৰে উপযুক্ত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰা ব্যক্তিৰ দ্বাৰা প্ৰদান কৰা হয়।

অনানুষ্ঠানিক শিক্ষা ব্যৱস্থাত এক আঁচনি বহিঃভূত পাঠ্যক্রম শ্রেণীকোঠাৰ বাহিৰত বা এক দূৰসংযোজন ব্যৱস্থাৰ মাজেৰে অথবা কিছুমান বিশেষ পাঠ্যক্রম যোগানৰ দ্বাৰা প্রদান কৰা হয়।

আনহাতে অগতানুগতিক শিক্ষা ব্যৱস্থাত বিশেষ আঁচনিযুক্ত পাঠ্যক্ৰমৰ দ্বাৰা শিক্ষা দিয়া হয় যদিও কোনো বিশেষ শ্ৰেণীকোঠাৰ ব্যৱস্থা নাথাকে। ইয়াত কিছুমান মিল থকা ব্যক্তিৰ মাজত যেনে— কিছুমান বৃদ্ধাৰ মাজত, কোনো এটা বিশেষ শ্ৰেণীৰ ব্যক্তিৰ মাজত প্ৰদান কৰা হয়।

বৰ্তমান আমাৰ দেশত আনুষ্ঠানিক শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ দ্বাৰা শিক্ষা লোৱা ব্যক্তিৰ সংখ্যাই বেছি। যদিও আনুষ্ঠানিক শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ দ্বাৰা শিক্ষাগ্ৰহণ কৰি আছে, এই আনুষ্ঠানিকতাৰ কৰবাত যেন স্থবিৰ হোৱা যেন অনুভৱ হয়। যাৰ বাবে বৰ্তমান প্ৰজন্মই নিজকে খাপ খোৱাব পৰা নাই আৰু নিজৰ ভৱিষ্যতৰ লক্ষ্যত উপনীত হোৱাত বাধাৰ সৃষ্টি হৈছে। এই স্থবিৰতাৰ কাৰণ বহুতো যদিও প্ৰধান কাৰণ হিচাবে ইলেট্ৰনিক মাধ্যমৰ অপব্যৱহাৰ, শিক্ষা নীতিৰ প্ৰয়োগ ইত্যাদি।

ভাৰতবৰ্ষৰ আন কিছুমান ৰাজ্যৰ লগতে অসমতো নতুন শিক্ষানীতি ২০২০ যোৱা বছৰ ২০২৩ ৰ পৰা আৰম্ভ হৈছে। আশা ৰাখিছো এই শিক্ষানীতিৰ প্ৰয়োগে নতুন প্ৰজন্মক এক নতুন দিশৰ সূচনা কৰি ভৱিষ্যতৰ বাবে এক নতুন কাৰ্য্যপন্থা লোৱাত সহায় কৰিব বুলি আশা ৰাখিলো।

সাহিত্য, সংস্কৃতি এটা জাতিৰ দাপোণ স্বৰূপ। ঠিক সেইদৰে মহাবিদ্যালয়ৰ বছৰেকীয়া আলোচনী এখনেও মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিচ্ছবিখনৰ প্ৰতিফলন ঘটায়। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লগতে অধ্যাপক, অধ্যাপিকাসকলৰ লিখনিয়ে তেওঁলোকৰ প্ৰতিভা প্ৰতিফলন হোৱাৰ লগতে মহাবিদ্যালয়খনৰ প্ৰতিফলন ঘটায়।

সদৌ শেষত ১৪ তম বছৰেকীয়া আলোচনী 'বাণিজ্যজ্যোতি' প্ৰকাশ কৰাত যিসকলৰ লেখনিয়ে অৰিহনা যোগালে আৰু যিসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, অধ্যাপক-অধ্যাপিকাসকলৰ লগতে কাৰ্যালয় সহায়কৰ লগতে ছপাশালৰ স্বত্বাধিকাৰীলৈও মোৰ ফালৰ পৰা বিশেষ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো। ধন্যবাদেৰে—

ভবানন্দ দত্ত ভাৰপ্ৰাপ্ত অধ্যক্ষ ওৱেষ্ট গুৱাহাটী বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়

वाणिकारकार्गाणि

আৰম্ভণিতে মই সেই সুধী ব্যক্তিসমূহলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা আৰু শ্ৰদ্ধা জনালোঁ, যিসকলে ওৱেষ্ট গুৱাহাটী কমাৰ্চ কলেজৰ বাৰ্ষিক আলোচনী "বাণিজ্যজ্যোতি"ৰ তত্বাৱধায়িকাৰ গুৰু দায়িত্ব মোৰ ওপৰত অৰ্পণ কৰিলে। মোৰ বাবে এইটো গুৰুত্বপূৰ্ণ আৰু গধুৰ দায়িত্ব। এনে কাৰ্য্য সূচাৰু ৰূপে কৰাৰ দক্ষতা মোৰ তেনেই সীমিত। তথাপিও যিমান দূৰ পাৰি নিষ্ঠা আৰু সততাৰে দায়িত্ব পালনৰ চেষ্টা কৰিছোঁ।

মহাবিদ্যলয় এখনৰ আলোচনীখন মহাবিদ্যালয়খনৰ প্ৰতিবিম্ব, য'ত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সাহিত্যিক কলাৰ প্ৰদৰ্শন কৰা হয়। মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখনৰ জৰিয়তে বহু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে দাৰ্শনিক জগতৰ পথত আগবাঢ়ি যায়। সেই উদ্দেশ্যৰে "বাণিজ্যজ্যোতি"ৰ চতুৰ্দশ সংখ্যা প্ৰকাশিত কৰা হৈছে।

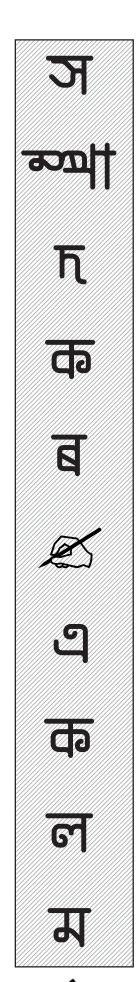
আৰম্ভনিতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ পৰা লিখনি সংগ্ৰহ কৰাত কিছু অসুবিধাৰ সন্মুখীন হোৱা গৈছিল। কিন্তু সঠিক প্ৰেৰণাৰ প্ৰাপ্তিত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে লিখনিত আগ্ৰহ প্ৰকাশ কৰিলে আৰু আমি আলোচনীখন প্ৰকাশ কৰাত সফল হলোঁ। আলোচনীখন প্ৰকাশ কৰি উলিওৱাত সহায়-সহযোগিতা কৰা সকলো শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী, কৰ্মকৰ্তা, ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকললৈ মোৰ ধন্যবাদ আৰু শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

অনিচ্ছাকৃতভাৱে ৰৈ যাব পৰা ভুল-ক্ৰটিৰ বাবে ক্ষমা বিচাৰি সদৌ শেষত যি সকল লেখক-লেখিকাৰ অনবদ্য অৱদানেৰে "বাণিজ্যজ্যোতি"খন সম্পূৰ্ণ পয়োভৰ হ'ল, সেই সকললৈ মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰি তত্ত্বাৱধায়িকাৰ দু-আষাৰ সামৰিলোঁ।

ধন্যবাদেৰে

মधুস্মিতা দেৱী

প্রতিবেদন আৰম্ভ কৰাৰ আগমুহূর্তত যিসকল বৰেণ্য ব্যক্তিৰ প্রচেষ্টাত ওরেষ্ট গুৱাহাটী কমার্চ কলেজৰ আজিৰ এই অৱস্থাত উপনিত হৈছে, তেওঁলোকক মই শ্রদ্ধাৰে প্রণিপাত জনাইছোঁ। ২০২৩-২৪ বর্ষৰ আলোচনী সম্পাদকৰূপে মোক নির্বাচন কৰি গুৰুদায়িত্ব অর্পণ কৰাৰ লগতে সেই গুৰুত্বপূর্ণ কর্মসূচীৰ যোগ্য বুলি অনুভৱ কৰাৰ বাবে মই মহাবিদ্যালয়ৰ সন্মানীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, শ্রদ্ধাৰ ছাৰ-বাইদেউ আৰু ছাত্র-ছাত্রীসকলক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। ইয়াৰ লগতে মোৰ ভুল-ক্রটি আঙুলিয়াই দি মোক আলোচনী সম্পাদকৰ ভূমিকা সূচাৰুৰূপে পালন কৰাত যথেষ্ট সহায় কৰা তত্ত্বাৱধায়িকা 'মধুস্মিতা দেৱী' বাইদেউ ক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ জীপাল মাটিৰ সেউজ স্পৰ্শত যিসকল অসমীয়াই সুন্দৰ সুঠাম অসমীয়া জাতি গঢ়াৰ বাবে মাতৃ পূজাৰ বেদীত প্ৰাণ আহুতি দিলে, সেই সকল অসমী আইৰ সন্তানলৈ মই এই ছেগতে সশ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী হৈছে মহাবিদ্যালয় এখনৰ দাপোণ স্বৰূপ। এটি শিক্ষাবৰ্ষত হৈ যোৱা বিভিন্ন ধৰণৰ ঘটনাৱলী, অনুষ্ঠানৰ বিৱৰণীৰ পৰা, ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বিভিন্ন ধৰণৰ প্ৰতিভা তথা সাহিত্য কৰ্মৰাজিলৈ সকলো লিপিৱদ্ধ হৈ থাকে মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনীখনত। ২০২৩ চনত অনুষ্ঠিত হোৱা 'মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ'ত সাহিত্য দিশটোৰ লগতে বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ যোগদান বৃদ্ধিয়ে ইতিবাচক দিশ নিদৰ্শন কৰিছিল। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা সাংস্কৃতিক তথা সাহিত্য ক্ষেত্ৰখনৰ ওপৰত এক শোভাযাত্ৰা উলিওৱা হৈছিল আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ যোগদান আৰু সহায়-সহযোগিতাই আমাক সফল কৰি তুলিছিল।

ওৱেষ্ট গুৱাহাটী কমাৰ্চ কলেজৰ বছৰেকীয়া মুখপত্ৰ "বাণিজ্যজ্যোতি' কিমান নিখুঁতভাৱে সজাই তুলিব পাৰিছোঁ সেয়া আপোনালোকৰ বিচাৰ্য। আমাৰ "বাণিজ্যজ্যোতি'ত কোমল হাতেৰে আখৰ জোটাই ভাষাৰ ৰূপ দি কাহিনী সৃষ্টি কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা সুপ্ত প্ৰতিভাই অনাগত দিনবোৰত বাট দেখুৱাই লৈ যাব সেই কথা আমি হয়তো অনুধাৱন কৰিব পাৰিম।

মই আশা কৰোঁ 'বাণিজ্যজ্যোতি'ত সু-সাহিত্যিকৰ সৃষ্টি কৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে ভৱিষ্যতে একো একোজন সাহিত্যিকৰূপে প্ৰতিষ্ঠিত হ'ব। শেষত অজানিতে ৰৈ যোৱা ভুল-ত্ৰুটিৰ বাবে ক্ষমা মাৰ্জনা বিচাৰি মোৰ প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।

জয়তু ওৱেস্ট গুৱাহাটী কমার্চ কলেজ

ধন্যবাদেৰে অসীম হাজৰিকা আলোচনী সম্পাদক

সূচীপত্র

অতিথি শিতান ঐতিহ্যৰহিত

অনুৰাধা শৰ্মাপূজাৰী/

ৰেগিং, নিচাযুক্ত দ্ৰব্য, হোষ্টেল, শিক্ষানুষ্ঠান ড° শেৱালি দাস/ ২

অসমীয়া নাটকত যুৱ মানসিকতাৰ প্ৰতিফলন ড° ৰূপাঞ্জলি দেৱী/ ৩

জয় হিন্দ.. ড° নৱকান্ত শৰ্মা/ ৬

+ Lamenting the Loss.... Dr. Bhaswati Parasar/ 9

প্ৰাক্তন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ শিতান

★ শৈশৱৰ কাঠৰ আলমীৰা ... জিত কাশ্যপ/ ১১

Poet and Poetry... Kamal Kalita/ ১২

Human Psychology .. Bornali Sarmah/ ১৩

The Begining .. Susmita Das/ ১৩

+ Facts on Palestine and .. Roshna Begum/ \$8

+ Title: Exploring Android ... Amit Kumar Sarma/ ১৫

ছাত্ৰ একতা সভাৰ প্ৰতিবেদন

Rajdeep Paul/ ১৯ → Dear Fellow Students

Some Ways to become... Sibjee Sah/ २०

সাধাৰণ সম্পাদকৰ কলমেৰে অতনু চক্ৰৱৰ্তী/ ২১

College Life Jahnavi Das/ ३३

🛧 আলোচনী সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন অসীম হাজৰিকা/ ২৩

English Section

+ NAAC Visit, 1st Cycle... Bhabananda Dutta/ ২৭

🕂 Review of the film "The.. Dr. Raktima Hujuri/ ২৯

+ Role of Sports in... Dr. Rajashree Deka/ oo

✦ Positive thinking in Career.... Dipak Jain/ ৩১

WE > I....Dr. Subrata Bhowmick/ ৩২

History of Assam Tea.. Mrs. Tripti Haloi/ 98

Maths Bijay Kumar/ ৩৬

Madhusmita Devi/ ৩৭ + Emotional Intelligence

Transfroming.... Miss Rashmirekha Barman/ లస

Creative Writing .. Kakali Das/ 85

♦ Global Warming ... Akash Das/ ४६

The power of Persistence... Sibjee Sah/ 80

+ Riddles... Banasri Kalita/ 80

The Most Selfish One Lette... Hiyamoni Das/ 88

ART - THE COLOUR OF LIFE... Mrinmoy Kumar/ 8@

Women Empowerement... Deep Sarkar/ 8@

Books are our Best Friend... Tina Sutradhar/ 85

Chandrayaan - 3 Susmita Das/ 89

Five lessons on Being Wrong Trideep Dutta/ 85

Faces and Thoughts Payel Rani Paul/ ৪৯

→ The Mobile Phone Ajay Kr. Shah/ 88

The Dream of Developing.....Akansha Basfor/ @o

The Effect of Video Game .. Rahul Amin/ @>

Exams Warriors ... Ankita Paul/ ৫১

 ★ Father : Love and Inspiration Meherun Begum/ ৫२

The Healing Power of Yoga Indira Dey/ ৫৩

Journey of Indian Team Subrata Goswami/ @8

Business Ethics Nesha Kumari Singh/ @8

The Different Phases Biswajit Chakraborty/ @@

The secret of Happiness Erothu Shravya/ ৫৬

Empowering Women: A.. Ankur Choudhury/ @&

Corruption.... Hrishikesh Bania/ @9 School Days..... Md. Akram/ ৫৮

The night lyrics... Neha Kumari Sahani/ &৮

→ Thankfulness... Jyoti Kumari Mahato/ ৫৯

Nature's Canvas.. Urni Bonik/ ๕๖

→ My Friend Shadow... Deepika Achari/ ৫৯

Move Past this.... Moon Basfore/ ७०

→ The Holy Rain... Puja Boro/ ७०

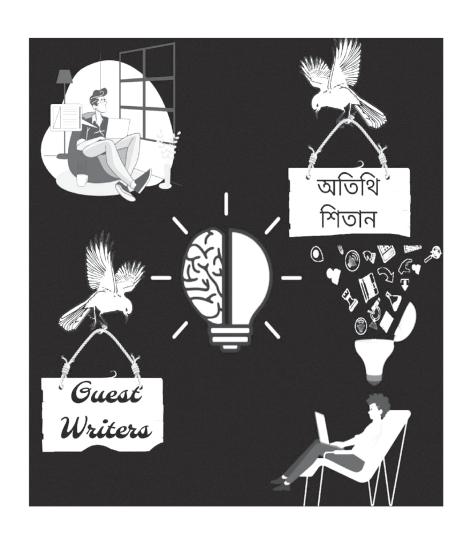
সুচীপত্র

+	Bucket of thoughts	Disha Saha/	40 d	+	ভাল লাগে	গীতা বৰুৱা/	৮৩
+	Dear Pain	Jishnu Deka/	65	+	নিৰিবিলি ফাগুনী সন্ধিয়া	শ্রুতি ডেকা/	৮৩
+	Maturity	Swapan Deka/	৬১ 🔻	+	ৰঙা গোলাপ	দৰ্শনা দত্ত/	b 8
+	Fly Me To The Sky	Priya Sharma/	65	+	নতুন যুগৰ নতুন কথা	চইয়দা ৰীমা বেগম/	b-8
+	Where Ever You Go	Md. Raja Ali/	৬২ 🔻	+	নিষ্ঠুৰ সময়	কল্যানি পণ্ডিত/	ኮ ৫
+	If I were a Bird	Jasmin Dey/	৬২ 🔻	+	তোমাৰ মৰমৰ টোপোলা	আশিষ দেৱনাথ/	ኮ ৫
+	Thoughts of People	Sneha Roy/	৬৩	+	অভিনয়	ৰিতেশ চক্ৰৱৰ্তী/	৮৬
+	Reality	Anita Basfore/	৬৩ _ ব	+	যিদিনা গৈছিলা আঁতৰি	ছানদ্বীপ কাকতি /	৮৬
+	The love of Infatuation	Sneha Ghosh/	৬৩ ব	াংৰ	ৰা শিতানা		
+	Mistakes and Lies	Anita Basfore/	७ 8 ₹	+	স্বামী বিবেকানন্দ ও যুবসমাজ	সঞ্চিতা রায়চৌধুরী/	৮৯
+	Let me Lost	Mitali Sarkar/	७ 8 ₹	+	বিশ্বজগৎ	মানসী ভট্টাচায/	20
	অসমীয়া শিতান		4	+	বার্ধক্য	সুস্মিতা দত্ত/	৯৩
+	বিশ্ব উষ্ণায়ন আৰু বৰ্তমানৰ প্ৰকৃতি	সুজিত নন্দী/	৬৭	+	শৈশ ব	অঞ্জু দাস/	৯৩
+	নাকৰ সঠিক মূল্যায়ণ আৰু এখোজ উৰ্দ্ধত	ন ড° নমিতা শৰ্মা/	৬৮ 🔻	+	আমায় রেখো স্মরণে	তনু সিংহ/	৯৩
+	সভ্যতাৰ এৰাসূতিত	ড° ইভা দেৱী/	৬৯ 🔻	+	বাঙালিয়ানা	সাথিয়া দাস/	৯8
+	সাধাৰণ জ্ঞানৰ কথাৰে	ৰঞ্জিত দাস/	95	+	সেই স্কুলের দিনগুলো	চামেলি বর্মন/	৯8
+	অধ্যয়নৰ অভ্যাস ঃ মানসিক স্বাস্থ্য আৰু	বৰষা শৰ্মা/	٩২	हि	इंदी विभाग		
+	পুথিভঁৰাল আৰু শিক্ষানুষ্ঠানত ইয়াৰ	ভূপালী ডেকা/	90	+	हिंदी भाषा	अपर्णा थापा/	৯৭
+	ঘৰমুৱা	বনজিৎ ৰাজবংশী/	98	+	बेटियाँ बोझ नही होती	अमन कुमार मिश्र/	৯৭
+	মানৱতা	প্রিতিষা নাথ/	96 +	+	मेरे जीवन का उद्देश्य सभ	काजल कुमारी सिं/	৯৮
+	কৌতুক	ৰঞ্জন দাস/	96 +	+	खेल	ध्रुब पासवान/	৯৮
+	সপোনৰ ঠিকনা বিচাৰি	হিৰকজ্যোতি বৰ্মন/	৭৬ 🚽	+	महात्मा गाँधी	सूरज ठाकुर/	৯৯
+	জীৱন	ৰাখী ৰাজবংশী/	95 4	+	पर्यावरण	देबज्योति चंद/	৯৯
+	হেঁপাহৰ ফুলপাহ	নিকুমণি নাথ/	99	+	जीवन का मौल	सागर बासफोर/	\$ 00
+	'মা'	ধীৰাজ ৰাজবংশী/	99	+	हिन्दी का सम्मान करो	शीभ ज्योति कुमारी/	5 00
+	সময়	কার্তিক ডেকা/	96 4	+	माँ	आंचल कुमारी/	\$ 00
+	মা-দেউতা	ধৃতি দাস/	96 4	+	दुनिया का खेल निराला	इसरत खातुन/	٥٥٤
+	তই মোৰ সাহস	সাথিয়া দাস/	95 4	+	पापा	किरण शर्मा/	٥٥٤
+	আত্মসন্তুষ্টি	ভাস্বতী দাস/	95 +	+	जो जाते है वों कभी लोंटकर नहीं आते	आकलिमा बेगम/	٥٥٤
+	যাৰ পৰাহে ভয়	জানিআৰা হুছেইন/	95 +	+	लड़को को उड़ान	पुतुल बासफोर/	٥٥٤
+	তেওঁ নাই	প্ৰীতিৰেখা ৰাভা/	b0 +	+	नियति	गीतांजलि दास/	٥٥٤
+	এটি মিঠা সন্ধিয়া	হৃষিতা কাশ্যপ/	b0 +	+	सपनों की उड़ान	राहुल पासवान/	५०७
+	আমাৰ গুৱাহাটী	প্রিয়ংকা শর্মা/	bs 4	+	जिन्दगी	करण पासवान/	५०७
+	মন যায়	জয়ন্ত বুজৰবৰুৱা/	bs 4	+	सुविचार	विजय कुमार यादव/	\$0 8
+	আমি আগুৱাই যাম	ৰিয়া শীল/	४२ र	+	रंग	सुस्मिता सरकार/	\$0 8
+	অস্ত বেলি	ভাস্কৰজ্যোতি শৰ্মা/	৮২				

ঐতিহ্যৰহিত

অনুৰাধা শৰ্মাপূজাৰী

বিশিষ্ট সাহিত্যিক তথা লেখিকা

ৰাষ্ট্ৰসংঘ, শিক্ষা, বিজ্ঞান আৰু সংস্কৃতি সংস্থা চমুকৈ ইউনেস্ক' (UNESCO) ৰ বিশ্ব ঐতিহ্য ক্ষেত্ৰ নিৰ্বাচন কৰি বিশ্বত এক মূল্যায়ন কৰিবলৈ ১৯৭২ চনত এখন সভা হৈছিল। এই সভাৰ সিদ্ধান্তমৰ্মে বিশ্বৰ সভ্যতা, সংস্কৃতি, প্ৰকৃতিক বিশেষভাৱে ৰক্ষণাবেক্ষণ আৰু সংৰক্ষণ কৰি ভৱিষ্যৎ প্ৰজন্মক এই ক্ষেত্ৰসমূহৰ দ্বাৰা ইতিহাস, বিজ্ঞান, প্রত্তত্ত্ব, প্রাণীবিজ্ঞান, ভূবিজ্ঞান, নৃতত্ত্ব, সামাজিক, উদ্ভিদবিজ্ঞান— সকলো ক্ষেত্ৰতে অধ্যয়ন-গৱেষণা কৰাৰ উপৰি পৰ্যটন ক্ষেত্ৰৰ প্ৰসাৰতা বৃদ্ধি কৰাৰ মূল উদ্দেশ্যৰে এখন সমিতি গঠন হৈছিল। সেইমৰ্মে বিশ্বৰ নানা দেশৰ ঐতিহাসিক ক্ষেত্ৰৰ লগতে ভাৰততো ইউনেস্ক'-স্বীকৃত চল্লিছখন ঐতিহ্য ক্ষেত্ৰই স্বীকৃতি পাইছে। ইয়াৰ ভিতৰত প্ৰাকৃতিক ঐতিহ্য ক্ষেত্ৰৰূপে অসমৰ কাজিৰঙা ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যান আৰু মানস ৰাষ্ট্ৰীয় বন্যপ্ৰাণী উদ্যানখনো অন্তৰ্ভুক্ত হৈছে। ভাৰতবৰ্ষত ভালেসংখ্যক বুৰঞ্জীপ্ৰসিদ্ধ চহৰ থকা সত্ত্বেও প্ৰথমখন বিশ্ব ঐতিহ্য ক্ষেত্ৰ চহৰৰূপে আহমেদাবাদক স্বীকৃতি দিছে ইউনেস্ক ই। বিশ্বৰ ভিতৰত চল্লিছখন ঐতিহ্য ক্ষেত্ৰৰ স্বীকৃতিৰে ভাৰতবৰ্ষ বিশ্বৰ ষষ্ঠ স্থানত বিৰাজ কৰিছে। ইয়াৰে ভিতৰত বত্ৰিছসংখ্যক সাংস্কৃতিক আৰু সপ্তসংখ্যক প্ৰাকৃতিক, বাকী মিশ্ৰ চৰিত্ৰৰ।

'বিশ্ব ঐতিহ্য'ৰূপে স্বীকৃত হ'বলৈ কিছুমান বিশেষ গুণ ইউনেস্ক'ই নিৰ্ধাৰণ কৰি দিছে। কেৱল ঐতিহাসিক বা সাংস্কৃতিক পৰম্পৰা হ'লেই নহ'ব, স্বীকৃতি লাভ কৰিবলৈ বিশেষ ক্ষেত্ৰসমূহ 'নিভাঁজ' (Original) হোৱাটো এক চৰ্ত। কিছু ঐতিহ্যমণ্ডিত ক্ষেত্ৰই স্বীকৃতি পালেও অস্তিত্বৰ সংকট থকা বুলি ঘোষণা কৰা হৈছে। ইয়াৰ ভিতৰত মানস ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যান, কৰ্ণাটকৰ হাম্পীৰ ঐতিহাসিক স্থাপত্য আৰু তাজমহলকো অস্তিত্বৰ সংকটৰূপে অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছে। মূলতঃ প্ৰদূষণ, অত্যন্ত যান-বাহনৰ বাবে এইসমূহ ঐতিহ্য ক্ষেত্ৰৰ অস্তিত্বত সংকট অহাৰ বিপৰীতে এই সময়ত বড়ো উগ্ৰপন্থীৰ বিচৰণভূমি হোৱা মানস ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যানক জৈৱ-বৈচিত্ৰ্য আৰু বন্যপ্ৰাণীৰ প্ৰতি ভাবুকি অহা বুলি কোৱা হৈছে।

অসমৰ দৰে প্ৰকৃতি আৰু ঐতিহ্যপূৰ্ণ কলা–সংস্কৃতিৰ ক্ষেত্ৰই

'বিশ্ব ঐতিহ্য ক্ষেত্ৰ'ৰ স্বীকৃতি পাবৰ বাবে ভালেখিনি সমল, সম্পদ ইতিমধ্যে আছে। কিন্তু আধুনিকীকৰণেৰে ঐতিহ্য বিনষ্ট কৰাৰ প্ৰয়াস চলি থকা বাবে আমাৰ ৰাজ্যৰ বহুকেইখন স্থানে মৰ্যাদা ৰক্ষা কৰিব পৰা নাই। বহু ঐতিহ্য ক্ষেত্ৰত আধুনিক টাইলছ্, মাৰ্বল আদি লগোৱা হৈছে, দেৱালত নানা ৰং লগাই বিকৃত কৰা হৈছে। আনকি মাজুলীৰ সত্ৰৰ ঐতিহ্যমণ্ডিত তোৰণ, স্থাপত্য আৰ্হিৰ ঘৰ-দুৱাৰবোৰৰ লগতে কংক্ৰিটৰ আজিৰ যুগৰ দুই-তিনিমহলীয়া ঘৰো হৈছে।

ভাওনা, ৰাস আদিৰ ঐতিহ্যৰ সলনি দেখা যায়— আজিকালি 'বলিউডী' ছিৰিয়েল–চিনেমাৰ আৰ্হিত চৰিত্ৰ আৰু সংগীত উপস্থাপন কৰি জনপ্ৰিয় কৰিবলৈ বিচৰা হৈছে। ৰাস আৰু ভাওনাত চিনেমা-ছিৰিয়েলৰ নায়ক–নায়িকাক সংলাপ মুখস্থ কৰোৱাই আকৰ্ষণ কৰিবলৈ যাওঁতে এই ঐতিহ্যমণ্ডিত সংস্কৃতিৰ কিছুমান বাৰেভচ্ছ ৰূপ লোৱা দেখা গৈছে। আনহাতে ওজাপালিত জনপ্ৰিয় হিন্দী—অসমীয়া গীতৰ সুৰ; থিয়নাম, নাগাৰা নাম আদিত সস্তীয়া শব্দ, লঘু নাচবাগ কৰি এই কলাসমূহৰ সৌন্দৰ্য–পৰম্পৰা বিকৃত কৰা হৈছে আৰু বিয়া, শ্ৰাদ্ধ আদি বিশেষ অনুষ্ঠানত সমাজে এইবোৰকে উপভোগ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছে।

আধুনিক আৰু পৰম্পৰাগত গীত-মাত সংস্কৃতিৰ উপাদনসমূহ সানমিহলি কৰি যি এক নতুন সংস্কৃতি আমাৰ ৰাজ্যত প্ৰচলিত হৈছে, এয়া ঐতিহ্যৰ বাবে অস্তিত্বৰ সংকট আহি পৰিছে। ছিষ্ণেছাইজাৰ, গীটাৰ বজোৱা ভাওনা বা ৰাসমঞ্চত গ্ৰহণযোগ্য হ'ব পাৰে, কিন্তু নামঘৰত ই বিসদৃশ হয়। এনে সংস্কৃতিৰে 'সাংস্কৃতিক নগৰী' বা ঐতিহ্যময় কলা—সংস্কৃতিৰ স্বীকৃতি পাব নোৱাৰি। উৎসৱ-পাৰ্বণ আমাৰ যিমান বাঢ়িছে, সিমানে ঐতিহ্য আৰু পৰম্পৰাগত বৈশিষ্ট্য থকা কলা—কৃষ্টিসমূহৰ লক্ষ্ণা, উপস্থাপন বিকৃত হ'বলৈ আৰম্ভ কৰিছে। অসমীয়া মানুহ যদি এইক্ষেত্ৰত সচেতন নহয়, অহা কিছু বছৰৰ ভিতৰতে আমাৰ ঐতিহ্যপূৰ্ণ গীত—নৃত্য, নাটিকা সকলোৱে মুখা পিন্ধি অচিনাকি ৰূপ এটা লোৱাৰ দিন সমাগত।

+ + + +

ৰেগিং, নিচাযুক্ত দ্ৰব্য, হোষ্টেল, শিক্ষানুষ্ঠান, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু অভিভাৱক

৺ড° শেৱালি দাস

লেখিকা তথা সম্পাদিকা 'অনুপম অঞ্জলী' আলোচনী

হয় ৰেগিং এক সামাজিক ব্যাধি। ৰেগিঙে এজন ছাত্ৰক মৃত্যুমুখত পেলাব পাৰে। অবিভাৱকে বহুত আশা কৰি তেওঁলোকৰ ল'ৰা-ছোৱালীক হোষ্টেলত থয়। আশা কৰে তেওঁলোকৰ ল'ৰা-ছোৱালী ভাল শিক্ষানুষ্ঠানত গৈ ভাল মানুহ হ'ব। তাৰ বাবে বহু দূৰৰ ল'ৰা-ছোৱালীক হোষ্টেলত থ'বলগীয়া হয়। কিন্তু হোষ্টেলত ৰেগিঙৰ যে মুখামুখি হ'বলগীয়া হয় বহু মেধাৱী তথা শান্ত ল'ৰা-ছোৱালী। চিনিয়ৰে জুনিয়ৰৰ ওপৰত ৰেগিঙৰ নামত গুণ্ডাগিৰি চলায়। স্বৈৰাচাৰী ভাব সিহঁতৰ মনত। এইবোৰ কৰে এচাম উদগু, উচ্ছ্যুখল ছাত্ৰই। সিহঁতে হোষ্টেলত মদ ভাং খাই মইমতালি কৰে আৰু জুনিয়ৰ অৰ্থাৎ নতুনকৈ অহা ল'ৰাজনক সিহঁতৰ লেখীয়া কৰিবলৈ বিচাৰে ৰেগিঙৰ নামত। সিহঁতৰ কথা মানিবলৈ বাধ্য কৰাই বহু ছাত্ৰক ফলত ভাল ল'ৰা এজনো বেয়া হয়। চিনিয়ৰখিনিয়ে জুনিয়ৰৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব চলায়। কিন্তু যিয়ে সিহঁতৰ কথা নুশুনে অথবা সিহঁতৰ কাৰ্যৰ বিৰোধ কৰে সেইজন সিহঁতৰ টাৰ্গেট হৈ পৰে। সেইজনৰ ওপৰত নানাধৰণৰ শাৰীৰিক, মানসিক অত্যাচাৰ চলাবলৈ ধৰে। তাৰফলত বহু ল'ৰাই হোষ্টেল এৰি ঘৰমুৱা হয় যাৰ ফলত বহু ল'ৰাই উচ্চশিক্ষাৰ পৰা বঞ্চিত হয়। আকৌ বহু ল'ৰাই প্ৰাণৰ ভয়ত বিল্ডিঙৰ ওপৰৰ পৰা জাপ দিবলগীয়াও হয়। শিক্ষানুষ্ঠানে ৰেগিঙৰ ছাত্ৰকেইজনক বহিস্কাৰ কৰিলেই জানো সকলো শেষ হ'ব ? ৰেগিঙত জডিত কেইজনৰ জেল হ'লেই জানো ৰেগিং নামৰ সামাজিক ব্যাধিটোৰ ওৰ পৰিব ? চৰকাৰ তথা প্ৰশাসন কঠোৰ হ'ব লাগিব। যাতে কোনো শিক্ষানুষ্ঠান, হোষ্টেল আদিত ৰেগিং নচলে। তাৰ বাবে কঠোৰৰ পৰা কঠোৰ আইন প্ৰণয়ন কৰা উচিত। শিক্ষানুষ্ঠানৰ নীতি কাঢ়া হ'ব লাগিব। শিক্ষানুষ্ঠানে চোকা নজৰ ৰাখিব লাগিব ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ওপৰত। হোষ্টেলৰ কৰ্তৃপক্ষও কাঢা হ'ব লাগিব। ৰেগিঙত জডিত ছাত্ৰসকলে নিচাযুক্ত বস্তুবোৰ ক'ত পায় ? তাৰ বাবে হোষ্টেল কৰ্তৃপক্ষই চোকা নজৰ ৰাখিব লাগিব। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে কি কৰে, কি নকৰে; প্ৰতিটো কথাতে নজৰ দিয়াটো উচিত বুলি ভাবো ছাত্ৰ-ছাত্ৰী হওক অথবা শিক্ষানুষ্ঠানসমূহ। তাৰ লগতে অবিভাৱকসকলৰো গধুৰ দায়িত্ব থকা বুলি ভাবো ৰেগিং নিৰ্মূল কৰাত। প্ৰথমতে বহু শান্ত, শিষ্ট মেধাৱী ছাত্ৰই শিক্ষানুষ্ঠানত নাম ভৰ্তি কৰে। কিন্তু তাৰ লগতে দুই এজন উদগু, উচ্ছুংখল ও নিচা আসক্ত ছাত্ৰই নামভৰ্তি কৰে ভাল ভাল শিক্ষানুষ্ঠানসমূহতো। এই দুই-এজন উদণ্ড ল'ৰাই ঘৰৰ পৰাই হওক অথবা ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ পৰিৱেশৰ পৰাই উদণ্ড, উচ্ছ্ংখল হয়। সেই কাৰণে ঘৰৰ মানুহ আৰু ওচৰ-চুবুৰীয়াৰো সামাজিক দায়িত্ব থকা উচিত। অৰ্থাৎ তেওঁলোকৰ ল'ৰাজন নতুবা ওচৰৰ ল'ৰাজন ঘৰৰ, গাঁৱৰ লগতে সমাজৰো অংশীদাৰ। গতিকে অবিভাৱক তথা ওচৰ-চুবুৰীয়াই বুজা

উচিত যে ল'ৰাজন সৰুৰে পৰা ভাল সংস্কাৰী হয়, মানুহক ভাল আচৰণ কৰে, ডাঙৰক শ্ৰদ্ধা কৰে, যাতে নিচাজাতীয় মাৰাত্মক দ্ৰব্যৰ প্ৰতি আসক্ত নহয় তাৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰখা উচিত। সেই কাৰণে খোজে প্ৰতি নজৰ দি থাকিব লাগে। যাতে ল'ৰাজনে বেয়াৰ প্ৰতি ঢাল নাখায়। লগতে ওচৰচুবুৰীয়া সংবেদনশীল হৈ প্ৰতিজন ল'ৰাকে নীতিশিক্ষা সহিতে সং কৰি কলেজলৈ পঠাইছে। যাৰ ফলত তাত ভালখিনিক বেয়া কৰিবলৈ সেই বেয়া দুই-এজন ছাত্ৰ নাথাকিব আৰু ভাল ছাত্ৰক উচ্চশিক্ষাৰ নামত দূৰত হোস্টেলত থৈ নিশ্চিত হৈ থাকিব আৰু তেতিয়া সকলো অবিভাৱক তথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে উচ্চশিক্ষা লাভত ফলপ্ৰসূ হ'ব।

আজিকালি শিক্ষানুষ্ঠানসমূহত ড্ৰাগ্ছে মাৰাত্মকভাৱে আসক্ত কৰিছে, বহু কম বয়সীয়া ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক। যাৰ ফলত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ভৱিষ্যৎ জীৱন অন্ধকাৰৰ পিনে গতি কৰা পৰিলক্ষিত হৈছে। গতিকে এইক্ষেত্ৰত শিক্ষানুষ্ঠান, হোষ্টেল কৰ্তৃপক্ষ, অবিভাৱক, ওচৰ-চুবুৰীয়া, পুলিচ প্ৰশাসন অধিক সচেতন দৰকাৰ। যাতে নিচা আসক্তৰ পৰা মুক্ত কৰিব পাৰে আৰু সিহঁতৰ ভৱিষ্যৎ পোহৰাই তুলিব পাৰে।

এতিয়াৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে প্ৰতিশোধ ল'বলৈ কিয় শিকিলে? এইটোৱে কি সূচায় ? একলব্যই গুৰু দক্ষিণা দিছিল। যিটো গুৰু দক্ষিণাৰ নামত নিজৰ অংগ কাটি দান কৰিছিল গুৰুক। আগৰ শিষ্য আছিল ত্যাগী। গুৰুৰ নামত সৰ্বোচ্চ ত্যাগ কৰিছিল, কিন্তু আজিৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে অৰ্থাৎ আমাৰ নৱপ্ৰজন্মই কি শিকিছে? সেইটো সঁচাকৈয়ে ভাবিবলগীয়া। কিয় প্ৰতিশোধ ল'বলৈ শিকিলে আজিৰ প্ৰজন্মই শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীৰ ওপৰত ? আগৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীক পিতৃ-মাতৃ জ্ঞান কৰিছিল। বহুত শ্ৰদ্ধা কৰিছিল। কিন্তু আজিকালিৰ একাংশ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে শিক্ষকক তেনেকুৱা শ্ৰদ্ধা নকৰে। তাৰ বাবে সমাজত বহু বিশৃংখলতাই দেখা দিয়া পৰিলক্ষিত হৈছে। যিহেতু শিক্ষকসকলৰ অজস্ৰ ত্যাগ কষ্টৰ ফলতহে এজন ছাত্ৰ ভৱিষ্যতে সুনাগৰিক হৈছে। যিহেতু শিক্ষকসকলৰ অজস্ৰ ত্যাগ আৰু কষ্টৰ ফলতহে এজন ছাত্ৰ ভৱিষ্যতে সুনাগৰিক হয়, গতিকে আমাৰ প্ৰজন্মক আমি প্ৰতিশোধ লোৱা মনোভাবৰ পৰা আঁতৰত অনাটোহে আমাৰ কৰ্তব্য হোৱা উচিত। সিহঁতক উচটোৱাতকৈ সিহঁতক আমি বুজাই-পৰাই ভালৰ পিনে নিয়াটোহে উচিত ও কর্তব্য। সিহঁতে তেতিয়াহে উপযুক্ত শিক্ষা লাভ কৰি আগৱাই যাব পাৰিব।

++++

অসমীয়া নাটকত যুৱ মানসিকতাৰ প্ৰতিফলন

৺ড° ৰূপাঞ্জলি দেৱী সহযোগী অধ্যাপিকা, নগাঁও কলেজ (স্বতন্ত্ৰ)

যুৱ মানসিকতা— এই বিষয়টো সময়ে সময়ে চৰ্চিত হৈ অহা এটা স্পৰ্শকাতৰ বিষয়। যুৱ প্ৰজন্মৰ মানসিকতা গঢ় লৈ উঠে নতুন সমাজব্যৱস্থা, নতুন ধ্যান-ধাৰণা আৰু নতুন পাৰিপাৰ্শ্বিকতাৰ ভিত্তিত। আনহাতে পুৰণি প্ৰজন্মৰ ধ্যান ধাৰণা আৰু মানসিকতা ৰৈ যায় এটা বিশেষ বৃত্তৰ মাজত।ইয়াৰ ফলতেই সৃষ্টি হয় দুই প্ৰজন্মৰ মাজত সংঘাত। এই সংঘাত সকলো সময়তে মানসিক বা ব্যক্তিগত স্তৰতেই আৱদ্ধ নাথাকি কোনো কোনো সময়ত ই স্পর্শ কৰেগৈ সামাজিক স্তৰ। অগ্ৰজসকলৰ অসহিষ্ণতাই কেতিয়াবা নৱপ্ৰজন্মৰ জীৱন কৰি তোলে বিষময়। আনহাতে নৱ-প্ৰজন্মই নিজস্ব ধ্যান-ধাৰণাৰে সকলো সময়তে বাট বলিবলৈ যাওঁতে কেতিয়াবা হয়তো অগ্ৰজসকলৰ ধ্যান-ধাৰণাকো ভৰিৰে গচকি আগবাঢ়ি যাব লাগে। সময় আৰু অভিজ্ঞতাৰ ভেটিত গঢ় লৈ উঠাৰ বাবে অগ্ৰজসকলৰ ধ্যান-ধাৰণা হয় বহু পৰিমাণে পৰিপক্ক। কিন্তু সম-সাময়িক সমাজ ব্যৱস্থা আৰু বস্তুবাদী জগতখনৰ পৰা লাভ কৰা অভিজ্ঞতা -এইবোৰক অৱজ্ঞা কৰিব নোৱাৰি, নৱ-প্ৰজন্মও পুৰণিসকলৰ ওচৰত কেতিয়াবা বৰকৈ অসহায় হৈ পৰে। গতিকে নৱ-প্ৰজন্মই স্বাৰ্থসিদ্ধি কৰিবলৈ গৈ পুৰণি ধ্যান-ধাৰণাক আওকাণ কৰাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিততেই প্ৰতিফলিত হৈ উঠে তেওঁলোকৰ মানসিকতা; যাক কোৱা হয় যুৱ মানসিকতা।

যুৱ মানসিকতা সদায় পৰম্পৰাৰ পৰিপন্থী। বহুযুগ ধৰি জ্যেষ্ঠসকলে মানি অহা ৰীতি-নীতিৰ পৰা ফালৰি কাটি নতুন বাটেৰে যাব বিচৰা নতুন প্ৰজন্মৰ মানসিকতাই পুৰণি প্ৰজন্মক প্ৰায়েই বিমোৰত পেলায়। ফলস্বৰূপে দুই প্ৰজন্মৰ মাজত লগা যি দ্বন্দ্ব, সেই দ্বন্দ্বৰ কথা সাহিত্যিকসকলে ধৰি ৰাখিব বিচাৰে তেওঁলোকৰ ৰচনাত। নতুন আৰু পুৰণিৰ মতানৈক্যক বিষয়বস্তু হিচাপে লৈ অসমীয়া ভাষাত বিভিন্ন ধৰণৰ উপাদেয় সাহিত্য সৃষ্টি হৈ আহিছে। এই সাহিত্যসমূহৰ ভিতৰত নাটকো অন্যতম। কাৰণ জনমানস আৰু জনসমাজক স্পষ্টভাৱে ফুটাই তোলাত নাটকে যি ভূমিকা ল'ব পাৰে তাৰ তুলনাত আনবোৰ সাহিত্যৰ ভূমিকা গৌণ হৈ পৰে।

প্ৰজন্মৰ দ্বন্দ্বক বিষয়বস্তু হিচাপে লৈ অসমৰ নাট্যৰ সাহিত্যত

বহুকেইগৰাকী নাট্যকাৰে নাটক ৰচনা কৰিছে। তাৰ ভিতৰত দুগৰাকী প্ৰখ্যাত নাট্যকাৰ ক্ৰমে অৰুণ শৰ্মা (১৯৩১-২০১৭)ৰ *অদিতিৰ* আত্মকথা আৰু বসন্ত শইকীয়া (১৯৩৫)ৰ *অন্য এক পৰশুৰাম* দুখন দুটা দিশত বিশেষভাৱে উল্লেখযোগ্য নাটক।

অৰুণ শৰ্মাৰ *অতিতিৰ আত্মকথা* (২০০০)ৰ বিষয়বস্তু আৰম্ভ হৈছে অতিদিৰ জৰিয়তে। অদিতিয়ে তাইৰ পৰিচয়, মাকৰ পৰিচয়, ককাদেউতাকৰ পৰিচয় দি গৈছে আত্মজীৱনীমূলক পদ্ধতিৰে। ইংৰাজী সাহিত্যত এম.এ. পঢ়ি থকা অদিতিৰ বন্ধবৰ্গৰ মাজত তাইৰ বিশেষ জনপ্ৰিয়তা আছে। ড্ৰাগছ সুৰাই আসক্ত কৰি ৰখা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ বন্ধমহলৰ বিশ্বাস আছিল যে অদিতিয়েহে পৰিৱেশ সলাব পাৰিব। সেয়েহে সিহঁতে তাইক ইলেকচনত উঠিবলৈ উচটনি দিলে। অদিতি ইলেকচনত উঠি জিকিল। কিন্তু ঘৰখনত অকলশৰে থকা অদিতি তাইৰ বিৰোধী দলটোৰ দলবদ্ধ ধৰ্ষণৰ বলি হ'ল। তাই চাকৰি কৰা কোম্পানীটোৰ কাৰ্যবাহী সঞ্চালক ক্ষমূৰ্তিৰ দ্বাৰাও তাই প্ৰতাৰিত হৈছে। জীৱনৰ শেষ ভৰসা হিচাপে এৰাতিৰ বাবে নিজক সপি দিয়া পাৰ্থকো তাই হেৰুৱাবলগা হ'ল। মাক নন্দিনীও ঢুকাল তীব্ৰ বেগত গাড়ী চলাই আহি ক'ৰবাত খুন্দা মাৰি দি। অৱশ্যে জীৱিত অৱস্থাত মাকক তাই খুব কমেইহে লগ পাইছিল। তথাপি জীৱনৰ সৰ্বস্থ হেৰুওৱাৰ পাছত তাইৰ ওচৰত থাকি গৈছিল পাৰ্থৰ ফালৰ পৰা তাই জন্ম দিয়া জীয়েক লোপা। লোপা চাইমনৰ লগত বিয়া হোৱাৰ পাছত শূণ্য ঘৰখনত অতিদিয়ে সৰুতে মাক নথকা সময়ত খেলাৰ দৰে 'ইস্কুল ইস্কুল' খেলিবলৈ লয়। তাইৰ জীৱনত শেষৰফালে সংগী হৈ ৰ'লগৈ কাম কৰা মানুহ বাইটি।

অদিতি আৰু তাইৰ বন্ধুবৰ্গৰ জৰিয়তে নাট্যকাৰে নৱ-প্ৰজন্মৰ যুৱক-যুৱতীৰ মানসিকতাৰ উচ্ছংখলতা বা যুৱ মানসিকতাক প্ৰকট কৰি তুলিছে। ঐতিহ্য আৰু পৰম্পৰাৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধাহীনতা *অদিতিৰ আত্মকথাত* সুন্দৰকৈ প্ৰকাশ পাইছে অদিতিৰ জৰিয়তে। অদিতিৰ মাক নন্দিনী ভট্টাচাৰ্যৰ মৃত্যুৰ পিছত ঘৰলৈ যেতিয়া খবৰ ল'বলৈ বহুত মানুহ আহিছিল তেতিয়া অদিতিয়ে লগৰবোৰৰ আগত কৈছিল যে তাই অত্যন্ত বিৰক্তিবোধ কৰিছে অনবৰতে মানুহবোৰে আহি

ঘৰ ভৰি থকাৰ কাৰণে আৰু মাকৰ হৈ শোক প্ৰকাশ কৰি থকাৰ কাৰণে গতিকে তাই পিছদিনাৰ পৰা ইউনিভাৰচিটিলৈ যাব আৰু ইলেকচনত উঠিবৰ বাবে যো-জা কৰিব। তাৰ পিছৰ কথাখিনি এনেধৰণৰ—

পাৰ্থ ঃ কালি নিশা মাত্ৰ তোমাৰ ঢুকাইছে। শ্ৰাদ্ধলৈ এঘাৰ দিন আছে। ইলেকচনলৈ আছে তেৰ দিন। অদিতি ঃ চ' হোৱাট। শ্ৰাদ্ধ হৈ থাকিব। মাৰ শ্ৰাদ্ধ কৰা মানুহৰ কি অভাব। এশ মানুহে কাম কৰিব। এহেজাৰ দুহেজাৰ মানুহে শ্ৰাদ্ধ খাব। আই ডু নট বিলিভ ইন দি ৰিচুৱেলচ। আই এম এন ইগনষ্টিক। ফৰ মি মা ইজ ডেড্-ডেড্। ফৰ মি চি ডাজনট এগজিষ্ট এনি লংগাৰ' চি ইজ ন' ম'ৰ...।

মদ, ভাং ড্ৰাগছৰ অবাধ ব্যৱহাৰ, ছাত্ৰ অৱস্থাতে জঘণ্য ৰাজনীতিত নামি ব্যক্তিৰ লগতে সমাজ কলুষিত কৰা অদিতি আৰু তাইৰ বন্ধুবৰ্গৰ মানসিকতাৰ এই অৱনমন আমাৰ সমাজ ব্যৱস্থাৰ স্থালনৰ এক ভয়াৱহ ইংগিত। অৱশ্যে এই কথা সঁচা যে অদিতিৰ বে-পৰোৱা জীৱনশৈলী তাইৰ মাক নন্দিনী ভট্টাচাৰ্যৰ দ্বাৰা সৃষ্ট।

প্ৰজন্মৰ ব্যৱধান বৰ্তমান সমাজৰ এক ডাঙৰ ব্যাধি। নৱপ্ৰজন্মৰ নৈতিক স্থালনৰ ব্যাধিয়ে পুৰণি প্ৰজন্মকো বৰকৈ ক্ষতিগ্ৰস্ত কৰে। এই প্ৰসঙ্গকে লৈ বসন্ত শইকীয়াই ৰচনা কৰিছে *অন্য এক পৰশুৰাম* (২০০৬) নামৰ নাটকখন। ভাৰতৰ পুৰাণ সাহিত্যত পৰশুৰাম বিশেষভাৱে পৰিচিত মাতৃহন্তা ৰূপত। এই নাকখনৰো মুখ্য বিষয় পুত্ৰৰ দ্বাৰা মাতৃ হত্যা।

ভৱদেৱ কাকতি এগৰাকী অৱসৰপ্ৰাপ্ত শিক্ষক। পি.ডব্লিউ.ডি,. অফিচৰ হেডক্লাৰ্ক হিচাপে প্ৰথম অৱস্থাত চাকৰিত যোগদান কৰিছিল যদিও টকাৰ পাহাৰ বনাব পৰা সেই চাকৰি লৈ ভৱদেৱ কাকতিয়ে নিজৰ নৈতিকতাক বিসৰ্জন দিব নিবিচাৰিলে। সেয়েহে তেওঁ আহি এখন স্কুলত ইণ্টাৰভিউ দি শিক্ষকৰূপে যোগদান কৰিলে আৰু তাৰপৰাই অৱসৰ গ্ৰহণ কৰিলে। দুটা পুত্ৰ আৰু এগৰাকী কন্যাৰ ভিতৰত প্ৰথম পুত্ৰ অশোকে এটা সৰু চাকৰি কৰে। নিজৰ পৰিবাৰৰ উপৰিও অশোকৰ এজনী ছোৱালী আছে। গতিকে অশোকৰ পত্নী অঞ্জলি তেওঁৰ স্বামীয়ে মাক-দেউতাকৰ সংসাৰখনৰ দায়-দায়িত্ব কান্ধ পাতি লোৱাটোত একেবাৰে অসম্ভেষ্ট।

ভৱদেৱ কাকতিৰ সৰু ল'ৰা ববীয়ে ডিষ্টিংচন লৈ বি.এ. পাছ কৰি চাকৰিৰ বাবে কেইবাটাও ইন্টাৰভিউ দিছে।জীয়েক জুমি কলেজৰ বি.কমৰ ছাত্ৰী। কাকতিৰ অৱসৰৰ পাছত সংসাৰখন আৰ্থিকভাৱে বৰ দুৰ্বল হৈ গ'ল। মাক-দেউতাকক নজনোৱাকৈ আশোকে অফিচৰ পৰা লোণ লৈ ভায়েক-ভনীয়েক আৰু নিজৰ ছোৱালজনীৰ পঢ়া-শুনা খৰচৰ পৰা আদি কৰি ঘৰুৱা লেঠাবোৰ মাৰিবলগীয়া হৈছিল। বৰপুত্ৰৰ কৰ্তব্য হিচাপে এই কামবোৰ কৰি যোৱাত অশোকৰ একো আপত্তি নাছিল, কিন্তু আপত্তি আছিল বোৱাৰীয়েক অঞ্জলিৰ। সেয়েহে অশোকৰ আপত্তি থকা সত্ত্বেও অঞ্জলিয়ে শছৰেক-শাহুৱেকৰ আগত অশোকে কেনেকৈ সংসাৰ চলাইছে আৰু এনেকৈ সংসাৰ চলাব গ'লে যে অশোক অলপদিনতে ধাৰত পোত যাব সেইকথাও জনাই দিলে।

ভৱদেৱ কাকতি আৰু তেওঁৰ পত্নী দেৱযানী কাকতিয়ে শেষত সিদ্ধান্ত ল'লে যে তেওঁলোকৰ গাঁৱৰ মাটিখিনি বেচি যিমানখিনি টকা পাব সেইখিনিৰে এটা অংশ আনি যদি অশোকক দিয়ে তেতিয়াহ'লে সি অফিচৰ লোণ মাৰিবৰ বাবে এটা অৱকাশ পাব। অঞ্জলিয়ে সিদ্ধান্ত ল'লে যে যদি সিহঁতে সেই ঘৰখন এৰি বেলেগ এটা ভাড়াঘৰলৈ গুচি যায় তেতিয়াহ'লে দেউতাকৰ সংসাৰখনৰ দায়িত্ব আৰু অশোকৰ ওপৰত নাথাকিব। অৱশেষত অঞ্জলিৰ কথামতেই অশোকে এটা ভাড়াঘৰ ল'লে। মাক-দেউতাকক আঘাত দি সিহঁত সেই ঘৰলৈ গুচি গ'ল। হাতত ল'লে গাঁৱৰ মাটিবাৰী বেচি দেউতাকে পোৱা চাৰে তিনি লাখ টকাৰে ডেৰলাখ টকা। অশোক এই কথাত বৰকৈ সুখী হ'ব নোৱাৰিলে যদিও অঞ্জলি বৰ উৎফুল্লিত হ'ল।

পৰিয়ালটোৰ একমাত্ৰ কন্যা জুমিয়ে মাক-দেউতাক কোনেও গম নোপাৱাকৈ তাইৰ বয়ফ্ৰেণ্ড বিমল আগাৰৱালাৰ লগত ৰাতি নটা বজাত ফুৰি আহি ঘৰৰ সন্মুখত বাইকৰ পৰা নমা দেখি দেউতাকে যেতিয়া তাইক প্ৰশ্ন কৰিছিল—

> ভৱদেৱ ঃ সেই ল'ৰাটোৰ লগত তোৰ কি সম্পৰ্ক থাকিব পাৰে?

> জুমি ঃ সম্পর্ক ? কিয় নোৱাৰে। পঢ়া-শুনা, মিলা-মিছা সকলো ফালৰ পৰাই সম্পর্ক থাকিব পাৰে। কাৰণ বিমল মোৰ ক্লাছ ফ্রেণ্ড।

> ভৱদেৱ ঃ সহপাঠী হ'ল বুলিয়েই তাৰ লগত ৰাতিলৈকে ঘূৰি ফুৰাৰ অনুমতি তোক কোনে দিলে?

জুমি ঃ কোনে দিব লাগে আকৌ? অনুমতি ল'ব লাগে বলিতো মই ভবা নাই।

ভৱদেৱ ঃ কিয় ? কিয় ভবা নাই ?

জুমি ঃ সঁচা কথা ক'বলৈ গ'লে বিমলৰ লগত মোৰ এটা affair চলি আছে

শিক্ষকৰ ছোৱালী জুমিৰ এই ধৃষ্টতা দেখি মাক-দেউতাকৰ চকু কপালত উঠিল। সেইজন ল'ৰাৰ লগতে ৰাতি থকাকৈ জয়পুৰলৈ গৈ কেইবাদিনৰ মূৰত ঘূৰি আহি জুমিয়ে আকৌ মাকৰ লগত তৰ্ক কৰিছেহি— "মইতো কোনো এণ্টিচ'ছিয়েল এক্টিভিটিজত লিপ্ত থকা নাই একো এণ্টিচ'ছিয়েল কাম কৰা নাই।" জুমিৰ দৃষ্টিত তাই একো দোষ কৰা নাই। কাৰণ তাই একো অসামাজিক কামত লিপ্ত থকা নাই। মাক-দেউতাকৰ লগত বহু সময়ৰ তৰ্কাতৰ্কিৰ পিছত তাই

মাক-দেউতাকক জনাই দিলে যে পৃথিৱীখন বহুত সলনি হৈছে, কিন্তু সলনি হ'ব পৰা নাই তাইৰ মাক-দেউতাক। গতিকে প্ৰয়োজন হ'লে তাই মাক-দেউতাকক এৰি বিমলৰ লগত গুচি যাব। কাৰণ বিমলে তাইক কৈ থৈছিল যে কেতিয়াবা কিবা প্ৰয়োজন হ'লে যেন তালৈ মনত পেলায়। গতিকে চহৰৰ উপকণ্ঠ অঞ্চলৰ এটা বিলাসী ফ্লেটৰ তিনিকোঠলীয়া ঘৰত বিমলৰ লগত তাই থাকিব বুলি মাক-দেউতাকক জনাই ঘৰৰপৰা গুচি গ'ল।

ভৱদেৱ কাকতিৰ সৰু ল'ৰা ববী ইণ্টাৰভিউ দি দি ভাগৰি পৰিছে। শেহতীয়া ইণ্টাৰভিউটো দিলে ট্ৰেন্সপ'ৰ্ট বিভাগত। এনফ'ৰ্চমেণ্ট ইন্সপেক্টৰৰ সোতৰটা পোষ্টৰ বাবে সাত হাজাৰ এপ্লিকেণ্ট। নিযুক্তি দিব বাবে দালাল লাগিছে। দালালে চাকৰিৰ এটা প'ন্থত তিনিলাখ টকালৈকে দৰ উঠাইছে। ববীয়ে ঠিক কৰি থৈছে যে ডেৰলাখ টকা গাঁৱৰ মাটি-বাৰী বেচি পোৱা মাকৰ হাতত থকা টকাখিনিৰ পৰা ল'ব আৰু পঞ্চাছ হাজাৰ চাকৰিটো পোৱাৰ পিছত লাহে লাহে দিব। চাকৰিটো তাৰ যেনেতেনে লাগিবই; কাৰণ সংস্থাপনহীন এটা ল'ৰাৰ লগত তাৰ প্ৰেয়সী প্ৰিয়ংকা কেতিয়াও বিয়া নহয়।

ৰাতি মদ খাই আহি ববীয়ে মাকক তাগাদা দিলে। পিছদিনা তাক ডেৰলাখ টকা লাগিবই। নহ'লে সি চাকৰিটো নাপায়। মাক কোনো কাৰণতে সন্মত হোৱা নাই। কাৰণ দেউতাক টকা দি চাকৰি লোৱাৰ পক্ষপাতী নহয়। তাৰ যুক্তি হ'ল ডেৰলাখ টকা যদি ককায়েকে পায়, বাকী ডেৰলাখ টকা সি নিশ্চিতভাৱেই পাব। মাকৰ বহুত বুজনিয়ে একো কামত নিদিলে। শেষত সি মাক-দেউতাকক শক্র বুলি ক'বলৈকো কুণ্ঠাবোধ নকৰিলে। সি মাকৰ ডিঙিটো চেপি ধৰি ভীতি প্রদর্শন কৰি মাকৰ পৰা কথা উলিয়াবলৈ চেষ্টা কৰিলে ৰাতিপুৱালৈ ডেৰলাখ টকা দিব বুলি। মাকে উশাহ লোৱাত কষ্ট পাই যিমানে 'এৰি দে এৰি দে' কৈ চিঞৰিছে সিও সমানে সমানে

'দিবানে নিদিয়া' বুলি ডিঙিটো টিপা মাৰি ধৰি আছে। এটা সময়ত দেৱযানী কাকতিৰ দেহাটো নিথৰ হৈ গ'ল। পুত্ৰৰ হাতত মাতৃহত্যা হ'ল। নিষ্ঠাৱান অৱসৰপ্ৰাপ্ত শিক্ষক ভৱদেৱ কাকতিৰ কনিষ্ঠ পুত্ৰ ববী আপোন মাতৃক হত্যা কৰি হৈ পৰিল অন্য এক পৰশুৰাম।

যুগসচেতন অসমীয়া নাট্যকাৰসকলৰ মাজত বিচাৰিলে অৰুণ শৰ্মা আৰু বসন্ত শইকীয়াৰ দৰে অজস্ৰ নাট্যকাৰ ওলাব। কিন্তু এই দুয়োগৰাকী নাট্যকাৰে বৰ্তমান সমাজ জীৱনত খাপ খোৱা আৰু অতি জীৱন্ত হৈ থকা এনে কিছু সমস্যা তেওঁলোকৰ নাটক দুখনত উপস্থাপন কৰিলে যে দেখিলে সকলো শ্ৰেণীৰ দৰ্শকৰ চকু কপালত উঠিব। অদিতি, অঞ্জলি, জুমি, ববীৰ দৰে সন্তানসকলেই আজিৰ সমাজত ভৰি আছে। মদ, ভাং, ড্ৰাগছ্, জুৱা আৰু সহজলভ্য টকাৰ প্ৰতি থকা আসক্তিয়ে সিহঁতক এনে এখন অন্ধকাৰ জগতলৈ টানি থাকে যে সিহঁতৰ জীৱনৰ অৰ্থ আৰু উদ্দেশ্য সম্পৰ্কে বুজি উঠাৰ আগতেই সিহঁতে প্ৰৱেশ কৰে সেই জগতখনত। যিখন জগতত প্ৰৱেশৰ পথ আছে, প্ৰস্থানৰ পথ ৰুদ্ধ।

বিশ্বায়ন, বিজ্ঞান-প্ৰযুক্তি দ্ৰুতপ্ৰসাৰ, সামাজিক মাধ্যমসমূহ প্ৰয়োগৰ বিৰূপ প্ৰতিক্ৰিয়া, এখন বস্তুবাদী জগতৰ মোহ—এই কাৰকবোৰে বৰ্তমানৰ যুৱপ্ৰজন্মক যিখন জগতত প্ৰৱেশ কৰাইছে সেই জগতখনেই সৃষ্টি কৰিছে সিহঁতৰ মানসিকতা। এৰা-ধৰাৰ মাজেৰেই আগবাঢ়ে সমাজ আৰু সংস্কৃতি। গতিকে সমাজ জীয়াই ৰাখিবলৈ, জীৱন জীয়াই ৰাখিবলৈ, লগতে শ্ৰদ্ধাসহকাৰে জ্যেষ্ঠসকলক সমাজত জীয়াই ৰাখিবলৈ যুৱ মানসিকতাৰ কিছু উত্তৰণ ঘটা প্ৰয়োজন কাৰণ কেৱল যুৱ প্ৰজন্মৰ দ্বাৰা জীয়াই নাথাকে কোনো সমাজ আৰু সংস্কৃতি।

+ + + +

এটা মাত্ৰ মৰমিয়াল শব্দই তিনিটা শীতৰ কাৰণে আমাক উত্তাপ যোগাব পাৰে।

- জাপানী পটন্তৰ

আমি আমাৰ শৰীৰ ভালে ৰাখিবলৈ যত্নপৰ হ'ব লাগে। এক কথাত ই আমাৰ প্ৰাথমিক কৰ্ত্তব্য। শৰীৰ স্বাস্থ্যবান কৰি ৰাখিব নোৱাৰিলে আমি আমাৰ মন আৰু আত্মাক শক্তিশালী আৰু শুদ্ধ কৰি ৰাখিব নোৱাৰো।

-বুদ্ধ

টোপনিত দেখা সপোন নিস্ফল। যি সপোনে তোমাক শুবলৈ নিদিয়ে, সিহে তোমাৰ জীৱন গঢ়িব।

- ড° এ. পি. জে. আব্দুল কালাম

জয় হিন্দু

ৰ্ভিড° নৱকান্ত শৰ্মা সহকাৰী সম্পাদক হিন্দী বিভাগ, কন্যা মহাবিদ্যালয়

নব্ধৈৰ দশকৰ কথা। সেউজীয়া পথাৰ, ধূলিয়ৰী ৰাস্তা, ক্ৰমশঃ পূৰঠ হৈ অহা বেলিটো আৰু থৌকি-বাথৌ লাগি থকা মনটোৰে লাহে লাহে বিদ্যালয়লৈ আগিবাঢ়িছোঁ। দুই কিলোমিটাৰ মান বাট। সমনীয়াসকলৰ লগত কথা পাতি পাতি বাট বুলিলো। আজি স্বাধীনতা দিৱসৰ পতাকা উত্তোলন হ'ব। ত্ৰিৰংগা পতাকা নীল আকাশত উৰিব। সকলোৱে শৃংখলিতভাৱে পতাকাৰ তলত ঘূৰণীয়াকৈ সমৱেত হ'ব। পতাকা উত্তোলনৰ পিছত প্ৰধান শিক্ষক মহোদয়ে সুৱলা ভাষণ দিব। সকলোৱে হাত তালি বজাব। শেষত সকলো মিলি ৰাষ্ট্ৰীয় সংগীত পৰিৱেশন কৰিব। এক গভীৰ পৰিতৃপ্তিৰ আৱেগেৰে মন ভৰি উঠিব। কি আশ্চৰ্যকৰ অনুভৱ!

কিন্তু সেই সময়তে বিদ্যালয় চৌহদত তিনিজন সুঠাম যুৱকৰ আগমন ঘটিল। প্ৰধান শিক্ষক ছাৰৰ কোঠালৈ তিনিগৰাকী দৌৰাদৌৰিকৈ সোমাই গ'ল। তাৰে ভিতৰত এগৰাকীক মই চিনি পাওঁ। তেওঁৰ নাম বিষ্ণু চলিহা। তেওঁ হেনো পঢ়াত বৰ চোকা আছিল। তেতিয়াৰ ৰয়েল বি.এছ.চি. আছিল। কোনোবা এখন বিদ্যালয়ত কিছুদিন শিক্ষকতা কৰিছিল। কিন্তু কিবা কথাত মনোমালিন্য ঘটি বিদ্যালয় এৰি সংগঠনত যোগ দিলে। দাদাজন খব ভাল ভলীবল খেলুৱৈ আছিল। আমাক মাজে মাজে ভলীবল খেলিব শিকাইছিল। এবাৰ চুলাই মদৰ বেপাৰী এজনক ধৰি তাৰ মদবোৰ ৰাস্তাত পেলাই দিছিল আৰু ঠেলা এখন কিনিবলৈ ব্যৱস্থা কৰি দিছিল। এবাৰ আকৌ সংগঠনৰ এখন গাঁও সভা হৈছিল। তাত দাদাজনে দীঘলীয়া বক্তৃতা দিছিল। তেওঁ ৰাইজক পানী আৰু নিজৰ সংগঠনক পানীৰ লগত তুলনা কৰিছিল। তেওঁৰ মুখত প্ৰথমবাৰৰ বাবে ফেচীবাদী, মুখাপিন্ধা, সমাজবাদ, পুঁজিপতি, বুৰ্জোৱা, শোষণ, পদলেহনকাৰী, উচ্ছিষ্টজীৱী, ৰাষ্ট্ৰযন্ত্ৰ, ঔপনিৱেশিক, দালাল, কাগজৰ বাঘ, জাতিৰ শত্ৰু আদি নতুন শব্দ শুনা পাইছিলোঁ। তেওঁৰ উদাত্ত কণ্ঠৰ ভাষণ শুনি জাউৰিয়ে জাউৰিয়ে হাত চাপৰি পৰিছিল। আমি কথাবোৰ ভালদৰে বুজি নাপালোঁ যদিও কিবা এটা নতুন উত্তেজনা আৰু উদ্যম অনুভৱ কৰিছিলোঁ। সেই দাদাজন আজি বা কিয় আমাৰ বিদ্যালয়লৈ আহিল? কিছু সময় পিছত বিদ্যালয়ৰ চকীদাৰজনক মাতি পঠিওৱা হ'ল। সি পতাকা আঁৰি দিয়া দীঘল বাঁহডাল তললৈ নমাই আনিলে আৰু এখন ক'লা পতাকা আঁৰি দিলে। আমি ঘটনাটোৰ ৰহস্য আৰু তাৎপৰ্য ভালকৈ বুজি নাপালোঁ। এক বিমৰ্য, বিক্ষিপ্ত, অতৃপ্ত আৰু অপূৰ্ণ ভাবনাৰে আমি ঘৰলৈ গুচি আহিলোঁ। ক'লা পতাকাৰ তাৎপৰ্য স্পষ্টকৈ বুজি নাপালোঁ।

সময়ৰ ঘূৰ্ণীয়মান চক্ৰ নিজ গতিৰে আগবাঢ়িল। আমিও উচ্চ শিক্ষাৰ বাবে চহৰলৈ গুচি আহিলোঁ। চহৰৰ তীব্ৰ চিক্মিকনি, হাজাৰ বন্ধ-বান্ধৱী, অজস্ৰ প্ৰলোভন আৰু ৰঙীণ মায়াৰ চাকনৈয়াত হেৰাই নোযোৱাকৈ নিজক স্থিৰ আৰু শান্ত কৰি ৰখাৰ চেষ্টা কৰিলোঁ। লগৰ একাংশ সমনীয়াৰ বিলাসী আৰু তৃপ্তিদায়ক জীৱনশৈলী দেখিও নেদেখা ভাওঁ জুৰিলোঁ। বিশাল প্ৰাপ্তিৰ বাবে দৃষ্টি সাগৰমুখী হ'ব লাগিব, খাল, ডোং, নৈ, জান, জুৰিত ডিঙা নেমেলোঁ। এনে এক দৰ্শন মনৰ মাজত প্ৰোথিত কৰি আগুৱাই গৈ থাকিলোঁ, সময়ৰ অমোঘ গতিয়ে আমাৰ জীৱনক বহু কিবাকিবি দি থৈ গ'ল। উচ্চ শিক্ষা, অধ্যাপকৰ চাকৰি, এখন ভৰা সংসাৰ - মোৰ বাবে প্ৰত্যাশিত এক জীৱন। নিজৰ চাকৰি আৰু সংসাৰৰ ঘানি টানি টানি বৰ ক্লান্ত হওঁ যদিও তাৰ মাজে মাজে সমাজ আৰু নিজৰ আপোন মানুহবোৰৰ লগত যৎপৰোনাস্তি সম্পৰ্ক ৰক্ষা কৰিবলৈ যত্ন কৰিছোঁ। সেই সেউজীয়া পথাৰ, ধূলিয়ৰী ৰাস্তা, ক্ৰমশঃ পুৰঠ হৈ অহা বেলি এতিয়াও মনত সজীৱ হৈ আছে। অতীতৰ সীমাৰেখা নাই. অতীতৰ কোনো তলনা নাই।

সিদিনা হঠাতে শিক্ষা সঞ্চালকৰ চিঠি এখন পালোঁ। খুলি চাই দেখোঁ গুনোৎসৱৰ পৰ্যবেক্ষকৰূপে মোক এখন বিদ্যালয়লৈ যোৱাৰ বাবে নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে। এয়া মোৰ বাবে সুখকৰ কথা। যথাসময়ত বিদ্যালয়খনত উপস্থিত হ'লোগৈ। ২০১৩ চনত প্রাদেশিকীকৃত বিদ্যালয়। প্রধান শিক্ষকৰ কোঠাত সোমাই নিজৰ কাম-কাজ আৰম্ভ কৰিলোঁ। প্রধান শিক্ষকৰ নামটো চালোঁ। বিষ্ণু চলিহা, ৰয়েল বি.এছ.চি.। মোৰ শৈশৱৰ দিনটোলৈ মনত পৰিল। কিন্তু চৰকাৰী দায়ীত্বশীল বিষয়া।গতিকে ব্যক্তিগত আৱেগ প্রদর্শনৰ পৰা বিৰত থাকিলোঁ। ছাত্র-ছাত্রীসকলক সুধিলোঁ— আমাৰ দেশ কেতিয়া স্বাধীন হৈছিল?

- ঃ ১৯৪৭ চনৰ ১৫ আগষ্টত।
- ঃ আমাৰ ৰাষ্ট্ৰীয় সংগীতটো কোনে লিখিছিল?
- ঃ ৰবীন্দ্ৰনাথ ঠাকুৰে।

সকলোৱে সমস্বৰে ৰাষ্ট্ৰীয় সংগীতটো পৰিৱেশন কৰিলে। প্ৰধান শিক্ষক মহোদয়ে উচ্চস্থৰত ক'লে ঃ 'জয় হিন্দ'।

++++

Lamenting the Loss of the dull, matt world

© Dr. Bhaswati Parasar Ex-Faculty Deptt. of English, WGCC

used to visit my hometown every year and outwardly visible to the eyes. Better roads, new colourful buildings, shining shops and the global brands, earlier inconceivable to be available in the remote landscape of the small town where I grew up, would make me feel good. But perhaps my vision changed after the long episode of the pandemic. So, when this time, I went home after a gap of almost two and a half years, I began to look for the signs of my old native town and it was nowhere. The small tea stalls, the paan shops, the fruits and vegetable stands had all undergone a glossy transformation. The loud clapping and cheers of the football crowd, the happy-gay chats at those small Addas in front of the book stalls and near the crossroads, the young children of the neighbourhood playing outside together. They had all been consumed by the smartphones and the tablets. The small book stalls that could be passed on as the micro cultural hubs of the remote towns had been replaced by swanky stationary shops. The sparkling eye-catchy world of this millennium had pushed the small town of my childhood into a mere dot of nostalgia.

The visuals have shaped the millennial in such a way that it has become hard to imagine and involve with subject that has no image. From Instagram, Facebook, Linkedin to the pages of the magazines, newspapers and even the school textbooks hit us with their impactful images to attract and sustain the attention of the Gen X and Gen Z. We are compelled to swipe up if our eyes don't meet any striking image. We may find beautiful stories that grip us but a sight of the long block of texts would immediately lead us to flick the page and go back to scrolling again through the feed. Since most of the contents are seen on phones, the

texts get a longer, intimidating look as paragraphs and therefore seem to be a daunting exercise. Therefore, the marketrs easily resort to visuals that need only a few seconds to absorb an image unlike a blog post that would consume a much longer period. The availability of great content (heaps of them) but without much time to consume it all have increased the need to win over the eyes and this, in turn, has further reduced the attention span of the millennial. Our brains are turned into compulsive porcessor of visuals.

There is no denying that the visuals do impact the mind more. The Visual Content Creators are loud up there selling the benefits of slotting in images to reap the rewards of bigger clientele and higher returns. The visual cortex, the largest component of the human brain responsible for processing visual information is structurally hardwired to preferentially process visual information and the content creators and marketers have exploited this fact thoroughly well. But, unfortunately, this has tuned the brain's perference to process visual image into a compulsive habit and thus push back Reading, a skill to be acquired unlike innate visual processing, into the background.

Even the copywriters and other writers of the digital media while trying to bring back the importance of words (because it is what they sell) harp on merging the visuals with words. Copywriter Lauren Consiglio writes in her blog dated 22nd Oct, 2022 'Marrying words with visuals on Instagram' (available at 'https:\\ www.greenlightdigital.com/blog/blog-posts/marrying/ words-with-visuals-on-instagram/') that it is important to use words to standout in an 'overtly saturated, speedily-scrolled platfrom'. The marrying and merging itself imply the irrevocable impact of the visuals.

But we also have to remember that the visuals

might attract us, process and absorb things quickly but the absorption evaporates as fast. We cannot retain for long what we have seen for so less a time. In platforms that have become overtly saturated with loads of images, it has become a routine habit to browse through stuffs in seconds and giving no time to actually impress and move us. And in that perhaps lies the power of words over visuals. As it needs more engagement, effort, time and intent to read, text retains its impact for longer period of time. It can form and change opinion. It has the power to design the thought process and thus humanity.

But, a world that has been intentionally designed digital - automated, versatile, fast paced and with information overload, must have its inhabitants - the Millennials, the Gen X and the Gen Z designed to suit its pace and automation. We are, therefore, embracing, emerging and changing continuously reflecting the tune of the digital era. The visuals come as the lone weapon to combat the quickly moving mind of the generation.

The flamboyant visuals that rule the world today have made me ponder whether we have let to off the humble world of the simple texts completely. The bookstores of my childhood that used to provide a worderful refuge to those who craved to connect to the intellectual and creative world have all died out.

Sometimes I long for those obvious earthy, woody smells of the old paperbacks coming from the book stalls while waiting for the familiar storekeeper to pack my stuff. They used to keep all kinds of books for all kinds of readers and to visit the book stall once a week was one of the important routine activities. The storekeeper would inform the arrival of the newest collections when we used to visit them. Even the gumti shop owner or the paan seller at the corner used to keep some of the cheap but popular megazines of general interest and hung them at a strategic place of the their kiosks. Some of the customers while whipping the cigar would often buy them. Most of those lowcost magazines are all vanished now except the ones that has the means to undergo the glossy transformation. Some bookstalls have emerged as big brands at the metros way glamorous in comparison to the meek shops that kept books with the plain newsprint paper barring a rare few of course.

I do love, welcome and use the tremendous advantage the bright, glitzy facets of the digital era but somewhere I also find myself lamenting the loss of the dull, matt world of my childhood.

⇒ We live in a wonderful world that is fall of beauty, charm and adventure. There is no end to the adventures. We can have if only we seek them with our eyes open.

- Jawaharlal Nehru

⇒ The truth is more important than the facts.

- Frank Lloyd Wright

⇒ Whatever is began in anger ends in shame.

- Benjamin Frankin

⇒ Kindness is language, which the blind can see and deaf can learn.

- African Proverb

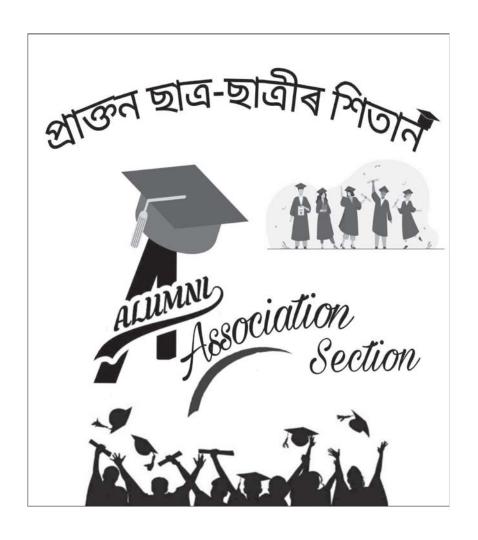
A mother is the teacher at home and the teacher is the mother at school.

First they ignore you, then they laugh at you, then they fight you, then you win.

- Mahatma Gandhi

শৈশৱৰ কাঠৰ আলমীৰা

∠ Jeet Kashyap Vice President, Alumni Association, WGCC

পুৰণি কাঠৰ আলমীৰা এখন আছে মোৰ
আজি বহুত বছৰৰ পৰা মেলি চাবলৈ সাহস হোৱা নাই।
কোঠাটোৰ এটা চুকৰ পৰা হাত বাউলি মাতে,
কিন্তু মই শুনিও নিমাত, নিশ্চুপ, নিস্তৰ্ম...।
তাতেই সোমাই আছে মোৰ শৈশৱৰ কিছু স্মৃতি,
সৰুতে পিন্ধা স্কুলীয়া কামিজযোৰ,
কিছুমান খেলা পুতলা গাড়ী,
মাৰ সৃংগাৰ কৰা সামগ্ৰী,
দেউতাৰ পছন্দৰ নীলা কামিজযোৰ,
মাৰ বগা-মুগা ৰঙৰ মেখেলা চাদৰযোৰ।।
নাই, সেইবোৰ আকৌ চাবলৈ সাহস হোৱা নাই।
আন্ধাৰ ভয় কৰি মাক যোৰকৈ সাৱটি ধৰা,

য'ত মোৰ শৈশৱ মাউৰা হৈ পৰি ৰৈছে স্কুলীয়া সেই কামিজযোৰৰ দৰে।।

দেওবাৰে দেউতাৰ চাইকেলৰ উঠি মিঠাই খাবলৈ যোৱা স্মৃতিৰ কেনভাছত আঁকি থোৱা সেই ছবিবোৰে মোক দুৰ্বল কৰি তোলে।।
মাৰ ধুনীয়া হাঁহিৰ মুখখন অন্তিম সময়ত শেতা হালধীয়া পৰা মোৰ মনত আছে,
দেউতাই মোক বাবু বুলি নমতা আজি কিমান বছৰ মাহ হ'ল জানো।
মাতটো এতিয়াও ভাহি আছে মোৰ অন্তৰ আত্মাত খুন্দা খাই প্ৰতিধ্বনি হয়।।
নাই... নাই, মই নোৱাৰো খুলিব সেই আলমীৰাটো।

++++++

Poet and Poetry

Poetry is a major part of literature; the other major part is prose. Poetry is probably the earliest part of literature. Poetry is the rhythmic and artistic expression of the poet's heart and it is believed that poetry was first born in the hands of the original poet Balmiki, in the holy land of India. According to Wordsworth, "Poetry is the test of life." According to Carlyle, "Poetry is musical thought." According to poet Neelim Kumer, "Poets are bitten by language, poetry is created from the act of this biting of language" According to Jnanpith Award winning poet Nilamani Phukan, "Poetry is the art of language, the art of life as well. The language of poetry is sourced from a sense of society and history, but in the end poetry breaks the bonds of this language. But at the end poetry breaks the boundaries of this language and explores infinite expanses - in human blood, flesh, air, sky."

If you like poetry and you are starting to write poetry, as an aspiring poet, it's important to stir your soul with the right guidance in order to weave beautiful words. I would like to share with you personalised tips from renowned poet Marc Nair on how to write poems which breathe pure magic.

Write about what you know & what you don't know

Choose a topic which you relate to in some ways. Build upon that topic with your imagination, adding wonder and surprises to it.

2. Rhyme isn't always necessary

The flow and rhythm of the poem are more important than the rhyme scheme. Read your poem aloud in front a mirror. This will help you to

strengthen the beat and pace of your poem.

3. Find miracles in ordinary life

We don't have to look elsewhere for inspiraion. Things happening around us in out day to day lives are the best stimuli for poetry.

4. Write concreate, not abstract poetry

Remember, writing as an art should be relevant to the reader. In order to connect with someone, write a poem with subject matter which can be understood by others, using your own independent voice.

5. Read lots and lots of poetry books

The best place of improving your writing craft is by reading poems, and lots of them. Dedicate some time each day to reading poetry books. See what kind of feelings and images they inspire in you. To tell the truth; becoming a better writer is all about becoming a better reader.

So pick up your pen...

...and use these writing tips to create astonishing poems which an audience would yearn to read!

Human Psychology

Sornali Sarmah Ex-Student, WGCC

Presently Working as Lecturer and Co-ordinator Luit Valley Academy Jorhat., Deptt. of Commerce

Human psychology is all about reading a person's mind, their behaviour, their activities. To read a person's mind one has to follow the proverb actions speaks louder than words.

We daily come across lots of people who either speak negative or positive. And also sometimes we met some extrovert natured person or introvert natured person. But who ever the person is or what natured the person is can be understood when we interact with them like the way of speech they carry with them, their way of communicating, way of vision i.e. their eye sight what way they look at us etc.

Along with all these aspect to understand a person opposite to us we need to observe each and everything a lot, as it is said a good observer and a good listner learns and understands fast. It is

often considered to be a challenging task.

If any person is capable to read the other person's state of mind then he/she is able to understand the person's mental health even. Basically human psychology is studing about the two aspects of human mind negative and positive and also the double faced person who try to remain or try to maintain their image of good thoughts with a negative mindset.

As psychology is challenging one requires a great deal of time to invest and dedication to understand the depth towards the topic.

Susmita Das

Ex-Student

The very moment Is a new beginning

The clock talks
Every tick, every tock
Saying 'Now', 'Now', 'Now'
A new beginning is starting new

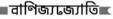
The clock sings
Time to begin
Time to ponder
Your stars up yonder
Let them guide
Connected to dream inside

The clock strike twelve Reminding ourselves Of a new beginning

The very moment Is a new beginning.

Facts on Palestine and Israel

Roshna Begum

Ex-Student

The conflict between Hamas and Israel is a long-standing and deeply rooted issue that has shaped the political landscape of the Middle East for decades. This article aims to provide and overview of the history, key events, and the current status of this complex and highly sensitive conflict.

Historical Background

The conflict traces its roots back to the early 20th century when tensions between Jewish and Arab communities in the region began to escalate. It reached a critical point in 1947 when the United Nations approved a plan to partition Palestine into separate Jewish and Arab states, which led to the first Arab-Israeli war in 1948. Hamas, officially known as the Islamic Resistance Movement, emerged in the late 1980s amidst the First Intifada, or Palestinian uprising, against Israeli occupation.

Hamas: Goals and Ideology

Hamas is a palestinian political and military organization that has been in power in the Gaza Strip since 2007. It's known for its Islamist ideology and resistance against what it sees as Israeli occupation of Palastinian territories. Hamas's primary goals include the establishment of an independent Palestinian state with Jerusalem as its capital and the right of return for Palestinian refugees.

Israeli Perspective

Israel views Hamas as a terrorist organization and holds it responsible for numerous rocket attacks and acts of terrorism against Israeli civilians. Israel maintains that its military operations in Gaza are primarily aimed at self-defense and preventing these attacks.

Key Events

The conflict between Hamas and Israel has seen several major escalations over the years. Some of the notable events include:—

Gaza War (2008-2009): A three-week conflict that resulted in significant casualties and damage in Gaza.

Gaza War (2014): Another intense conflict characterized by airstrikes, rocket attacks and significant civilian casualties.

May 2021 conflict: One of the most recent escalations, which saw heavy rocket exchanges between Gaza and Israel, leading extensive destruction and loss of life.

Current Situation

As of my last knowledge update in January 2022, the situation remained tense, with occasional flare-ups of violence. Efforts by various international parties, including Egypt and the United Nations, have been made to broker ceasefires and negotiations, but a long-term resolution remains elusive.

Conclusion

The conflict between Hamas and Israel is a multifaceted and deeply entrenched issue with historical, political and humanitarian dimensions. It continues to be a significant challenge for the international community, with the hope of achieving a lasting and peaceful solution for the benefit of both Palestinians and Israelis. For the most up-to-date information on this ongoing conflict, it is essentioal to consult reliable news sources.

Title: Exploring Android Custom ROMs: Unleash the **Full Potential of Your Device**

🗷 Amit Kumar Sarma Ex-Student

Introduction

In the world of Android, the term 'Custom ROM' has become synonymous with freedom and flexibility. While most users are content with the stock Android experience provided by their device manufacturers, a growing community of enthusiasts seeks to unlock the full potential of their smartphones and tablets. Android custom ROMs are at the forefront of this revolution, offering a wide array of advantages that can significantly enhance your device's performance, customization options, and overall user experience.

What is a Custom ROM?

A Custom ROM, short for "Custom Read-only Memory" is essentially a custom version of the Android operating system that replaces the official software provided by your device manufacturer. Therse ROMs are developed, maintained and distributed by a dedicated community of developers who are passionate about fine-tuning and optimizing the Android experience.

Advantages of Using Custom ROM

- 1. Performance Enhancement: One of the most significant advantages of using a custom ROM is the potential for improved performance. Developers often optimize the code, remove bloatware and fine-tune system setting, resulting in smoother and faster operation. Your device may even gain a new lease on life if it's getting older and starting to feel sluggish.
- 2. Customization: Android is known for its flexibility

and custom ROMs take this to the next level. They offer a wide range of customization options, including the ability to change the user interface, system animations and even the look and feel of your device through various themes and icon packs. You can tailor your device's appearance and functionality to your exact preferances.

- 3. Regular Updates: Some custom ROMs are built upon the latest Android versions, which means you can receive updates faster than through official channels. Even if your device manufacturer has stopped providing updates, custom ROM developers often continue to support older devices, keeping them up to date with security patches and new features.
- 4. Privacy and Security: Privacy-conscious users can benefit from custom ROMs that focus on enhanced security and data protection. These ROMs often include features like improved app permission controls, firewall options and the ability to disable tracking and telemetry services that may be present in stock Android.
- 5. Battery Life: Some custom ROMs come with builtin battery optimizations that can extend your device's battery life. These optimizations might include the ability to underclock the CPU, reduce background processes and fine-tune power-hungry apps.
- 6. Root Access: While not exclusive to custom ROMs, gaining root access to your device is often easier with a custom ROM. Root access allows you to install apps that require deep system access and make advanced customizations.

7. Stability and speed: Custom ROMs are often praised for their stability and speed. The careful optimization and testing by developers can result in a more reliable and responsive device.

8. Variety of Options: With a multitude of custom ROMs available, you can choose the one that best suits your needs, Whether you prioritize speed, customization, security or a mix of these features, there's likely a ROM that caters to your preferences.

Conclusion

Android custom ROMs offer a world of possibilities for enrhusiasts and users who want to take control of their Android devices. While the advantages are numerous, it's important to note that the process of flashing a custom ROM on your device may void your warrantly and carries some risk. It's crucial to research thoroughly and follow the instructions carefully. Some famous Android custom ROM which are community based and I usually build for my own use are Lineage

OS, Omnirom, AICP, Arrow OS, Paranoid Android, Pixel Experience etc.

Ultimately, the decision to install a custom ROM should be based on your specific needs and preferences. If you're seeking a device that's faster, more customizable and better aligned with your privacy and security requirements, exploring the world of custom ROMs might be the perfect choice for you. With a bit of advanturous spirit and the right ROM, you can unlock your Android device's full potential and enjoy a more tailored and exciting mobile experience.

$$+ + + +$$

Students' Union

President: Rajdeep Paul
Vice President: Sibjee Sah
General Secretary: Atanu Chakraborty
Asst. General Secretary: Jahnavi Das
Sports Secretary: Shyamal Baishya
Magazine Secretary: Ashim Hazarika
Cultural Secretary: Nirmali Das
Library Secretary: Ankita Das
Social Service Secretary: Jayanta Bujarbaruah
Common Room Secretary (Boys): Abhisek Hawarish
Common Room Secretary (Girls):
Anita Basfore

Dear Fellow Students,

KRajdeep Paul
President WGCCSU

A syour college Students' Union President, I am honored to address you in this edition of our campus magazine. The journey of the academic year has commenced, bringing with it a multitude of opportunities, challenges and experiences that will shape our college lives.

First and foremost, let me express my gratitude for entrusting me with the responsibility of representing your voices. It is a privilege to serve as your advocate and I am committed to foster an environment that empowers each and every one of you. Our union is a collective force and together, we can achieve remarkable things.

In the spirit of unity, let's celebrate the diversity that defines our campus. Our student body is a mosaic of cultures, backgrounds and perspectives. It is through embracting this diversity that we enrich our college experience, learning from one another and expanding our horizons. As your president, I am dedicated to promoting inclusivity and ensuring that every student feels seen and heard.

Academic excellence is at the core of our collegiate journey. As we embark on this academic year, let's approach our studies with determination and curiosity. Seek knowledge not only within the confines of the classroom but also through extracurricular activities, discussions and collaborative projects. Let's make the most of the resources available to us and push the boundaries of our intellectual capacities.

Yet, a fulfilling college experience goes beyond

academics. Our campus is a hub of creativity, innovation and endless possibilities. I encourage each of you to explore your passions, join clubs and organizations and activity engage in the vibrant campus life. Whether it's sports, arts or community services, find avenues that resonate with your interests and contribute to the dynamic tapestry of our college community.

The challenges we face as students are not insurmountable, especially when we face them together. If there are concerns or issues affecting your college experience, I am here to listen. Our union is here to be your advocate, working collaboratively with faculty and administration to address the issues that matter most to you.

In the coming months, our union will be organizing events, workshops and initiatives designed to enhence your college journey. Stay tuned for updates, get ivolved and be an active participant in shaping our shared experience.

As we navigate the future together, let's remember the power we hold as a united student body. Each one of you plays a crucial role in defining the legacy we leave behind. Let's make this academic year one of growth, resilience and collective achievement.

Thank you for entrusting me with the honour of serving as your College Students' Union President. Here's to a year of shared successes and memorable experiences.

$$+ + + +$$

Some Ways to become a Good Person

Sibjee Sah Vice President, WGCCSU

As the Vice President of the Collegte Students' Union, I am honoured and excited to be part of a community dedicated to cultivating an environment where every student's voice is heard and valued. Our vision is not merely about organizing events or managing administrative tasks; it's about empowering our diverse student body, promoting inclusivity and fostering an atmosphere that encourages personal growth and collective involvement.

Embracing Diversity and Inclusivity

We recognize and celebrate the rich tapestry of diversity present on our campus. Our goal is to create a space where every student feels a sense of belonging, regardless of their background, identity or beliefs. We champion inclusivity through various initiatives, cultural events and dialouge-driven programs, ensuring that everyone's perspective is heard and respected.

Student empowerment through Engagement

Empowerment is at the core of our mission. We believe that every student has the potential to make a meaningful impact. Through platfroms like student forums, open discussions and collaborative projects we provide opportunities for students to actively engage in decision-making processes that affect campus life. We encourage and support student-led initiaves, amplifying their voices and enabling them to drive positive change.

Supporting Personal Growth and Development

We aim to provide not only academic but also holistic support for our fellow students. Our commitment goes beyond the classrooms, extending to mental health awareness campaigns, workshops on career

development and providing resources for personal wellbeing. We believe that a healthy, balanced student body is crucial for a thriving academic environment.

Cultivating Leadership and Skills

Leadership is not a title; it's an action. We endeavor to instill leadership qualities in our students, offering training sessions, mentorship programs and opportunities for practical skill development. By nurturing leadership potential, we aim to equip students with the tools necessary to excel in their future endeavors.

Building Bridgtes and Partnerships

Collaboration is key. We actively seek to build connections with other student bodies, academic departments, local communities and organizations. By forming strong partnerships, we broaden the scope of opportunities available to our students, enabling them to network, learn and contribute beyond the confines of the campus.

Looking Ahead

Our vision for the college students' union is not static. It evolves with the changing needs and aspirations of our students. We are committed to constantly seeking feedback, implementing innovative ideas and adapting to create a vibrant and inclusive campus environment. In closing, it is a privilege to serve as your Vice President. Together, let's create a thriving, engaging and supportive community where every student can flourish and make a lasting impact.

সাধাৰণ সম্পাদকৰ কলমেৰে

প্ৰতিনু চক্ৰৱতী সাধাৰণ সম্পাদক

জয়তে জয়তে ওৱেস্ট গুৱাহাটী কমাৰ্চ কলেজৰ সন্মানীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মহাবিদ্যলয়ৰ শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী, কৰ্মকৰ্তা, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা বন্ধু-বান্ধৱীসকললৈ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা তথা কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। ঐতিহ্যমণ্ডিত ওৱেস্ট গুৱাহাটী কমাৰ্চ কলেজৰ বছৰেকীয়া মুখপত্ৰ 'বাণিজ্যজ্যোতি' আলোচনীখন প্ৰকাশ কৰি উলিওৱাত সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়োৱা প্ৰত্যেকজন হিতাকাংক্ষীসকলৰ প্ৰতি শলাগ লৈছোঁ।

এখন মহাবিদ্যালয়ৰ মুখপত্ৰ হৈছে মহাবিদ্যালয়ত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীসকলৰ সাহিত্য চৰ্চাৰ প্ৰধান মাধ্যম আৰু মহাবিদ্যালয়খনৰ দাপোণৰ দৰে। শিক্ষাৰ বিভিন্ন সহ-পাঠ্যক্ৰম যেনে— খেল-ধেমালি, সংগীত, নৃত্য আৰু সাহিত্য চৰ্চা আদি সকলোতে অৱদান আগবঢ়া আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ মুখপত্ৰ 'বাণিজ্যজ্যোতি'ৰ হৈ কাম কৰা প্ৰত্যেক সদস্যক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। এই আলোচনীখনৰ যোগেদি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে স্বৰচিত কবিতা, গল্প, আলোকচিত্ৰ বা সাঁথৰ আদি প্ৰকাশৰ বাবে সুযোগ

লাভ কৰিছে। উদীয়মান লেখক-লেখিকাক এই আলোচনীখনে সাৰ-পানী যোগাইছে, সৃষ্টিশীলতাক পৈণত প্ৰদান কৰাত এক অনবদ্য ভূমিকা পালন কৰি আহিছে। আলোচনীখনত প্ৰকাশিত বিভিন্ন আলোকচিত্ৰই যোৱাটো শিক্ষাবৰ্ষত অনুষ্ঠিত বিভিন্ন অনুষ্ঠানত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সক্ৰিয় অংশ গ্ৰহণক সুন্দৰকৈ তুলি ধৰিছে।

আমি মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ লগতে সম্পাদনা সমিতিৰ লগত জড়িত প্ৰতিগৰাকী শিক্ষাগুৰুক তেখেতসকলৰ সহায়-সহযোগিতা আৰু মূল্যৱান চিন্তা তথা প্ৰস্তাৱসমূহৰ বাবে কৰ্যোৰে ধন্যবাদ জনাইছোঁ।

সদৌ শেষত, সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে "বাণিজ্যজ্যোতি"ৰ দীৰ্ঘায়ু কামনা কৰি, লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাংগীন উন্নতি কামনাৰে সম্পাদকীয় প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিছোঁ।

জয়তু ওৱেষ্ট গুৱাহাটী কমাৰ্চ কলেজ

+ + + +

সাঁথৰ

প্রথিপ্রতীম গৌতম স্লাতক, ১ম যান্মাসিক

- * হাত ভৰি নাই কিন্তু যায় ধীৰে ধীৰে, কাটিলেও মঙহ নাই খায় সকলোৱে ? উত্তৰ ঃ পানী।
- নাম থ'লে ছোৱালীৰ, ফল হ'ল খৰালিৰ?
 উত্তৰ ঃ কমলা।
- ক হাতীৰ শুৰ নাই ?
 উত্তৰ : গুৱাহাটীৰ।
- সৰু সৰু চৰাই লোহাৰ গুটি খায়, সাতোখন পাহাৰ যুঁজিবলৈ যায়?
 উত্তৰ ঃ বন্দুক।
- খ ঘৰৰ ওপৰত ঘৰ তাতে পৰি মৰ?
 উত্তৰ ঃ আঠৱা।
- সীতা ৰামৰ ঘৈণীয়েকৰ কি আছিল ?
 উত্তৰ ঃ নাম।

College Life

✓ Jahnavi Das Asstt. General Secretary

For a student, college life is the beginning of adulthood. It's the time when students get serious about their career and study thoroughly to make their future bright. After graduation, students are prepared to face the real world. Though, every individual or student is not lucky to get the chance to experience college life. Due to various reasons, they are not able to attend college. Some might have financial problems, while others have responsibilities to fulfill. Speaking of my time in college, I had a great time there and experienced some of the best days of my life. I attended West Guwahati Commerce College for pursuing my B.Com (Hons.) Degree. I was quite nervous when I applied to this college because I didn't know any of the other students. However, I gradually got into college life and met some great friends. I took part in college events and enjoyed everything about my college. In the second year of my college, I took part in the 1st College Election and surprisingly I won the election and become the Assistant General Secretary of my college. Along with studying, my friends and I enjoyed a variety of other activities in college. We visited different locations, witnessed unique experiences etc. In my undergraduate years, the canteen and the common room were special spots since we would hang out there anytime we had free time. Lastly, I will always cherish my college life experiences.

+ + + +

আলোচনী সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰ অসীম হাজৰিকা আলোচনী সম্পাদক

প্ৰতিবেদনৰ পাতনিতে যিসকল বীৰ বীৰাংগনাই কলিজাৰ তেজেৰে দেশ মাতৃৰ ৰক্ষাত নিজৰ বহুমূলীয়া জীৱন আহুতি দিছিল, সেই বীৰ সন্তানসকললৈ মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধাঞ্জলি অৰ্পণ কৰিলোঁ।

২০২৩ ইং চনৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ নিৰ্বাচনত আলোচনী সম্পাদকৰ গুৰু দায়িত্ব অৰ্পণ কৰি ঐতিহ্যময় মহাবিদ্যালয়ৰ সেৱা আগবঢ়াবলৈ সুবিধা দিয়াৰ বাবে সমূহ শিক্ষাগুৰু তথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকললৈ মোৰ আন্তৰিক হিয়াভৰা কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

২০২৩ ইং বৰ্ষৰ বাবে ওৱেষ্ট গুৱাহাটী কমাৰ্চ কলেজৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ আলোচনী সম্পাদকৰ দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰি কাৰ্যকৰী কৰাত আমি কিমান সফল হৈছোঁ, সেইটো আপোনালোকৰ বিচাৰৰ বিষয়। কাৰ্যকালছোৱাত হৈ যোৱা মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত সাহিত্য বিভাগৰ কাৰ্যসূচী হিচাপে তৰ্ক, আবৃত্তি, কুইজ আদি প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰা হয়। এই প্ৰতিযোগিতাসমূহত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে ভাগ লৈ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহখনক ফলৱৰ্তী কৰে। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ শেষৰ দিনা মুকলি সভা আৰু বঁটা বিতৰণী সভা অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

অসমীয়া সাহিত্য বহু উন্নত মানৰ সঁচা, কিন্তু ব্যৱহাৰিক ক্ষেত্ৰত অসমীয়া ভাষা-সংস্কৃতি ক্ৰমান্বয়ে কমি আহিছে। সেই কথা আমি আটায়ে স্বীকাৰ কৰিব লাগিব। যিয়ে দেশক ভাল পায়, জাতিক ভাল পায়, সেইসকলৰ ভাষা-সংস্কৃতি শিৰাই প্ৰবাহিত হৈ থাকে। সেইসকলে ভাষা, সাহিত্য-সংস্কৃতিকে দেশক ভালপোৱাৰ প্ৰতিদান কিঞ্চিত হ'লেও দিবলৈ চেষ্টা কৰে। আমি তেনে একো কৰিব নোৱাৰিলেও দৈনন্দিন ব্যৱহাৰিক ক্ষেত্ৰত ভাষা-সংস্কৃতিক জীয়াই ৰাখিব পাৰিলে হয়তো লুইতৰ দুয়োপাৰে অসমীয়া বুলি এটা ভাষাত জাতি আৰু সাহিত্য-সংস্কৃতি জীপাল হৈ থাকে।

মোৰ কাৰ্যকালৰ ভিতৰত বিভিন্ন ধৰণৰ দিহা-পৰামৰ্শ দি সহায় কৰা মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ লগতে সকলো ছাৰ-বাইদেউ আৰু মোৰ বন্ধু-বান্ধৱীসকললৈ মই মোৰ কৃতজ্ঞতাৰ শৰাই আগবঢ়ালোঁ।

সদৌ শেষত কাৰ্যকালছোৱাত মই কি কৰিলোঁ তাৰ প্ৰশংসা নিবিচাৰি কৰিব নোৱাৰাখিনি আশা কৰোঁ পৰৱৰ্তী সম্পদকে দৃঢ় পদক্ষেপেৰে কাৰ্যকৰী কৰিব। অসমৰ আগশাৰীৰ চিৰ নমস্য পৱিত্ৰতম শিক্ষানুষ্ঠান ওৱেষ্ট গুৱাহাটী কমাৰ্চ কলেজৰ সুনাম, উন্নতি, গৌৰৱ আৰু উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰি মই মোৰ প্ৰতিবেদনৰ ইতি সামৰণি মাৰিছোঁ।

জয়তু ওৱেষ্ট গুৱাহাটী কমাৰ্চ কলেজ + + + +

মহৎ লোকৰ বাণী

- ১। ''জীৱনটো এক সংগ্ৰামৰ থলী। সাহসী আৰু কৰ্মপটুজনেহে সংগ্ৰাত জয়লাভ কৰিব পাৰে''— নেপোলিয়ন
- ২। "নেতা হ'বলৈ নাযাবা সেৱা কৰা। নেতৃত্বৰ পাসৱ প্ৰবৃত্তিৰ জীৱন সমুদ্ৰত বহুত ডাঙৰ ডাঙৰ জাহাজ বুৰিছে"—

স্বামী বিবেকানন্দ

৩। "শিক্ষকসকল জীৱনদাতা, পিতৃ-মাতৃতকৈও বেছি শ্রদ্ধাৰ পাত্র; কাৰণ পিতৃ-মাতৃয়ে সন্তান জন্মহে দিয়ে, কিন্তু জীৱন যাত্ৰাৰ প্ৰণালী শিক্ষকেহে নিৰূপণ কৰে"—

এৰিষ্ট'টল

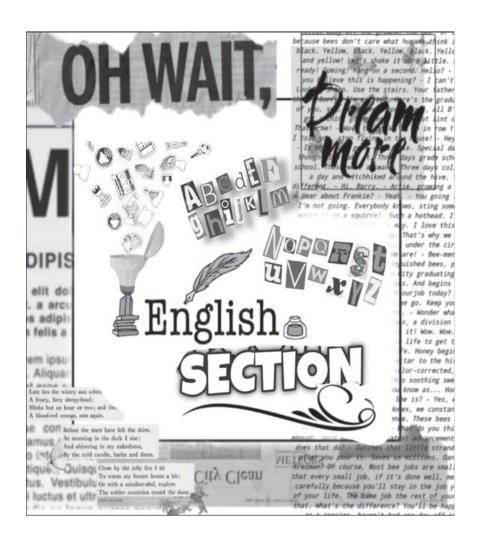
৪। আমি সেই শিক্ষাহে গ্ৰহণ কৰা উচিত, যি শিক্ষাই চৰিত্ৰ গঢ়ে, মানসিক উৎকৰ্ষ সাধন হয়; বুদ্ধিৰ বিকাশ ঘটায় আৰু নিজকে নিজৰ ভৰিত থিয় হ'বলৈ শিকায়"—

স্বামী বিবেকানন্দ

৫। "তোমাৰ যদি আত্মবিশ্বাস আছে তেনেহ'লে লোকৰ সন্দেহলৈ ভয় নকৰিবা, তোমাৰ জয় অনিবার্য"—

চক্রেটিছ

NAAC Visit, 1st Cycle in West Guwahati Commerce College

Bhabananda Dutta

Principal

I/C & Secretary

West Guwahati Commerce College was started on 8th August 1992 in the Primary School Campus of Maligoan near flyover from 4.00 PM onwards. In 1993 the College campus shifted to present location of Karmashree Hiteshwar Saikia Auditorium in a temporary Assam type house. In 1996 the college campus shifted to present old building and in 1915-16 the college building shifted to present building.

I joined in the college as a Lecturer of Business Mathematics on 8th August 1992 and like the other lecturers of the college at that time we were not only taking classes but also helped in other development of the college like fund collection from public, building construction of college, motivation of students to take admission in the college etc. I joined and took charge as Vice-Principal in 2009 and I have been taking some other responsibities like academic, examination related, office related etc. In 2021, January Govt. of Assam provincilised our college. In July, 2021 Director of Higher Education (DHE) appointed me as D.D.O. for all financial related matter of Employees and College. I took the D.D.O. charge. The post and work of D.D.O. was completely new for our college. D.D.O. established a financial link of a college with DHE and Treasury Office. I with the help of some of my faculties and office staff solved the problem of DDO at the end of August, 2021. In the begining of November, 2021, DHE passed an order to appoint the Senior most Asst. Professor as Principal i/c & Secretary of the college. On 29th of December, 2021 DHE again appointed me as the Principal i/c and Secretary of College. I joined on 30th December, 2021 as the Principal i/c and Secretary of College.

In the month of January, 2022 I studied throughly

all the sides of the college and I found so many lapse in academic and administrative sides. Some of them are no proper File Maintenance System, no permanent and temporary Stock Register, no Audit Report of last three years from 2019, not deposite last three years Student Enrolment fees in G.U., from 2019, three years Renewal Affiliation not done from 2019, unhygenic condition of Canteen, Library was just like a store room and many more. In the month of February, 2022 I called a meeting with faculties to discuss about the NAAC visit to our college. IQAC cell plays key role in the NAAC visit. I formed the IQAC cell along with the 7-criteria. We are all new in respect of the data related to 7-criteria. I along with the faculty members started to study about the 7-criteria in collaboration with some faculties of other colleges like, Beltola, Kanya Mahavidyala, Sonapur College etc. and started to collect data related to academic related to different activities.

For NAAC visit a college needs so many requirements. We have no IQAC room, Computer for IQAC, Computer lab, a well furnished Library, Conference Hall, ICT class room, Alumni room, Student's Union and Student's Union room, Hygenic Canteen, a developed campus with garden, Green Audit, Power Audit, Financial Audit from 2019 onwards, proper Cash Book, Renewal GU Affiliation from 2019, Student Enrolment Fees in GU from 2019, Department wise Academic record are not properly maintained. All these are essential for NAAC in the first half of 2023.

At that time the walls and roof of the 2nd floor was completed only. The IQAC Room, Computer Lab with furniture and 30 new Computers were installed, WIFI Connection with Computer lab, Conference Hall

with 150 seat capacity with T.V. Projector, WIFI connection and a podium with sound system, one ICT class room with a seat capacity of 140, a boys urinal of capacity 15. The old canteen was shifted to the ground floor of old building with seat capacity of 60 at a time and aqua guard filter for students was also installed. A car parking for staff and parking of two wheelers for students, three garden in front of the college building etc. are all developed with the help of my faculties. Moreover college campus Green Audit and Power Audit had also done in collaboration with B. Baruah College (Chemistry Department). All these works I have completed within September to December, 2022. IQAC prepared the SSR within a short period of time and uploaded the SSR by 1st week of January, 2023. Within Feruary, 2023 IQAC again submitted the review of the SSR and registration for NAAC visit was also done. At the end of March, we got the two dates on 18th and 19th April, 2023 for NAAC visit. As the dates for NAAC visit were coming near, work done for incomplete works like college campus development, computer lab development IQAC room development, conference room development, alumni room, union room, ICT room toilet, canteen development library development etc. was going on in full speed. Moreover the different academic activities related to different departments were also going on from morning to evening even in holiday also and completed all works before 17th April, 2023.

At last the NAAC peer team consist of Prof. Sudesh Chhikara (Chairperson), Prof. Sudhanshu Pandiya (Member Co-ordinator) and Dr. Rayagouda Patil (Member) arrived on 17th April, 2023 and they were accommodated in Hotel Radisson Blue. At 8.00 PM the NAAC peer team called Principal & IQAC Co-ordinator Dr. Iva Devi to discuss about the two days programme of visiting the college. We have already prepared as per NAAC peer team guidline and they finalised the programme after a little modification of our programme. The Chairperson Prof Sudesh Chhikara called Principal for dinner at 9.30 PM on the same day. I accompanied them in the dinner party and I left the Hotel Raddison Blue at 11.30 PM.

On 18th April, 2023, the NAAC peer team was taken to college at 9-15 AM and at first Chairperson of the team hoisted the flag then went to the Principal room then went to IQAC room and took the

presentation by Principal followed by HOD of Accountancy, Management, Finance, English and Economics department. The peer team then visited the Computer lab, Union room, Yoga Room, ICT room, Conference Hall and then discussed with the students of alumni, students of Union. At 2.00 PM went to lunch room and discussed with Govt. nominee, members and president of GB after that went to college canteen and the collegecampus. At 4 PM they went to Auditorium for cultural programme and spent 1 hour in the Auditorium and left the college and went to Hotel with a computer technician.

On 19th April, 2023, the team visited the Maa Kamakhya temple and returned to college at 1.00 PM and had the lunch party. After lunch the team went to IQAC Cell and started to prepare the NAAC peer team visit report and handed over a file of details to check the report and I had checked and signed with seal and they submited to me a copy of the report and told me not to disclose the report to anyone.

At 3.30 PM a meeting was held with Principal, IQAC Co-ordinator, teaching & non-teaching staff with Video Camera man. First principal had given an appereciation report to NAAC peer team then Chairperson of the NAAC peer team and then Member Co-ordinator of NAAC team.

They returned to Hotel and on 20th April they returned to their home places.

After 15 days later a letter came to Principal from office of NAAC that we got C-grade with a point 1.93 CGP. We lost B-grade for 0.07 C.G.P.

We came to know NAAC visit to a college is essential not only in the sense of Academic updradation but also in other fields like Financial Audit, Green Audit, Academic Audit, campus development, different activities related to students, faculties etc. NAAC visit cleared the views in respect of Academic and other fields.

Review of the film "The Pursuit of Happyness"

✓ Dr. Raktima Hujuri

 HOD, Dept. of English

"The Pursuit of Happyness," directed by Gabriele Muccino and released in 2006, is a biographical drama based on the true story of Chris Gardner's struggle with homelessness and his journey towards achieving the American Dream, Starring Will Smith as Chris Gardner and his real-life son, Jaden Smith, as Christopher, the film garnered both critical acclaim and commercial success upon its release. This review aims to analyze and critique various aspects of the movie, providing a balanced evaluation of its strengths and weaknesses.

"The Pursuit of Happyness" presents a poignant and inspirational story of an individual overcoming adversity. The film effectively portrays the challenges faced by Chris Gardner, evoking empathy and emotion from the audience. However, at times, the plot feels predictable and formulaic, following the classic ragsto-riches narrative. The film's pacing could have been tighter, as some scenes seemed prolonged, hindering the overall narrative flow.

Will Smith delivers a remarkable performance as Chris Gardner, showcasing his versatility as an actor. He skillfully captures the emotional rollercoaster of Gardner's life, bringing authenticity to the character's struggles and triumphs. Jaden Smith's portrayal of Christopher Gardner Jr. is commendabnle, displaying a natural chemistry with his father. The father-son dynamic adds depth to the story, making it more relatable. However, some supporting performaces lack the same depth and come across as one-dimensional.

Gabriele Muccino's direction highlights the grittiness of Chris Gardner's life while contrasting it with the pursuit of happiness. The use of real locations and minimalistic sets enhances the authenticity of the narrative. The film's cinematography captures the essence of San Francisdo,

but at times, the visual style seems conventional lacking a distinct artistic flair.

"The Pursuit of Happyness" explores themes of perseverance, determination and the indomitable human spirit. It effectively conveys the message that despite facing immense hardships, one can achieve their dreams through unwavering determination. The film inspires and motivates viewers, urging them to pursue their ambitions. However, some critics argue that the movie oversimplifies the complexities of poverty and suggests that success is solely a result of individual effort, overlooking systmetic factors.

The film's soundtrack complements the emotional tone, enhancing key moments in the narrative. The use of emotional scores amplifies the impact of the film's most touching scenes. However, some critics might argue that a more innovative approach to the film's sound design could have further enriched the viewing experience.

"The Pursuit of Happyness" is a heartfelt and uplifting film that effectively tells the inspiring true story of Chris Gardner. Will Smith's outstanding performance, along with the film's powerful themes, makes it a memorable experience for the audience. However, the movie does have some shortcomings, such as predictable plot elements and occasional pacing issues. Despite these flaws, the film succeeds in delivering its intended message of hope and determination.

Role of Sports in Student's Life

Dr. Rajashree Deka
Asstt. Professor
Deptt. of Accountancy

Introduction:

Sports are one of the most important things in our life. They can provide hours of fun, entertainment and relaxation. It helps us to develop communication and interpersonal skills, as well as helps us to stay healthy, manage time, develop discipline, learn to work together and stay motivated towards our goals. Students are youth of the country and with the right kind of guidance, they can gain the necessary skills that can help them in their future endeavours.

Key componants of sports are goals, rules, challenges and interaction. Sports generally involve mental and physical stimulation and help develop practical skills, serve as a form of exercise, or otherwise perform on educational stimulation or psychological role.

Role of Sports:

- 1. Enhance social relationship: The students who are engaged in sports activities tend to develop a strong bond with others, because they have to work as a team, which teaches them how to enhance a social relationship as well as leadership skill for goal setting and character building. It helps them improve their self-esteem, social interaction & a more positive outlook on life.
- 2. Makes emotionally strong: Sports teaches students to be emotionally strong. The skill they develop through sports help them to accept all defeats as well as wins. Hence they are in a much better positions to deal with tough situations.
- 3. Helps in building skills: Various outdoor games help in building skills like teamwork, leadership, patience, discipline, learning from failure, sportmanship etc., when children play sports regularly and also these skills are equally important when it comes to studies and management.
- 4. Sports as a career: The students who don't have much interest in studies can make their career in sports. 'Rahul Dravid', who is known for his famous batsmanship, dreamt of becoming a

Chartered Accountant, but when he lost interest in his studies, he decided to increase his efforts in sports. Hence, if he didn't change his decision to become a sportsman, he could never achieve such success

5. Boost in mental and physical fitness: Physical and mental fitness are indespensable to lead a happy & successful life. Sports help in developing healthy eating habits and prevent obesity. Children involved in sports typically consume more fruits & vegetables and cut off junk/fast foods. Additionally, it makes the body sweat and burn calories that help them maintain a strong and healthy body.

Researches show that people who are engaged in sports activities are more likely to experience higher levels of happiness as compared to those who aren't. Aerobic activities such as running or cycling reduce stress & the risk of mental disorders such as depression.

Conclusion:

Sports help in developing a child's overall personality and character to become more efficient, confident & adaptable. It teaches various habbits of fitness to students. If there is some sport activity included in students' daily activities, it will contribute towards, their overall brain as well as physical development and also helps in building good relationships with peers, classmates, friends and family and also strengthens their horizones of conceiving things.

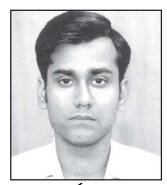
References:

- 1. Why are sports important in a student's life. https://pune.globaindiaschool.org.
- 2. Importance of sports in student's life. https://oswal.publishers.com
- 3. Reasons why sports are important in a student's life. https://www.vedantu.com
- 4. The importance of sports in a student's life https://www.orchidspnternationalschool.com

Positive thinking in Career Building for Students

Dipak Jain
 Asstt. Professor,
Dept. of Accountancy

Dositive thinking plays a pivotal role in career Puilding and professional success. As students embark on their educational journey and begin to explore their future career paths, cultivating a positive mindset becomes a powerful asset. This mindset not only influences their outlook on life but also shapes their approach to setting and achieving career goals. By adopting a positive thinking approach, students can enhance their confidence, resilience and adaptability which are essential qualities in today's dynamic and competitive job market. Positive thinking helps the student motivation to set and achieve their career goals. When students believe in their abilities and see the potential for success, they are more likely to set ambitious goals and work diligently to achieve them. Students also encounter many challenges for which they need strong mind set or mental resilience to bounce back from failures and learn from their mistakes. A positive mind set or mental resilience to bounce back from failures and learn from their mistakes. A positive mind set boosts students to gain self confidence and self efficiency. Teachers like torch bearer can help them to find their own path in life. Teachers can help students develop emotional intelligence skills, such as empty, self awareness and interpersonal communicaion which are valuable in building successful careers. Positive thinking helps the students to take rational and informed decision. They wiegh pros and cons objectively, avoid impulsive choices and make decisions that align with their long term career goals. its also helps them to reduce strees and ansiety, which are common in their career building process.

In the dynamic and competitive world of careers, the ability to maintain outlook in the face of challenges is a powerful asset. By emphasizing the importance of positive thinking in career building. We empower students to confidently pursue their passions, navigate career complexities and ultimately achieve their professional aspirations with resilience and optimism.

+ + + +

WE > I

Dr. Subrata Bhowmick Deptt. of Management Assistant Professor

Ramesh was a young boy from Sheekpura. He belongs to a pretty average family consisting one sibling and parents. His father used to have a Jute Mill and mother was home maker. From childhood Ramesh was bought up by their family in a nice productive environment it means his parents taught him the value of being a part of family and importance of togetherness and belongingness. From childhood he watches that his father and mother never make any difference between the people, they always teach them to be generous to all.

Same philosophy was also maintained by his father in his working place also. His father often takes him to his factory and interact him with the various staffs working there. Ramesh whenever visit to his father's working place he found a healthy and congenial environment. Every one respects every ones' feelings. In the working place every one like to work for hours not by any pressure but by their own will and interest. He notice one important feature of his fathers man management and that one is co-ordination and co-operation along with a pronounce Leadership.

By the time when Ramesh grow up along with study, he show his interest towards their family business. His father used to be good communicator and hence understand his son's likings and passions. As Ramesh's parents are very supportive hence he supposed to involve in their family business from the age of 21 and try to learn the management skill from his father. Ramesh try to understand his father's leadership style and also able to realize how with the help of an effective management style can a man take a company from nothing to something and from something to everything.

Being a commerce students he finds that all the management principles are stickly followed in their organization. Their family business starts from small factory to a large unit of supplier within a span of few years. Ramesh's father once called him and took him to the terrace and ask him to look in to the people who are working in the factory, they are all happy and satisfied and this is reflected in their performance and the performance of the organization as a whole. His father tells him to give value to the word- "WE rather I since WE gives you what you wants which I never can."

For completing his MBA Ramesh had to leave to some other state since in their area no such colleges are available. Meanwhile his father gets ill and unfortunately his father gets died due to chronic heart failure. Since no one is there to take over the responsibility, the senior most person who are working in the organization take over the responsibility with the approval of the their family members. As the days passes the performance of the company getting slow down, the market share of the company falling significantly, there were frequent strikes, hartal within the organization. Workers are left the company and the working environment is not appropriate at all. In these circumstances there is no other choice but Ramesh had to take step in.

He come back call an emergency meeting with the consultation with the existing MD of the company. On that meeting Ramesh saw something which was quite unusual than the meeting he experience during his father's regime. The behavior

of Mr. Gulati (Existing MD) is very rude and harsh in a word he is very much Autocratic in nature. Ramesh felt it is better to sit with the middle and lower level and various other staffs to discuss the issue. He experience that there exist some issues which need to be addressed as early as possible to resolve the problem. He felt the existing policy of the governing the organization need to be changed and a positive vibrancy need to created within the organization by allowing the staffs to take part in the decision making of the organization, need to understand their requirements, their claims, their objections. Autocratic leadership need to be converted to democratic and participative nature.

With an immediate effect Ramesh consult the matters with the other top level staff and understanding the need of the situation Ramesh was appointed as the Managing Director of the Organization.

Being a young in the age Ramesh after taking the responsibility follows his father's footstep and organize a meeting including all the staffs of working in the different levels to analyse the current situation. He said in the meeting-

"We need to respect every one if we want our organization to move to the pinnacle position. We need to work like a family and not like employees of an organization. It is our organization and we need to protect it anyhow. We need to listen everyone and try to resolve each of us problem judiciously. Our organization believes on the philosophy of WE

not I. WE give us strength and I make us loose, so from today WE need to work together for the wellbing of the organization."

Every one was amazed by the way Ramesh explained the entire problem in such a mooth way. Within few months the result of WE reflected in the performance of the organization. The growth rate of the organization improves; it indicates that the workers performance was improve as because the workers are satisfied. The satisfied staffs perform significantly which can be justified by the result and performance of the organization. The organization soon get back its old days.

Moral of the story: "I can do... is always positive; But only I can do is a sign of Negativity, so Better Respect the word WE rather than I"

Management Tips:

- 1. *Maintain positive attitude and communication always.*
- 2. Respect and understand others feelings and problems.
- 3. Self development along with the development of the organization
- 4. Leader of the organization must adopt the best possible leadership style which suits the organization.
- 5. Leader must be emotionally stable while making decision.

History of Assam Tea

🛎 Mrs. Tripti Haloi Asstt. Professor Deptt. of Management

ssam is located in the North-East of India surrounded by seven states viz. Arunachal Pradesh, Nagaland, Manipur, Meghalaya, Mizoram, Tripura and West Bengal. It also share its two boundaries with two countries viz. Bangladesh and Bhutan. The total geographical area of the state is 78,438 sq kms. which is about 2.4 percent of the total geographical areea of the country. According to the 2011 census, the population of Assam stands at 2,11,69,272 of which 1,59,54,927 are males and 1,52,14,345 females.

Even though Assam is rich in natural resources and has a few agro and mineral based industries, still the state depends on the production of the estate. Tea is considered as one of the main agricultural produce in the state and is reputed all over the world for its aromatic quality. The other agricultural produce in the state are rice, potatoes, pulses, jute, sugarcane etc. Different fruits like bananas, jackfruits, pineapples, mangoes, guavas are also produced in the state. The major industries in the states are petroleum and natural gas, coal, tourism, limestone, granite and tea industry, some other industries are fertilizers, sugar, paper, rice mills food processing and sericulture. Some traditional industries are brass-metal works, bamboo and cane works, spinning of endi, muga silk, pat silk, black smith, wood carving, goldsmith, pottery, weaving etc.

Tea is condidered as the most important crop in Assam. It has been producing some of the finest teas in the world. Assam produces about 51% of the tea produced in India and about 1/6th of the tea produced in the world. The climate of Assam favors to produce sweetness and tangy tea in the region.

The world's largest CTC tea auction centre is in Assam and the world's second largest in terms of total tea. Assam mainly exports its tea to Europe and Middle East countries and also to Pakistan, Egypt, Japan and Isreal. Tea gardens are mostly found in Dibrugarh, Tinsukia, Sibsagar, Jorhat, Golaghat, Darrang and Sonitpur districts of Assam. About 17% of the workers of Assam are engaged in the tea industry. There are more than 850 tea estates and more than 2500 tea gardens in Assam that covers thousands of acres of land.

Assam has been the second commercial tea production region after Southern China. Southern China and Assam are the only two regions in the world with native tea plan. Assam has been the second commercial tea production region after Southern China. The recurring colonial myth of 'discovery' informs the history of the Assam tea bush and is attributed to one Robert Bruce a Scottish, adventurer, who apparently encountered it in the year 1823. Bruce reportedly found the plant growing 'wild' in Assam while trading in the region. Maniram Dewaw directed him to the local Singphos, Chief Beessa Gam. Bruce noticed local tribesmen (the Singhpos) brewing tea from the leaves of the bush and arranged with the tribal chiefs to provide him with samples of the leaves and seeds, which he planned to have scientifically examined. Robert Bruce died shortly thereafter, without haveing seen the plant properly classified. It was not until the early 1830s that Rober's brother. Charles, arranged for a few leaves from the Assam tea bush to be sent to the botanical gardens in Calcutta for proper examination. There, the plant was finally identified

as a variety of tea, or Camellia sinensis, but different from the Chinese version.

Assam is the largest tea growing region, producing more than 400 million of kgs of tea annually. Beautiful tea estate of Assam cover about 2,16,200 hectares of land. Assam today comprises of more than 100 tea estates. Cropping season normally beings from March and lasts by mid December. The first plucking starts in march and continuous for around two months. The second plucking season starts from June. Nowhere in the world has the tea grown in such a large quantity as in Assam. Assam tea is a black tea named after the region of its production, Assam, in India. Assam tea is manufactured specifically from the plant Camellia sinensis. This tea, most of which is grown at or near sea level, is known for its body, briskness, malty flavour and strong, bright color. Assam teas or blends containing Assam, are often sold as 'breakfast' teas. For instance, Irish breakfast tea, a maltier and stronger breakfast tea, consists of small-sized Assam tea leaves. The state of Assam is the world's largest tea-growing region, lying on either side of the Brahmapurta River and bordering Bangladesh and Burma (Myanmar). This part of India experiences high precipitaion; during the monsoon period, as much as 10 to 12 inches (250-300 mm) of rain per

day. The daytime temperature rises to about 103F (40° C), creating greenhouse-like conditions of extreme humidity and heat. This tropical climate contributes to Assam's unique malty taste, a feature for which this tea is well known. Though Assam generally denotes the distinctive black teas from Assam, the region produces smaller quantities of green and white teas as well with their own distinctive characteristics.

Tea industry was doing well in the beginning of 20th century and was recognized as one of the major manufacturing industry in Assam with an enormous potential. it boasted relatively better workforce due to its majestic position in those days. The organization of the British in this respect was quite commendable; the infrastructure had reached snooty heights, the employment prospect were rising day by day even the freedom movement never actually affected the tea trade.

After Independence, then tea in the international level went down, but some Indian owned tea gardens in Assam priced significantly well in the international market as these tea gardens were given more attention by big agency houses in Kolkata and yielded better result.

Maths

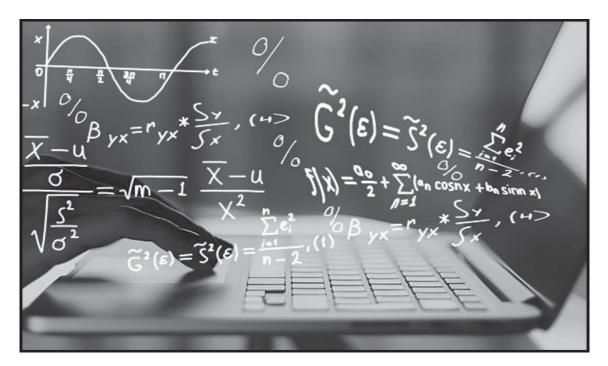

Bijay Kumar

Deptt. of Mathematics

The golden ratio & symmetry, Every constuction's backbone is Geometry, Algebra & Statistics help us all. In creating structures like a school building, home or mall Mathematics has made everything possible, by Identifying co-ordinates & making everything traceable. It helps us make combinations & find the probability it goes by proof & enhances our ability. To analyse & solve a problem. To learn to share by dividing candies & being a wesome. We see mathematics in all little & big forms & it helps us find the probability of thunderstorms. Symmetry always helps us all & makes

beautiful all creatures great & small Trigonometry is used to find the distance between rivers. We also use mathematics to find the height of pillers. From counting star & birds. To learning area, volume & law of surds. In real world it has imaginary numbers with maths in hand we can always create wonders it is just to use it in the right way. All ideas are proved, none is stray it never stops but goes on fill Infinity. Look around you & you'll find all examples of mathematics in your vicinity.

Emotional Intelligence

Madhusmita Devi Asstt. Prof., Deptt. of Finance

motions are strong energy that help us to take immediate actions. In our daily life our 80% actions are done by our emotions. Therefore, it is very essential for us to take correct actions using our emotions. According to a research study, 20% of our success is the contribution of our IQ and the remaining 80% is being contributed by our emotional intelligence. Emotional intelligence can be improved by learning more about it. Some of the factors to be considered in emotional intelligence are:-

Self-awareness:

It is the process of knowing ourselves in a better way by observing our emotions and behavior. It is the most important step towards the development of high emotional intelligence. We should be aware of how we think and deal with our weakness and how it affects the people around us. We are not always happy or sad. So before controlling our emotions we need to observe it in depth.

Different people deal with their emotions differently. For example:

Engulfed: These are those people whose mood changes with every emotions and they come in trouble because of their own actions and start feeling helpless. They are not able to identity their mindset and does not know how to react in different situations. They are confused with their own feelings.

- **Accepting:** Some people are aware of their feelings and emotions and can understand how they are feeling and hence can easily ignore the negative emotions.
- **Self-awareness:** These types of people are fully aware of their emotions. They can well understand when and why they are happy or sad and try to change their emotions if needed.

2. **Managing Emotions:**

Every feeling has its own importance and value. In order to well manage our emotions, we need to understand the reasons for which our emotions are changing and our mind is disturbed. All the reasons should be well understood and then we can get prepared ourselves to control them. Our goal should be to manage our emotions and not to avoid them. If we are sad and not willing to work, it does not mean that we'll wait to be happy to do our work, rather by being comfortable with our emotions we need to do that work which is right for us. If our mind is scared of anything, then we should try to get out of it. Being worried is the sign of dealing with any problem. By being worried we need to think about the solution of the problems. If we are over worried about any problem, then it becomes difficult to find solution of that problem. Being extreme worried may lead to anxiety disorders, stress and may bring panic attacks, which may adversely affect our mental health. Therefore, the best way to deal with

the emotions is to be comfortable with them without ignoring them. Before taking any decisions we need to think whether it's consequences will be beneficial for us or not.

3. Motivate oneself:

When anyone shares his/her problems with us, we need to listen carefully and should give the best possible advice and motivate him/her by keeping our self in position of that person.

Delay Gratification:

According to a research, those children who learn to control their temptations by the age of 4 years, grow up as an independent person, become socially and personally active. They can properly analyze the problems of their life and can easily deal with frustrations. By being emotionally strong these people accept the challenges of their life and never go in stress or mental pressure.

Maintain Hope and Optimism:

Hope is very essential to progress in life. A person with hope can convert a dark and dull life into a bright one. Only by having belief in our self we can achieve our goals. Those people who are always hopeful can easily get solutions to any problem.

4. Recognizing Emotions in Others:

The more we are aware of our emotions, more we can better understand the feelings of our own and others. Many people in our surrounding, cannot express their emotions in words. They use gestures, body language and facial expressions to express their emotions. To understand someone's emotions we need to observe how that person is expressing his/her emotions. Through the non-verbal expressions of any person we can identify his/her emotions.

5. Handling Relationships:

To maintain healthy relationships, it is essential for us to understand others emotions along with self-management and empathy. The more we socially interact with people, more we can emotionally connect with others.

It is dependent on emotional intelligence how we manage our emotions with others. Those persons who can understand the people around them can make them feel easy and are socially more active. During our emotional needs, we need someone who can understand us and can give suggestions to make our life better.

$$+ + + +$$

Transforming Education: The Impact of Modern Technology on the Education System

Miss Rashmirekha Barman Asstt. Professor, Department of English

"The task of the modern educator is not to cut down jungles, but to irrigate desserts."

-C.S. Lewis

Introduction

Over the years, education is evolved to adapt to the changing needs of society. The era of 21st century is often regarded as an era of technology. Technology, today, plays a very important role in our life. Technology has had a profound impact on education. It offers new opportunities for interactive learning and engaging students and people in academics in a state of the art technique of teaching-learning process.

Modern Technology in Education

Modern technology has enhanced the learning experience by providing interactive and engaging tools. It has revolutionized the entire educational landscape, fundamentally altering the way students and educators interact with the learning process. The introduction of interactive tools, online resources and virtual classrooms has opened up new avenues for learning and making education accessible for all. Students can access a wealth of resources and collaborate with peers globally. It allows students to learn at their own pace, provides equal opportunities for all learners and enhances active participation.

Internet connectivity

One of most significant advantages of employing modern technology in education is the opportunity for students to access information from anywhere, at any time through internet. With just a few clicks, students can delve into a world of knowledge and can explore a

vast array of resources that was unimaginable at earlier times. The use of internet allows students to find amazing convenience, they can find various kind of help, tutorials, and other kinds of assisting materials which could be used to academically improve and enhance their learning. This has not only expanded the horizons of learning but has also empowered students to take charge of their own education.

Importance of Modern Technology in Education

Technology enables personalized learning tailored to individual needs. Adaptive learning platforms use data analytics to identify gaps and strengths, offering customized learning paths. This approach fosters student autonomy and improves academic outcomes.

Globalization

Recent technology eliminates the hindrances to education. Digital learning tools such as online platforms, educational apps and virtual stimulations enhanced the learning process in a multitude dimension. Online course and digital platforms provide access to quality education regardless of geographical location or socio-economic background. This flexibility caters to diverse needs, including working professionals, individuals with disabilities and those living in remote areas. This promotes lifelong learning and empowers individuals to acquire new skills. Technology facilitates collaborative learning. Students can work together on projects, share ideas and provide feedback in real time. Online discussion forums and video conferencing tools connect learners from different locations, fostering a sense of community and promoting teamwork. This

fosters a sense of community and enhances critical thinking and problem solving skills. A blended learning approach combines traditional classroom instruction with online learning. It allows flexibility, promotes self-directed learning and enables educators to track student progress effectively.

Online libraries, digital textbooks and open educational resources offer a wealth of information at the learner's fingertips. This abundance of resources empowers students to explore diverse topics, conduct in-depth research and stay updated with the latest knowledge.

Negative Impact on Education

Like any other innovation, it also comes with its own set of drawbacks. One of the major challenges faced by the students is the poor network connectivity that hampers their ability to fully utilize online resources and participate in virtual classes.

Another significant setback is the lack of funds to recharge data packs. Many students come from economically disadvantageous backgrounds and struggle to afford the necessary data packs to stay connected and get engaged in their online learning venture.

Another main concerns is that students may become excessively reliant on technology which provide them with instant answers. Instead of actively engaging in analytical thinking and creative problem solving, they may simply turn to the internet for solutions. This overreliance on technology can impede their ability to think critically and independently.

Conclusion

Despite these drawbacks, it is important to acknowledge the numerous benefits that modern technology has to offer. It has the power to transformeducation by enhancing learning experiences, personalizing education, increasing access and fostering collaboration. However, it is essential to address challenges and embrace continuous adaptation to fully leverage the potential of technology in shaping the future of education. Cutting edge technology has the potential to revolutionize education by providing a more engaging, inclusive and effective learning experience. By embracing technology, we can prepare the students for the demands of the digital age and empower them for future endeavor.

Transforming education is not just important, it is crucial for the future. By integrating technology into classroom, we can create a truly immersive and interactive learning experience. Personalized learning is another key aspect that we mist focus on. every student is unique, with their own strengths, weakness and learning styles. By tailoring the educational experience to individual needs, we can ensure that each student receives the support and guidance they require to succeed. This approach not only enhances their understanding of the subject matter, but also fosters a sense of ownership and motivation.

Furthermore, fostering critical thinking is essential in today's information-driven society. With an overwhelming amount of information readily available at our fingertips, it is crucial for students to develop the skills to evaluate, analyze and synthesize information effectively. Ultimately, the goal of transforming education is to empower students with relevant skills and knowledge that will prepare them for the challenges of the digital age. Let's embrace innovation and reshape education for a brighter tomorrow.

However, amidst the excitement and potential of technology in education, it is essential to strike a balance between its use and traditional teaching methods. While technology offers countless benefits, it should not overshadow the importance of face-to-face interaction ad hands-on learning experiences. These traditional methods play a vital role in nurturing social skills, teamwork and problem-solving abilities that cannot be replicated through technology alone.

References

Alhumaid, K. "Four Ways of Technology has negatively changed education". *Journal of Educational Social Research*, 2019.
Carterns, K.J., Mallon., Bataineh, M & Al-Bataineh, A. "Effects of Technology on Student Learning". *The Turkish Online Journal of Educational Technology*, 2021.
Costly, K.C. The Positive Effects of Technology on Teaching and Student Learning. (Dissertation)
Arkansas Tech University, 2014.
Simuforosa, M. "The Impact of Modern Technology on the Educational Attainment of Adolescents". *International Journal of Education and Research*, 2013.

Creative Writing

🗷 Kakali Das Asstt. Professor, Ex-Faculty Member

reativity comes from imagination and constructive imagination is not everyone's cup of tea. The skill of creative writing can be enhenced through minute study, constant dedication and patience.

Being a student of English Litarature, I went through a number of creative masterpieces, which I can't be finished by listing it now. Although, during my student life I never seen the art in them as I just read them to score.

But I fell for literary love, when I was no longer a student. Later, I discovered the deep rooted thoughts, the story behind the story and the art of presenting it to the audience in litrature.

Creative writing is something that allows us to express our unique perspective, experience and Imagination to the world. Creative writing requires proper language to express the writer's intention in an organized way. It should always be original. Stealing other's piece of art is a crime.

The practice of writing is the best way to enhance one's writing skill. Writing regularly can help one to overcome the difficulties and to build confidence and discipline. It help to develope vocabulary knowledge and the skill of binding words in a piece of writing. It will open up our mind and will widen our knowledge. Writing is the best medium to express our all sorts of emotions and the thoughts that are unexpressed and untold.

Initiate your writing that interests you and reflects you. Your writing always might not be a masterpiece, but never hesitate or feel shy to present it infront of the readers. One can choose different genre and topic of writing according to one's own comfort.

Creative writing is a continuous process. Constructive criticism, suggestion, feedback and encouragement can improve one's skill of writing.

Riddles

Urmi Bonik B.Com. 5th Sem.

- What is more useful when broken?
- 2. What has a neck but no head?
- 3. What's always running but never gets hot?
- 4. I am easy to lift but hard to throw.
- I have no life but I can die.
- 6. If you don't keep me I'll break.

Answers

1. egg, 2. Bottle, 3. Refrigerator,

4. Feather, 5. Battery, 6. Promise.

Global Warming

lobal warming is a pressing issue that refers Jto the increase in the Earth's average temperature due to the accumulation of greenhouse gases in the atmosphere This leads to various consequenses, such as the rise in sea levels, extreme weather events, disruption of ecosystems and biodiversity loss. The melting of glaciers and ice caps causes water to enter the oceans, threatening coastal areas and low lying islands. Additionally more frequent and intense hurricanes, droughts and heatwaves occur. Species struggle to adopt or migrate to suitable habitats, leading to a decline in biodiversity. Agriculture and food production are also affected by changes in temperature and precipitation patterns, harming crop yields. To address global warming collective action is needed, including reducing greenhouse gas emission, transitioning to renwable energy sources, improving energy

efficiency and protecting natural habits. Immediate action is crucial to mitigate the effects and create a sustainable future.

In conclusion global warming poses a significant threat to our planet and its inhabitants. It is imperative that we take immediate action to reduce green house emissions and preserve our enviornment for future generations. By working together we can mitigate the effects of global warming and create a more suitable climate. Protecting natural habits, is another essential aspect of combating global warming. Forests act as carbon sinks absorbing and storing carbon dioxide from the atmosphere. Preserving and restoring forests not only helps mitigate climate change but also safegurds biodiversity and provide numerous other ecosystem services.

The power of Persistence: A journey from Challenges to Triumph

Sibjee Sah B. Com 3rd Sem

In the bustling halls of our beloved college, there lies a story that embodies the spirit of resilience and the triumph of the human will. Meet Sarah, a determined young soul whose journey through the corridors of academic has been anything but ordinary.

From the outset, Sarah faced challenges that seemed insurmountable. Financial constraints, academic hurdles and personal setbacks cast shadows on her dreams. Yet, instead of succumbing to despair, she chose to embrace these obstacles as stepping stones to success.

In the face of financial adversity, Sarah worked tirelessly, juggling part-time jobs and late-night study sessions. Her dedication was unwavering, as she believed in the transformative power of education to break the chains of circumstance.

Academic challenges tested her mettle, but Sarah refused to be defined by setbacks. She sought help from professors, formed study groups and utilized every available resource. Failure became a temporary setback, not a roadblock. Her grades improved, reflecting not only academic growth but profound commitment and personal development.

However, the true essence of Sarah's inspirational journey goes beyond the goals of financial struggles and academic perseverance. In the midst of personal trials, she discovered an inner strength that propelled her forward. A positive mind set, coupled with a supportive community, became the catalyst for emotional and mental fortitude.

Sarah's story is a testament to the transformative power of persistence. It reminds us that every challenge is an opportunity to grow, every setback is a chance to rise. Her journey serves as a bacon of inspiration, urging each of us to confront adversity with unwavering determination.

As we navigate the twists and turns of our college years, let Sarah's story be a reminder that resilience, tenacity and a belief in one's capabilities can turn dreams into reality. In the face of challenges, let us draw inspiration from her journery and forge ahead with the confidence that, like Sarah, we too can overcome, learn, and ultimately triumph.

May the pages of our college magazine be filled not just with academic achievements but with the inspiring stories of individuals like Sarah who embody the indomitable spirit of our college community.

Stay inspired, stay resilient and let your journey unfold with the promise of triumph.

+ + + +

Riddles

Banasri Kalita B.Com. 5th Sem.

- 1. I always run but never walk. What am I?
- 2. If you drop me, I am sure to crack but give me a a smile and I will always smile back. What am I?
- 3. I get bigger when I am changing but I weight less. What am I?
- 4. I follow you all the time, but you can't touch or catch me.
- I shoot but never kill. What am I?

Ans: Mirror

Ans: River

Ans: Popcorn or ballon

Ans: Shadow

Ans: Camera

The Most Selfish One Letter Word

Hiyamoni Das

H.S. 1st year

What is the most selfish one letter word? It is "I". Isn't it?

Everything revolves around the "I", Iphone, ipad, ipod revolves around "I". And the man himself says, 'I paid for it.'

And what does 'I' stands for?

'I' stands for expectations like.

'I' should be treated like this.

'I' should be loved like this.

'I' should be respected like this.

'I' should be given this.

'I' should not be given this.

We all are leading a life of super high expectations. Everything revolves around 'my opinions', 'my desires', 'my likes', 'my dislikes', 'I love this', 'I want this', 'I do not want this', only "I", "I" and "I".

Do we think life would be very happy and fruitful when everything revolves around 'I'?

From a child, we are grown up like this. We only learn to take and everyone has to fulfill 'my expectations'. Everything has to be up to 'my expectations'.

A 5 year old boy comes to his mother and says, "Mam I love you.' The mother says, "I love you too my son". The boy grows up to be 16. He goes to his mother and says, "Mama, I love you."

The mother says, "How much money do you want my son?"

The boy grows up to be 25 now and says his mother, "Mama, I love you."

Now the boy turns 40 and says, "Mama, I love you."

The mother says, "I warned you not to get married with her, but you..."

The boy is 60 years old now and says to his mother, "Mama, I love you." The mother finally says, "I will not sign in any paper. you go son...!"

So its all about "my expectations" and how it goes on. Even the most religous people or religous men coming to a temple are not spared from the word "I". When people come to God, people come

to temple, they are only asking, "Give me what I want." Nodody comes to say—"I love you, I want to give you god."

Once when the President of the United States, John F Kennedy came up to the stage for his first presidential speech, his words rumbled into the public address system when he said, "Ask not what the country can do for you, ask what you can do for the country." And so we should say, "Ask not what god can do for you, ask what you can do for god." But no one ask that because the "I" is so big. "My expectation', "my desires', "my things are so powerful that when I come to a masjid or a temple and ring a bell, the all I am doing is asking for me only.

The more we lead a life of "I" will always be frustated. Because people don't just exist in this world to fulfill our expectations. Therefore, the most selfish one lettered word is "I" which stands for expectations. So we must avoid this word.

Firstly, we should be realistic in our expectations. Having expectations is not a problem. But we must understand that not everyone will fulfill our expectations. Secondly, we must avoid the word "I" by serving others. Its because when we want to be served we are dependent on people and they may not serve us. But when we went to serve, who can stop us? When we want to be loved, we may not be loved. But when we want to give love, who can stop us? When we are wanting charity people may not give us charity. But when we went to give charity, who can stop us?

Therefore lets learn to begin our journey from "I" to "We". The more we want for ourself. We will remain frustrated the more we want to give, we will remain happy.

ART - THE COLOUR OF LIFE

Mrinmoy Kumar B.Com 5th Sem

rt is everywhere and anywhere if we look closely. In other words, everything in life is artwork. It is a skill that applies to music, painting, poetry, dance and more. Artists use their artwork for passing along their feelings. Art gives us an innovative way to view the world or society around us.

For as long as humanity has existed, art has been part of our lives. For many years, people have been creating and enjoying art, it expresses emotions or expressions of life.

All in all, art is universal and can be found everywhere. It is not only for people who exercise work art but for those who consume it. Art helps us feel relaxed and forget about our problems.

Art is an ambiguous subject that has plenty of meanings, while some people think that 'art' is a painting or drawing of some sort, others believe it has something

more to it. But, it is ingrained in a human being in several forms. Art exists in the form of drawing, preparing food, communicating, performing any creation such as drama, painting, music, sculpting etc. Art is a way to express yourself and how they feel the world around them. The Art plays a major role in expressing inner beauty and thoughts. Art isn't something that we have to study in order to undertand and relish it. It is something that simply captures our attention.

Without art, the world would be a dull place, & we wouldn't have been able to see the beauty in things. Art is important way of translating one's emotions and feelings. It is a therapy for people who feel bored, depressed, or lack any meaning in life. Engaging in art, relaxes our mind and nourishes our soul.

+ + + +

Women Empowerment

Z Deep Sarkar B. Com 5th Sem

Women's empowerment considers woman is a rational human being. For this reason she must be free from all kinds of exploitation in the maledominated society. Women empowerment stands for equal social, economic and potitical order into a new social order which will establish equality between male and female not only in politics but also in social economic and cultural field. It wants to transform the partiarehy order into a new social order. Every woman pursues the external quest loue, for sympathy, for understanding, for happiness and in her heart in the great holy yearning for motherhood.

Women empowerment helps in improving the standard of life of women in rural as well as metro areas. It helps in preventing the cruel crime of female foeticide and reducing gender inequality in society. The

empowerment of women has also brought a lot of economic and social gains. It is important to solve social issues like poverty, unemployment. Empowered women can contribute to nation building by joining any sector like army, social service, politics, education, corporate sector etc.

In 1945, the chartes of the united nations became the first international agreement to affirm the principle of equality between women and men. The UN celebrated its first official International Women's day on 8th March, it celebrated till now.

"There is no chance for the welfare of the world unless the condition of women improved" -Swami Vivekananda

Books are our Best Friend

 Tina Sutradhar B.Com 3rd sem

ooks have the potential to be our best friends Dever. Like a good friend good books fill our

minds with positive ideas and information. The company of books prevents us from feeling lonely. When reading interesting books, we may get a lot of valuable information.

How Books help us:

We may improve our vocabulary and imagination by reading a variety of books. Since there are no visuals, readers improve there ability to use their imagination. Frequent books reading can change our perspective on the world and help us to adopt a positive look.

Importance of Books:

In a literal sense, books are regarded as student's

best friends and it is also claimed that they serve as their finest companions. They are imprtant in the life of the student. Student enjoy reading books a lot and get a lot of knowledge from them. They improve the living standards of the readers while introducing them to an original imaginative universe.

Benefits of Reading Books:

Here are some benifits of reading books for students-

- Makes students intellignet.
- ii) Relieve stress.
- iii) Improve vocabulary.
- Increase focus. iv)
- v) Develop analytical skill.

+ + + +

Riddles

Deepika Achari B.Com. 5th Sem.

- 1. What follows you everywhere but can't be caught?
- 2. What building in a town has the most stories?
- 3. Give an example of something that never decreases and always increases.
- 4. I help you in reading and writing but I am neither your book nor your pen. Who am I?
- 5. I am easy to lift but hard to throw. What am I?
- I have branches, but no fruit, trunk or leaves. What am I?

Ans: Your Shadow.

Ans: The Library.

Ans: Age

Ans: Spectacles.

Ans: A feather.

Ans: A Bank.

Chandrayaan - 3

Susmita das

B.Com 5th Sem

Introduction:

Chandrayaan-3 is India's ambitious mission to the Moon, following the success of Chandrayaan-1 and Chandrayaan-2. Building on the knowledge gained from its predecessors Chandrayaan-3 aims to further advance India's space exploration capabilities and scientific understanding of the lunar surface.

The mission's objectives:

- 1. Landar and Rover: Chandrayaan-3 will consist of a lander and rover, similar to Chandrayaan-2. These robotic components will be designed to explore the lunar surface, conduct experiments and send valuable data back to Earth.
- 2. Scientific Research: One of the primary goals of Chandrayaan-3 is to enhance our understanding of the Moon's geology, mineral composition and it's evolutionary history.

- **3. Technology Demostration :** The mission will also serve as platfrom for demostrating India's technological process in space exploration.
- 4. Progress and Challenges: Chandrayaan-3 represents a significant leap for the Indian Space Reasearch Organisation (ISRO). The decision to launch Chandrayaan-3 came after the partial success of chandrayaan-2, where the lander, Vikram failed to make a soft landing, lessons learned from this experience will be applied to ensure a successful landing for Chandrayaan-3.

Conclusion:

This mission holds the promise of contributing valuable insights into lunar science while show-casing India's growing capabilities in space exploration.

Five lessons on Being Wrong

A rule, we are incredibly hard on ourselves when it comes to being wrong and making big decisions in life.

- * If we go to school, get a degree and spend years training for a job that we end up hating, we feel like a failure from not having it all figured out.
- * If we have a dream of couniting a book or starting a non profit or creating something of value and we stumble on the first try, we say that we're not cut out for this.

In cases like these, when we are attempting to do something that is complex and multifaced. I believed that being wrong is actually a sign that you're doing something right.

When it comes to complex issues like determining the values you want in a partner or selecting the of your career, your first attempt will rarely lead to the optimal solution.

Being wrong isn't as bad as we make it out to be. I have made many mistakes and I disclose five major lessons from my experiences.

- 1. Choices that seem poor in handsight are an indication of growth, not self worth or intelligence. When you look back on your choices from a year ago you should always hope to find a few decisions that seem stupid now because that means you are growing. If you know enough about something to make the optimal decision on the first try, then you're not challenging yourself.
- 2. Given that your first choice is likely to be ring, the best thing you can do is get started. The faster you learn from being wrong, the sooner you can discover what is right. The best way to learn is to start practicing. For complex situations like relationship or entrepreneuership, you literally have to start before you feel ready because its not possible for anyone to be truely ready.

- 3. Break down topics that are too big to master into smaller tasks that can be mastered. If you want to get better at making accurate first choices, then play in a smaller area. As Nieels Bohr, the Nobel Prize winning physicist famously said, "An expert is a person who has made all the mistakes that can be made in a very narrow field."
- 4. The time to trust your guts is when you have the knowledge or experience to back it up. You can trust yourself to make sharp decisions in areas where you already have proven expertise. For everything else, the only way to discover what works is to adopt a philosophy of experimentation.
- 5. The fact that failure will happen is not an excuse for expecting to fail. There not an excuse for expecting to fail. There is no reason to be depressed or give up simply because you will make a few wrong choices. Even more crucial, you must try your best every time because it is the efforts and the the practice that drives the learning process. Realize that no single choice is destined to fail, but that occassional failure is the cost you have to pay if you want to be right. Expect to win & play like it from the outset.

"Your first choice is rarely the optimal choice. Make it now, stop judging yourself and start growing."

Faces and Thoughts

Everyone has many faces. Some people are really kind, and some people act like they are kind. Some people can make you laugh by hiding their pain and some people can make you cry for their happiness and satisfaction. Everyone has their own thoughts, own habits, own struggle in their life. You need to understand their situation, you need to learn how to identify people, who actually wants to help you or harm you. This generation is really a keen generation where you need to think several times whether to do it or not. Any wrong step is enough to get depression, anxiety, stress in your life. Right people can lead you success and wrong people

may result in you becoming a loser. This generation really needs positivity in their life. Being a positive makes you feel happy, supportive, encourage try to demotivate you, makes fun of your insecurities. In this case my opinion is that, you should work on yourself. You should find out your own happiness, don't overthink what people think about you. Be correct person, be unique. Construct yourself as that kind of right person so that other people feel happy to have you in their lives. Stay positive, spread happiness and spread love everywhere.

+ + + +

The Mobile Phone

∠ Ajay Kr. Shah B. Com 5th Sem

The mobile phone is one of the greatest gifts of modern science. It is also called a cell phone. In ancient times, mobile phones were used only for communication. But now-a-days, a mobile phone is used as an entertainment device. The mobile phone has many advantages and also disadvantages. Excessive use of mobile phones can affect our physical and mental health. Students often misuse it, and their study is affected badly. We should use our mobile phones very wisely. We should not give phones to children before 14 years of age.

The Dream of Developing Assam as the Most Developed State in India

Assam is a land of ethnic, Indigenous people belonging to different castes and religion who uphold the theme of 'Unity in diversity'. In our dress code, manner and behaviour, we the native Assam is that custom and culture is very much in itself so, we must carry it out to the Country and to the world.

Our state is free from evil rituals like daury, gender bias and Sati pratha. Our motherland has plenty of raw materials such as tea, medicinal and ornamental plants like tulsi and orchids, spices and silk,muga etc. The Aroma of Assam is unfurled through the paat-muga, mekhela chadar, the Bihu culture and its indigeneous cuisines. Assamese cookeries like Laddu, Pitha, Jalpan, Mushrooms, Dahi, Muri, dera, Aachar, Jam, Jelly, Papad, Dry fishes and Hand-woven gamocha should get priority in social gatherings.

History speaks a lot about sati Jaymoti, Mula gabhuru, Kushal Konwar, Lachit barphukan to Vir Chilarai, Bhupen Hazarika to Zubeen and Papon, Shankardeva-Madhabdeva to Azan Fakir etc. are luminaries of our native places whose works in diversified fields uplift the Assam in the Country and global outlook.

100% job to the population to become self-sufficient, either in a government or private sector or Self-Employment based on skills like mask-making and doll making protection and preservation of wildlife and bird sanctuaries Natural corridors should be made available for the animals to prevent accidents. Forest trees like sal, segun, gamari, should be protected for commercial and revenue purposes.

Water transport should be developed for attracting tourists. The increasing traffic problem should be handled with smartness.

The government should focus on the cleanliness drive of every village, town with SHG and NGO for successful performance. Electricity and water supply should reach to each household with minimum charge.

The three R's, that is reduce, reuse, recycle with modern technologies should be adopted for the garbage and the unused wastes.

For all these dreams to be fulfilled a workaholic, knowledgeable, qualified, genuine, devoted, dedicated is needed who can perform some realistic works for the public and our beloved motherland. The dream of Assam being one of the advanced, smart state in India is possible only with a literate, liberal, unbiased and corruption free govt. and a person who is bold, courageous, sincere, dedicated and eager to sacrifice everything for the motherland must mandate of the people to frame this dream into reality.

It has been rightly said that the development of society and the state is proportionate to the development of human. We must focus on our art, custom, culture, history, education and literature of our society and march ahead with pride, dignity, unity and integrity to reach the zenith of secular, sovereign, socialist, developed and economically sound Assam.

-Jai Aai Asom!

The Effect of Video Games

Video games have become an integral part of modern entertainment, captivating millions of players world wide. As technology continues to advance, the popularity and accessibility of video games have surged while they offer immersive and enjoyable experiences, there is an on going debate regarding there effects on mental and physical well-being. In this article we will explore the various effects of playing video games.

The video games likes (PUBG, Free-Fire, COC, Call of duty: Mobile, Battlegrounds Mobile India etc.) interferes greatly with the studies of a person. The student who should be studing waste their time on these games. This results in neglecting studies and also in reduced levels of concentration. It is so because the playing of video game addiction slows down their brain activity. Their ability to grasp things and focus just lovers. Even research suggests that the academic performence of video games players is dropping massively. Similarly the people who are working are also addicted to the video game. It hampers their work and makes them lose target of their goals. They are busy in playing video game instead of focusing on their carees. Even more

that the players take leave or skip meetings just to play these game endlessly. Due to this addiction, they also miss their deadliness and don't fulfill their duties.

Furthermore, video game addiction ruins the relationships of people. It has even done so as there have been case of breakup and divorces due to video game. People spend all their time on the game instead of with their family and friends. It straine their relationships and couses pain. Similarly it has also resulted in many crimes of murder and suicides.

The effects of playing video games can very grealty depending on individual factors such as age, personality and the types of game played. It is crucial to approach gaming with moderation and balance. Here are some tips to ensure a healthy relationship with video games

:--

- * Set time limits for gaming sessions to prevent excessive play.
- * Choose ae-appropriate games and monitor content, especially for younger players.
- * Encourage physical activity and outdoor play along-side video gaming.

++++

Exams Warriors

- 1. Exams are like festivals, celebrate them—Festivals bring out the best in us. Exams too are meant to bring out the best in us.
- 2. Exams test our current preparation, not us, chill.
- 3. Be a warrior, not a worrier.
- 4. Compete with yourself—See yourself as your own competitior instead of competing with others.
- 5. Technology is a great teacher–Embrace it.
- 6. To do your best, take adequate rest.
- 7. Sleep is a great weapon—Sharpen it—A good night's sleep is the key to do well in exams.
- 8. Revise and become wise.

- 9. Little things matter—Observe Exam discipline.
- 10. Presentation is key—Master it. Good presentation is like beautiful icing on our favourite cake it enchances the taste and leaves a lasting impression.
- 11. To cheat is to be cheap. Cheating is wrong—Cheating is the biggest disgrace we can do to our parents, society and most importantly to ourself.
- 12. The answer sheet is a one way ticket— Move ahead.

Father: Love and Inspiration

Meherun Begum

B. Com 1st Sem

The awesome character with exceptional Patience, knowledge and wisdom A wife's last, but a daughter's first love, And a son's first hero.

The first and the best man of a girl's life is her 'father'. Fathers and daughter share a unique bond. Women are lucky enough to have a good relationship with their fathers. As children can look back fondly on special occasions, such as birthdays and family parties and memories of everyday pleasures like trips to the park or cozy bed-time stories.

Not only does a girl's relationship with her father shape her childhood experience, but it will also influence how she interacts with men in her adulthood period. If a father is absent or erratic in his behaviour, this sets his daughter up for feeling of low self esteem and troubles in trusting men in general. All parents should therefore appreciate the importance of understanding the father's role in his daughter's life, as his presence will play an important role to mould her self-image and well-being for decades to come. "A father holds his

daughter's hand for a short while, but he holds heart forever."

The greatest gift, I had received from God, I call him dad, It was my father who taught me to value myself. In the darkest days, when I feel inadequate, unloved and unworthy, I remember whose daughter I am and I straighten my crown. My father didn't tell me how to live. He lived and let me watch him doing it. He gave me the greatest gift anyone could give to another person, his blief in me.

A father's tears and fears are unseen, his love is unexpressed, but his care and protection remains as a pillar of strength throughout our lives. My father was my hero. He was always there for me when I needed him. He listened to me and taught me so many things, but most of all he was fun.

I am a princess not because I have prince but because I have my father who is a king.

The Healing Power of Yoga

∠ Indira Dey
B. Com 3rd Sem

We live in a world that moves forward at an increasingly faster speed. Our ways of life and our activities have evolved to meet the demands that the new lifestyle places on us. There are many methods that we use to deal with stress and pressure - smoking, unhealthy eating, unhealthy social activities, consuming junk food and more. Very often we continue with our unhealthy activities because of the short-term peace and relaxation they provided, even though we know they are not good for us. We know that in the long-term we will pay a price, physically, mentally and spiritually for these short-term fixes we indulge in.

Healthy Healing through Yoga:

Replacing the unhealthy influence on our lives with a healthy one is something we know we should do. However, when the word healthy is mentioned, the thoughts that come to mind is 'Yoga'. The term Yoga has been coined since ages. Despite of it's primitiveness, it has dominated almost all the modern fitness regime. The genious of yoga lies in the fact that it keeps up physically, mentally and spiritually fit.

Undoubtedly, Yoga can give an all-round development of calmness, stress free mind and body fitness, provided it is practiced whole heartedly and with sincerity. In my eight years of experience, I realised the Healing Power lies within the body, which is self-sufficient for surving disease as well as for preventing the upcoming ailments, however, it needs to be activated. Healthy is not only just a freedom from disease, the each system in the body should be in perfect balance and symmetry, which Yoga does profoundly.

We all, somehow, for some reason tend to ignore our health in pursuit of wealth and success, just take a deep breath and try to thing;

"Earning money keeping health at stake night end up spending it on health with money at stake".

Journey of Indian Team at the Cricket World cup

Subrata Goswami B.Com 3rd Sem

Indian first World Cup victory which was led by our great captain Kapil Dev in 1983. They defeated the West Indies in the final held at Lord's Cricket Ground in London. Their second World Cup win was on 2011 when our beloved MS Dhoni won the trophy in our home soil, it was an historic moment for us. They defeated Sri Lanka in the final at Wankhede Stadium in Mumbai. India have lifted the World Cup after a struggle of 28 years. We as Indian

chanting Vande mataram after this historic and a home soil win. And now our Indian team is ready for the next World Cup. Win or lose we will support our Indian Team from the core of our hearts with this beloved prayers and love our Indian team will sure lift another World Cup and make us proud as Indians.

> VANDE MATARAM + + + +

Business Ethics

Mesha Kumari Singh B.Com 5th Sem

There are seven principles of Business Ethics

- Accountability
- Care and Respect
- Honesty
- **Healty Competition**
- Loyalty
- * Transparency
- Respect for the Role of Law

Business & Ethics Refers to a 'Code of Conduct' which businessmen are expected to follow while dealing with others. The alternative names for code of conduct are 'Code of Ethics'.

Top Businessman

Mr Mukesh Ambani, Chairman of Reliance

Industries, is the No. 1 businessman in India. Mr. Mukesh Ambani have succeeded the principle of 'Business Ethics'.

Mr. Mukesh Ambani had donated Rs. 5 Crore to the State Disaster Management Authority in 2021, for Covid Relief efforts.

Their another Donation is Rs. 2.5 Crore cash to the temples of Badrinath & Kedarnath.

So, there are some facts that all the accomplished businessmen should follow the principle of business ethics and afford welfare to our nation.

The Different Phases of a Man's Life

Biswajit Chakraborty B.Com 5th Sem

man's life is a journey, with many different Thases along the way. From childhood to old age, there are challenges and triumphs. Successes and failures and love and hate. Each phase has its own unique set of experiences and lessons that shape a man.

Childhood:

Childhood is a time of innocence and discovery. It's a time when boys learn about the world around them and develop their own unique interests and personalities. Boys also develop important start their first jobs and begin to build their career. They also start to form close relationships, such as marriage and family. Early adulthood is a time when men may face significant challenges, such as financial stress and career presssure.

Adolesence:

Adolensence is a time of transition. Boys begin to physically and emotionally mature and they start to explore their independence. They also begin to develop their own sense of identity. Adolenscence can be a challenging time, but it's also a time of great growth and opportunity.

Early Adulthood:

Early adulthood is a time when men begin to establish themselves in the world. They typically go to college, start to think about retirement and legacy. Middle adulthood is a time of great satisfaction, but it's also a time when men may face some health challenges.

Middle Adulthood:

Middle adulthood is a time of stability and accomplishment. Man are typically wellaccomplishment established in their careers and families. They may also develop social skill, such as how to cooperate and share.

Late Adulthood:

Late adulthood is a time of reflection and enjoyment men look back on their lives with pride and gratitude. They spend time with their families and friends and they pursue activities that they enjoy.

Late adulthood is a time of a grate joy and contentment no matter what phases of life a man is in there are always challenges and opportunities. to ambrace the journey and make the most of each phase.

There are some additional tips for men at different stages in life:

For boys:

- Spend time with family and friends.
- Get involved in extracurriular activities.
- Develop interests and talents.
- Set goals for future.
- Be responsible and accountable.

For adolescents:

- Explore the Independence.
- Learn about self and the world around us.
- Develop healthy relationship.
- Make good choices about health and wellbeing.
- Set realistic goals for our future.

For young men:

- Self-establish in the world.
- Develop a successful career
- Build strong relation.
- Give back to community.
- Take care of health and well-being.

For middle age men:

- Enjoy your success.
- Continue to grow and learn.
- Give back to the community.
- Take care of health and well-being.

For old man:

- Reflect on self life.
- Enjoy the retirement.
- Spend time with families & friends.
- Give back to the community.
- Take care of health & well-being

No matter what phases of life a man is in there are always challenges and opportunities. The key is to emprace the journey and make the most of each phase.

The secret of Happiness

Erothu Shravya B. Com 5th Sem

If there is one thing in common in this world, that all living beings search for, that is the happiness. If you really think about our life, we are in a never ending journey of pursuing happiness. So, what's the reason for this happiness from a source that the happiness doesn't exist, because we are seeking happiness from external world. We are seeking happiness from these materialistic things. Well, when you seek happiness from materialistic things or external world, you get pleasure but not happiness.

"Happiness depends upon ourselves"

Don't search your happiness in materialistic things or in others. The kingdom of happiness and satisfaction lies within ourselves. Firstly, Accept the reality of life. Sometimes you have good days, sometimes you have bad days. When you accept this reality you will start finding happiness in every situation.

Love yourself the way you are. Stop comparing yourself with others. You are amazing the way you

An old man had only eight hair on his head. He went to a barber shop

The barber asked him hysterically: should I count them or cut them?

The old man replied: colour them! That's life...

Life is to enjoy whatever you are blessed

YOU CAN BE HAPPIER WHEN YOU START COUNTING YOUR BLESSINGS!!

+ + + +

Empowering Women: A Path to Progress

Ankur Choudhury B.Com 3rd Sem

Women empowerment is a critical fact of societal growth and development. It involves granting women the tools and opportunities to make informed decisions and shape their own lives. Education is a foundational aspect of knowledge and skills needed to challenge stereotypes and engage in various professions. Access to healthcare is equally crucial, ensuring that women have control over their reproductive health and wellbeing. Additional, economic empowerment through job opportunities and entrepreneurship enables financial independence, enhancing self-esteem and decision making capabilities.

Breaking down gender norms and fostering an environment of inclusivity is paramount. Society should celebrate and support women in leadership roles, whether in business, politics, community development. Encouragement from both genders is pivotal for

fostering a culture that respects and values women's contribution.

Institutional changes, including legal reforms to ensure equal rights and protection against discrimination, play a vital role. Addresing genderbassed violence is essential to create a safe and empowering environment for women. collaboration between governments, organizations and communities is key to implementing these changes effectively.

In conclusion, women empowerment is the cornerstone of a progressive society. By focusing on education, healthcare, economic opportunities, gender inclusivity and legal reforms, we can create a world where women can fully participate and lead, contributing to a more equitable and prosperous future for all.

Corruption

 Hrishikesh Bania B.Com 5th Sem

Norruption means the state of being bad and dishonest, especially in matters concerning money. It creates a very impact to the country's education, occupatin, living style and mostly the humanity.

Three types of corruptions are there. They are Political Corruption, Administrative Corruption and Professional corruption.

- 1. Political corruption includes kidnapping, murder, violence, injustice to win in election. Political leaders are using wine, women, wealth and everything among the people.
- 2. Administrative corruption includes person like higher authorities, officers, police officers clerks, peons etc. For example, if we give money, the difficult things becomes
- 3. Professional corruption includes duplicating medicines, duplicating import items/theft items, duplicating hygenic mixture of eatables etc. Mixture in spices stones in careals are under corruption.

Now-a-days hardly a day posses with bribe and corruption in the public officers. all these corruptions are due to the leaders of this country, as well as the citizens also. because, the leaders are promoting officers towards corruption by showing money. Any person who offers bribes or gifts to a person from refraining from doing something is equally corrupt as the one taking gifts. Corruption includes all kinds of improper conduct.

The main causes of corruption is because man is never satisfied what he has. He wants he has. He wants more and more so, that he becomes a corrupted person, Greed, opportunities, need and lack of opposition can be said to be some of the causes of corruption. The main cause of corruption is that people are becoming modern day by day. So that they find difficulty to make their ends meet with the salary they gets. So that they are doing corruption. Ironically, the police department is the most corrupted of all. Sometimes we can see they have connection with robbers and sumgglers. Traffic police are seen to take money by harassing the weaker section of the people.

Corruption is like a bacteria. It breeds in unhealthy and unstable conditions. Everyone wants to meet exra money to fulfill their wants. It goes on like this way, corruption will never stop in our country. Among all the countries, India is the most corrupted country. And this has become very difficult to develop. If corruption is rooted out, others will automatically vanish from the scenario.

So to control this corruption, we the people of nation should work together to fight against it. The Govt. expenses should be liberal. The law and order should be strid in each and every sector and then

only it can be controlled. So far this all the people of our nation mainly the youths should raise their voice against corruption. It is time when moral degradation should be checked otherwise the quality of public or social life will be in utter chaos.

$$+ + + +$$

School Days

Md. Akram B. Com 5th Sem

Growing up in this day and age,
With free expression all the rage,
Our young ones learn when starting
School that reading's fun and maths is
School is really is so much like dreaming,
For every child it is essential
To stimulate their interest.
When years of school days end at last
With all examinations passed,
Will the children reminises unforgettable
Days, "Our school days we will miss"
And as the final day arrives,
They were the best days of our lives.

The night lyrics

Meha Kumari Sahani

B. Com 1st Sem

Open the window Darkness is approaching. Night is giving its intro Let's join the meeting.

The night brings darkness As well as the moon, Let's cherish the moonlight Ignoring the gloom.

Green tree looks inky
But gives the same fresh air,
The fragrance of the 'Blooming Cherry Tree'!
Help us to reduce despair.

Night seems scary— Blue looks cherry— Water looks black but there's a shine, Everyting is until except the moon And that is totally fine

Night is mysterious As it hides every lights, I am curious— To know the mystery to-night!

Thankfulness

B.Com 5th Sem

"Let us rise up and be thankful, For if we didn't learn a lot today, At least we learned a little, And if we didn't learn a little, At least we didn't get sick, And if we got sick, at least we didn't die, So, let us all be thankful."

+ + + +

Nature's Canvas

 Urni Bonik B.Com 5th Sem

Nature's canvas painted with hues so grand, Where mountains rise and oceans kiss the land, The whispering wind through trees does roam, In nature's embrace, we find our home.

Beneath the sky's vast and endless dome, A world of wonders, where life finds its home. From blooming flowers to rivers that flow, In nature's rhythm, our spirits aglow.

+ + + +

My Friend Shadow

Z Deepika Achari B.Com 5th Sem

When I came into this world My shadow came with me When I went to school first time My shadow was with me I share my notes with her She also shares her notes with me I like to play with her She also likes to play with me

I do not tell lies to her She never talks with me We eat meal together She feeds me We sleep at night together And she enjoys to be my companion

My Shadow is my best friend And we will be friends forever.

++++

The Holy Rain

Z Puja Boro B.Com 1st Sem

The water droplets that comes from the heaven, Give enough water to the season! But can't ever reach their home again-Its none other than the holy rain.

It sways away all the dirt Including land, forest and desert, Providing a new spirit to all the living things, Rain is none other than the ring of the rings!

+ + + +

Move Past this

Moon Basfore B.Com 3rd Sem

When you are feeling down, And all you can muster up is a frown

That is the time to stop And count your blessings untill you drop.

Focus on all of life's good, And you will find things workout, as they should be feeling sorry and just sitling around

It is a sure thing to bring you down Take some action and make a move.

> It doesn't matter if others approve.

Nothing lasts forever You will move past this if you endeavor.

+ + + +

Bucket of thoughts

Disha Saha B.Com 1st Sem

You thought it would be easy, but now you know; It's all thunders, before rain

For what comes just goes,

Sacrificing for others, with no victory

And one day you learn without pain we have nothing;

Too far to erase memories,

Too tired of asking questions

For the seek of few answers.

Day after day, exploring the vibes, you learn to grasp

Taking a smile, hoping for a lie;

Till the last breath.

You thought it would be easy, but now you know;

It's time to live and enjoy and never step back

With a smile on your face move forward

You can decide between hell or heaven,

You can do, what you want

You know it won't be easy, but now you know;

It's time to do it.

DEAR PAIN

Mishnu Deka B.Com 5th Sem

In love's embrace, we once again soar. But now, in sadness, we've closed that door. A broken heart, a tear-stained eye, As love's sweet melody turns to a mournful cry.

Our dream were like stars, shining bright, But they faded away into the endless night. Promises whispered, now lost in the wind, Leaving behind a love that grows thin.

The echoes of laughter, the touch of your hand, Now distant memories in a distant land. Love's Flames once burned with a fiery glow, Now it's a ficker, ready to go.

Though our love has faded and tears may fall In my heart, I'll cherish the moments, after all. For even in sadness, there's beauty to find, In the bittersweet memories, we've left behind.

Maturity

Swapan Deka B.Com 5th Sem

"Growing with the age its that considered Responsibilities get you closer No age a person is get it for you." Never comes fully peacefully Bad boys come and teach you sobbing and crying It is inoculated autometically you.

Fly Me To The Sky

 Priya Sharma B.Com 5th Sem

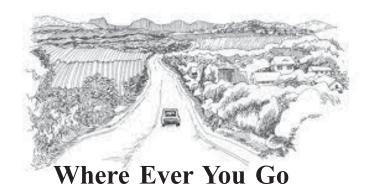
Fly me to the sky Where people with No religion lives and neither their small hearts.

Fly me to the sky Where depression isn't a joke And people don't die with sadness

Fly me to the sky, Where love blossoms at Every corner and broken hearts isn't a thing

Fly me to the sky, Where we let go all our worries, To make us feel alive.

Md. Raja Ali
B. Com 5th Sem

Where ever you go
Whatever you see
I just need you to know
For you I would climb mountains
At their top build fountains
Where I shall gather all people
Before whom I will worship your faces
With romantic kisses
Which will seen to seen as saturn's

And without my lips in yours as well I shall not bid you farewell And without a decade honour to you breast I will not have my rest For you have proven to be my hope With whom I can't romantically cope.

+ + + +

If I were a Bird

If I were a bird
I can fly sky limit
And do whatever I want
I can enjoy the beauty of nature
The cruelty of human being hurt me.
Gods creation becomes end
Nowhere found peace and harmony
Only place is now sky
where no one spread inhumanity
So, I want to be a bird
And stay in the air.

Thoughts of People

Sneha Roy B.Com 3rd Sem

People will say something or the other It's the job of people to say something for one another Forget all these useless things, Or else our night will end just around them Some traditions of the world are such that. Every morning has an evening Who are you and what's your name? Even goddess Sita has been defamed. Then why with these conversations of the world have your eyes become wet. Those who taunt us saying that, we're lost in these colourfull moments. Secretly I've also seen them, Coming in these streets. This is the truth and not a lie. You also say isn't this the truth.

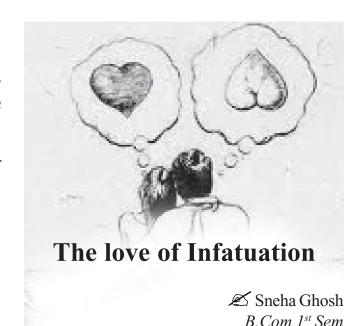

Reality

Anita Basfore B.Com 3rd Sem

People will hurt you Some will be a lesson. Some will be a memory And some will be a blessing We leave some cause they couldn't live Up to our expectation Some will leave us because we couldn't Live up to their expectation Sometimes we will have to accept things For what it's at that moment just remember Life is balance between change and acceptance, Just be grateful for what have hurt you and Choose path to restart.

Neither want to forget... Nor want to regret! Just-in-case I become a part of someone's life.

Why people think if there's no love? There might be hatred for sure Can we just be peaceful & tranquil? Another best way to cure.

But, what if I slowly leads to strife!

Love has the capability to ruin our life Is it true? Or its the life that is destroying our love? Whatever it is we are becoming rough.

Can we just be in a hive? Gift honey and sweet to others Living and working jointly, Together we vive.

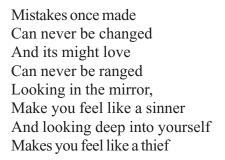
Let you be there, Let me be here, Let's be together! Let's be forever!!...

Mistakes and Lies

Anita Basfore B.Com 3rd Sem

Who has never faced any hardships And who never had any good belief So be loud and clear and never Stop your mouth; From speaking the truth Don't care whatever it takes. Because lies are the greatest Curse upon yourself that leads to mistakes And at last you don't even get time for and regrets...

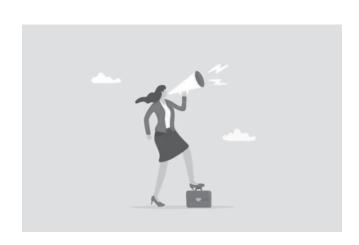

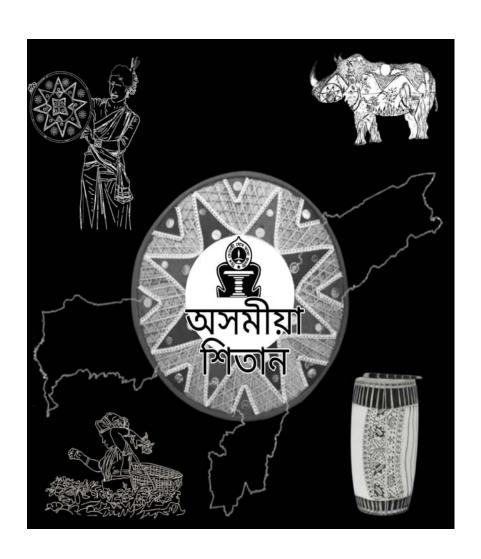
Let me Lost

Mitali Sarkar B.Com 3rd Sem

Oh almighty, I don't want many things from you, But let me lost in those greenery paddy fields, Let me lost in the lyrics of a musician, Let me lost on my mother's lap, Let me lost in my father's arms... Let me lost in the smile of those roadside infant children Let me lost on the canvas of an artist, Let me lost in the city with my best friend, Let me lost lay the lanes of my very known hometown Just let me lost in life, To enjoy, to discover, to feel, to observe, The life itself and to have the love That I deserve for myself... Oh God, let me lost, let me lost And just let me lost...!!

বিশ্ব উষ্ণায়ন আৰু বৰ্তমানৰ প্ৰকৃতি

🗷 সুজিত নন্দী মুৰব্বী অধ্যাপক, হিচাপ বিদ্যা বিভাগ

ভাৰতবৰ্ষ তথা সমগ্ৰ বিশ্বত উষ্ণায়ন ইমানেই প্ৰকট হৈ উঠিছে যে প্ৰতি ঘৰে ঘৰে এচিৰ ব্যৱহাৰ কৰিবলগীয়া হৈছে। কৃত্ৰিমভাৱে আমি শীতলতা অনুভৱ কৰোঁ। গৰম কালত গছ-গছনিৰ অভাৱত আমি অক্সিজেনৰ অভাৱত ভুগোঁ। ফলস্বৰূপে অতি কম বয়সীয়া জনেও চালপ্টোকৰ কৱলত পৰি অতি দুখজনকভাৱে মৃত্যুক আদৰিবলগীয়া হৈছে। তদুপৰি নানাবিধ প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগেও অতিষ্ট কৰি তুলিছে মানুহৰ জীৱন।

বিনন্দীয়া এই পৃথিৱীৰ অমূল্য সম্পদ হ'ল প্ৰকৃতি। প্ৰকৃতিৰ শ্ৰেষ্ঠ সম্পদ হৈছে মানৱ জাতি। আমিয়েই প্ৰকৃতিৰ ৰক্ষাকৰ্তা, প্ৰকৃতিৰ বিস্তাৰো আমাৰ হাততেই। কিন্তু প্ৰকৃতিৰ শ্ৰেষ্ঠসম্পদ হৈয়ো আমি মানৱ জাতিয়েই উন্নয়নৰ তাগিদাত প্ৰকৃতিক হত্যা কৰি আহিছোঁ। আমন্ত্ৰণ জনাইছোঁ প্ৰাণঘাতী বিশ্ব উষ্ণায়নক। পানীয়েই আমাৰ জীৱন, গতিকে এই পানীক ৰক্ষা কৰাৰ দায়িত্বও আমাৰ মানৱ জাতিৰেই। অতিৰিক্ত জনসংখ্যা, প্ৰয়োজনতকৈ অধিক চাহিদা, প্ৰাকৃতিক সম্পদৰ অপব্যৱহাৰ, বিলাসিতাৰ নামত প্ৰকৃতিক ধ্বংস কৰা, পানীৰ অপচয় ইত্যাদি বিভিন্ন ধৰণে প্ৰকৃতিৰ ভাৰসাম্য নষ্ট কৰি আহিছোঁ।

বিশ্ব উষ্ণায়ন কিম্বা গ্ল'বেল ৱাৰ্মিং প্ৰয়োজনতকৈ অতিৰিক্ত জনসংখ্যা যেন নতুন প্ৰজন্মৰ বাবে থৈ যোৱা এক প্ৰত্যাহ্মন হৈ উঠিছে। বৃহৎ এই জনসংখ্যাৰ মৌলিক চাহিদা হ'ল— খাদ্য, বস্ত্ৰ আৰু বাসস্থান। এই তিনিটা মৌলিক চাহিদা অবিহনে মানুহ জীয়াই থকাই অসম্ভৱ।

কিন্তু বৰ্তমান মানুহৰ অত্যাচাৰৰ বাবেই পৃথিৱীয়ে ক্ৰমে হেৰুৱাই পেলাব ধৰিছে উৎপাদন ক্ষমতা। এনেদৰে উৎপাদন কমি গৈ থাকিলে মানুহৰ খাদ্যও কমি যাব। বৃদ্ধি পাব মানুহৰ ভোক। পেটৰ ভোকত মানুহে কক্বকাব, বাঢ়ি যাব দৰিদ্ৰতা আৰু নিবনুৱাৰ সংখ্যা। ডাঙৰ ডাঙৰ বিলাসবহুল ফ্লেটবোৰত মাটিৰ তলৰ পানী ব্যৱহাৰ কৰা হয়। আশে-পাশে থকা পুখুৰীবোৰো মাটিৰে পূৰ্ণ কৰি তাৰ ওপৰত স্মাৰ্ট চিটি, মল আদি নিৰ্মাণ কৰা হৈছে। এয়াই হ'ল প্ৰকৃতিবিমুখ বৰ্তমানৰ আধুনিক সভ্যতা।

বৰ্তমানৰ যুগ বিজ্ঞানৰ যুগ। কিন্তু এই বিজ্ঞান চৰ্চাই আমাক যেন জ্ঞানহীন কৰি তুলিছে। সমস্ত সেউজ ভূমিত ইটা ভাটাৰৰ কাৰখানা গঢ়ি তোলা হৈছে। পাহাৰ কাটি ৰাস্তা, পুখুৰী মাটিৰে পূৰ্ণ কৰি গৃহ, গছ কাটি অক্সিজেন বন্ধ কৰাৰ প্ৰক্ৰিয়া আৰম্ভ হৈছে। গাঁও, চহৰ, নগৰ অতিক্ৰমি বিশ্ববাসীয়ে বৰ্তমান অত্যাধুনিক পৃথিৱী গঢ়ি তুলিছে। উৎপাদন ক্ষমতাতকৈ চাহিদা বেছি হোৱা বাবে মানুহে উৎপাদন বঢ়াবলৈ খেতিত বিষাক্ত সাৰ ব্যৱহাৰ কৰি আছে। উৎপাদন বৃদ্ধি হৈছে ঠিকেই কিন্তু পাৰ্শ্বপ্ৰতিক্ৰিয়া স্বৰূপে দূৰাৰোগ্য ব্যধিয়ে মানুহক আক্ৰান্তকৰিছে।

বৰ্তমান বিশ্ব উষ্ণায়নৰ বাবে দায়ী হ'ল কাৰ্বন-ডাই-অক্সাইড, এইবোৰৰ বাবেই বাতাবৰণৰো তাৰতম্য ঘটিছে। কলকাৰখানা বৃদ্ধি পাইছে, পেট্ৰ'লিয়ামৰ ব্যৱহাৰো বাঢ়িছে। কিন্তু এইবোৰৰ অত্যধিক ব্যৱহাৰে বতাহৰ মাজত বাঢ়ি অহা আদ্ৰতাই পৃথিৱীখনক অসুস্থ কৰি তুলিছে তাৰ প্ৰতি লক্ষ্য জানো আমি ৰাখিছোঁ? ধৰিত্ৰীৰ বুকুত কিমান যে অত্যাচাৰ এই মানৱ জাতিৰ। পৰিণতি স্বৰূপে ক'ৰবাত অনাবৃষ্টি, ক'ৰবাত হয়তো অতিবৃষ্টি। তাপমাত্ৰা ক্ৰমাৎ বাঢ়ি যোৱাৰ ফলত বৰফ গলি সমুদ্ৰৰ জলস্তৰ বৃদ্ধি হ'ব ধৰিছে। চুনামিৰ ফলত হেজাৰ হেজাৰ ঘৰ-দুৱাৰ সমুদ্ৰৰ তলত সোমাই পৰিছে। কিমান ভয়াৱহ হৈ পৰিছে মানুহৰ জীৱন।

বৰ্তমান ভাৰতবৰ্ষ তথা সমগ্ৰ বিশ্বত উষ্ণায়ন ইমানেই প্ৰকট হৈ উঠিছে যে প্ৰতি ঘৰে ঘৰে এচিৰ ব্যৱহাৰ কৰিবলগীয়া হৈছে। কৃত্ৰিমভাৱে আমি এচিৰ দ্বাৰা শীতলতা অনুভৱ কৰোঁ। গৰমকালত ৰাস্ত-ঘাটত গছ-গছনিৰ অভাৱত আমি অক্সিজেনৰ অভাৱত ভূগোঁ। ফলস্বৰূপে আমি অতি কম বয়সীয়জনেও চালষ্টোকৰ কবলত পৰি দুখজনকভাৱে মৃত্যুক আদৰিবলগীয়া হৈছে। তদুপৰি বিভিন্ন প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগে অতিষ্ঠ কৰি তুলিছে মানুহৰ জীৱন। বিশ্ব উষ্ণায়নে আধুনিক সভ্যতাৰ কাৰণে ভয়ংকৰ বিপদ হৈ থিয় হ'ব।

আহক আমি সকলোৱে মিলি পৰ্বত, পাহাৰ, অৰণ্য, পানী, চন্দ্ৰ, সূৰ্য সকলোকে সন্মান কৰি উপযুক্ত মৰ্যাদা দি নিজকে ৰক্ষা কৰোঁ, লগতে জীয়াই থাকিব দিও বিনন্দীয়া এই প্ৰকৃতি ৰাজাকো।

নাকৰ সঠিক মূল্যায়ণ আৰু এখোজ উৰ্দ্ধতন

ড° নমিতা শৰ্মা
সহকাৰী অধ্যাপিকা, অৰ্থনীতি বিভাগ
ওৱেষ্ট গুৱাহাটী কমাৰ্চ কলেজ

বিদ্যালয়, মহাবিদ্যালয় আনকি বিশ্ববিদ্যালয় পর্যায়ৰ শিক্ষানুষ্ঠানসমূহৰ শৈক্ষিক মানদণ্ডৰ পৰিমাপ কৰিবলৈ আমাৰ দেশৰ চৰকাৰে কিছুমান বিভাগক বিভিন্ন পর্যায়ৰ দায়িত্ব অর্পণ কৰিছে। ১৯৯৪ চনতেই ইউ.জি.চি.ৰ নির্দেশত NAAC অর্থাৎ National Assessment And Accreditation Council নামৰ অটনমাছ কেন্দ্রীয় সংস্থা এটাৰ জন্ম হৈছিল। তেতিয়াৰে পৰা এই সংস্থাটোৱে উচ্চ পর্যায়ৰ শিক্ষানুষ্ঠানসমূহ পৰিদর্শন কৰি ইয়াৰ এটা মানদণ্ড নিৰুপণ কৰি আহিছে। সেই নিয়ম অনুসাৰে আমাৰ ৰাজ্যৰ শিক্ষানুষ্ঠানসমূহো এই নিয়মৰ আওতালৈ আহি নিজৰ নিজৰ শৈক্ষিক মানদণ্ডৰ পৰিমাপ কৰিবলৈ আগবাঢ়ি আহিছে।

বিদ্যালয়সমূহত এই মানদণ্ডৰ মূল্যায়ন কৰিবলৈ চৰকাৰে যেনেকৈ বিদ্যালয়ৰ উচ্চ পৰ্যায়ৰ শিক্ষানুষ্ঠান বা চৰকাৰী কাৰ্যালয়ৰ কৰ্মচাৰী নিয়োজিত (পদ অনুসাৰে) কৰিছে, ঠিক তেনেকৈ মহাবিদ্যালয়ৰ শৈক্ষিক গুণগত মানদণ্ডৰ সঠিক মাপকাঠিৰ পৰিমাপ কৰিবলৈ ভাৰত চৰকাৰে এই সংস্থাটোক জন্ম দিছে। চমুকৈ NAAC বুলিয়েই কোৱা হয়। এই বিশেষ সংস্থাটোৰ দ্বাৰা পৰ্যাবেক্ষণ হ'লেহে হেনো এখন শিক্ষানুষ্ঠানে পিছৰ পৰ্যায়লৈ চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা ইয়াৰ আন্তঃগাঠনি, শৈক্ষিক পৰিৱেশ আদি উন্নত কৰিবলৈ কিছু আৰ্থিক অনুদান লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয়।

বৰ্তমান সময়তো আমি খবৰ পাইছো যে বিভিন্ন সময়ত নিজৰ নিজৰ সময় আৰু সুবিধা আৰু নিৰ্দেশাৱলী অনুসৰি শিক্ষানুষ্ঠানসমূহে এই কাৰ্যাৱলী সমাপন কৰিছে। নিৰ্দেশাৱলী অনুসাৰে 'নাক'ৰ ভিজিট প্ৰত্যেক পাঁচ বছৰৰ মূৰে মূৰে হয়। সেই মৰ্মে প্ৰত্যেকখন শিক্ষানুষ্ঠানে নাক ভিজিটৰ পিছত তেওঁলোকৰ দক্ষতা অনুযায়ী ফলাফল লাভ কৰে। ইয়াৰ কাৰণে প্ৰাথমিক পৰ্যায়ত এখন অনুষ্ঠানে যথেষ্ট পৰিমাণে প্ৰস্তুতি চলাবলগীয়া হয়। কিছু সময় আগ্ৰেপৰা এই প্ৰস্তুতি আৰম্ভ কৰিবলগীয়া হয়। বৰ্তমান সময়ত নাক ভিজিট কম্পালচৰি কৰা হৈছে। পৰিৱেশ পৰিপ্ৰেক্ষিতত এই ভিজিটৰ সময়সীমা অনুষ্ঠানখনে নিজেই বঢ়া-টুটা কৰি ল'ব পাৰে।

নিয়ম অনুসাৰে ওৱেষ্ট গুৱাহাটী কমাৰ্চ কলেজটো এদিন এটা উচ্চ পৰ্যায়ৰ বৌদ্ধিক মানদণ্ডৰ টিমে পৰ্যবেক্ষণ কৰিবলৈ কলেজত পদাৰ্পন কৰিলে। প্ৰস্তুতি বহু আগৰে পৰা নহ'লেও কিছু দিন আগৰ। নাকৰ ভিজিট বুলি সকলোৰে মাজত এটা খেলিমেলি লাগিল। কিছু শংকা, কিছু দুবিধা ইত্যাদিৰ উন্মেস ঘটিল। ভিতিগ্ৰস্ত সকলো। আন আন শিক্ষানুষ্ঠান (এটা পৰ্যায়ৰ) সমূহৰ পৰা যথেষ্টখিনি দিহা-পৰামৰ্শ গোটোৱা হ'ল। যি কিনহওক কলেজৰ সমূহীয়া প্ৰতিফলন। সকলোবিলাক তৎপৰ হ'ল। বিভিন্ন নিয়মাৱলী বিভিন্ন একটিভিটি। কি কৰিব লাগে, কি কৰিব নালাগে, তাৰ মাজত দোধোৰ-মোধোৰ। বিশেষকৈ এটাই উদ্দেশ্য যে যি কোনো একটিভিটি কৰিলে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলোবিলাক উপকৃত হ'ব লাগে। এই হেডলাইন আগত ৰাখি কাৰ্যকলাপবিলাক সকলোৱে নিয়াৰিকৈ কৰিৰবলৈ ল'লে। ভাগবটৰা কৰি নাকৰ বাবে গঠন কৰা Internal Quality Assurance Cell ৰ দ্বাৰা গঠিত সাতখন ক্ৰাইটেৰিয়াৰ সাতখন কমিটিৰ সদস্যবিলাকে নিজৰ নিজৰ ভাগৰ কামবিলাক ক্ষিপ্ৰ গতিত সমাধা কৰিবলৈ ল'লে। গ্ৰীন অডিট, একাডেমিক অডিট কি তাকো শিকিলোঁ।

ব্যক্তিগত ক্রাইটেৰিয়াৰ কামৰ উপৰিও কলেজৰ গ্রন্থাগাৰ উন্নয়ণ কৰাৰ দায়িত্ব মোৰ ওপৰত পৰিল। ওৱেষ্ট গুৱাহাটী কমাৰ্চ কলেজৰ গ্রন্থাগাৰত সা-সুবিধা ইমান বহল নাছিল। নাক অহাৰ তৎপৰতাৰ ফলতেই বর্তমান কলেজ এখনৰ গ্রন্থাগাৰত যিখিনি সা-সুবিধা লাগে সেই অনুসাৰে কিছু আধুনিক সা-সুবিধাৰ যো-জা কৰা হ'ল। নতুন কিতাপ, কিতাপ থোৱা চেল্ফ, আলমীৰা, কম্পিউটাৰ ইত্যাদি কিছু ক্রয় কৰা হ'ল। গ্রন্থাগাৰিকৰ কিছু পৰামর্শমতে গ্রন্থাগাৰটোক এটা আধুনিক পর্যায়ৰ ৰূপ দিবলৈ চেষ্টা কৰা হ'ল। মুঠৰ ওপৰত ডিজিটেল লাইব্রেৰী বনাবলৈ আগবঢ়া হ'ল। সময়মতে ইয়াক বাস্তব্বত ৰূপ দিলোঁ। সকলো কর্মকর্তাৰ অৰিহণাৰ সহায়ত মেনুৱেল মতে কাম-কাজ কৰা লাইব্রেৰীটোৱে যেনিবা এটা বেলেগ দিশ পালে। এই সময়ত কাম কৰা অভিজ্ঞতা অতি আনন্দদায়ক আছিল।

নাকৰ দলটোৱে কলেজৰ এটা এটাকৈ সকলোবিলাক দিশ ত্য়তয়কৈ পৰ্যবেক্ষণ কৰিলে। আমাৰ কলেজত ষ্টুডেন্ট ইউনিয়নৰ কোঠা, এন.এছ.এছ.ৰ কোঠা, ওমেন চেল, স্মাৰ্ট ক্লাচ, কম্পিউটাৰ লেব, কেণ্টিন, গাৰ্লচ কমন ৰূম, বইজ কমন ৰূম ইত্যাদি পৰ্যবেক্ষণ কৰিলে। আমাৰ অধ্যক্ষ, শিক্ষক-কৰ্মচাৰী সকলোৰে লগত তেওঁলোকে মত বিনিময় কৰিলে। দুপৰীয়াৰ আহাৰ গ্ৰহণৰ সময়তো কিছু ভাবৰ আদান-প্ৰদান কৰাৰ সুযোগ পাইছিলোঁ। আবেলিলৈ আমাৰ ষ্টুডেন্টসমূহে পৰিৱেশন কৰা সাংস্কৃতিক কাৰ্যাৱলীও তেওঁলোকে প্ৰত্যক্ষ কৰিলে, তেওঁলোক মোহিত হ'ল আৰু উৎসাহিতো কৰিলে আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসমূহক।

যথা সময়ত তেওঁলোকৰ কাৰ্যসূচীৰ নিৰ্দিষ্ট কাৰ্যসমূহ সম্পন্ন কৰি নিজ নিজ গন্তব্যস্থানলৈ উভতিল। যোৱাৰ সময়ত তেওঁলোকে আমাৰ নীলাচল পাহাৰত অৱস্থিত নীল পৰ্বত বাসিনী মা কামাখ্যাৰ শ্ৰীচৰণত ভক্তিৰ অঞ্জলি যাচি থৈ গ'ল। অসমৰ উদ্যোগ হস্ততাঁত আৰু ইয়াৰ বস্ত্ৰসমূহৰ বিষয়ে কিছু আলাপ পাতিলে। নাক ভিজিট হৈ গ'ল। এটা স্তৰৰ পৰা আন এটা স্তৰলৈ আমাৰ কলেজখনে মোট সলালে। আমি ওৱেষ্ট গুৱাহাটী কমাৰ্চ কলেজৰ পৰিয়ালবৰ্গই বহুখিনি শিকিব পাৰিলোঁ। আশা কৰিছোঁ পৰৱৰ্তী নাক ভিজিটত আমি আৰু অধিক আগ্ৰহেৰে, উৎসাহেৰে সকলোৱে এক উন্নত মানদণ্ডৰ বাবে কাম কৰি যাব পাৰিম।...

সভ্যতাৰ এৰাসূতিত

ড° ইভা দেৱী

 অধ্যাপিকা, পৰিচালনা বিভাগ

বিদায়! এৰা, বিদায়ৰ মুহূৰ্তবোৰ বৰ কৰুণ। মিলনৰ মুহূৰ্তবোৰে আমাৰ মনলৈ যিদৰে আনি দিয়ে আনন্দৰ কল্পোল, সেইদৰে বিদায়ৰ মুহূৰ্তবোৰেও আমাৰ মনলৈ আনি দিয়ে ক্ষন্তেকৰ বাবে হ'লেও বেদনাৰ ছায়া। মই সকলোকে শেষবাৰৰ বাবে পুনৰ মাত লগাই বাছখনত উঠি পৰিলো। প্ৰত্যেকৰে চকু চলচলিয়া। তিনিটা বছৰ মই ছাত্ৰীনিবাসত একেলগে থকাৰ পিছত এতিয়া আমি ঘৰ অভিমুখী যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিছোঁ, বিদায়ৰ বেদনাসিক্ত মন একোটা লৈ।

সময় গতিশীল। সময় কাৰো বাবে ৰৈ নাথাকে। পোৱা আৰু নোপোৱাৰ মাজতেই জীৱন। তিনি বছৰৰ আগতে কি আশা লৈ আহিছিলো আৰু আজি যোৱাৰ মুহূৰ্তত ভাবিছো এই আশা কিমান দূৰ পূৰণ হ'ল।ইয়ালৈ আহি কি পালো আৰু কি পাবলৈ বাকী থাকিল, কথাবিলাক এবাৰ জুকিয়াই চাবলৈ মন গ'ল। এদিন ইয়ালৈ আহিছিলো, এটা নতুন আশা লৈ, কিবা এটা পোৱাৰ আশা আৰু এতিয়া যাবলৈ ওলাইছো পোৱা আৰু নোপোৱাৰ এটা ভাৰাক্রান্ত মন লৈ। সুদীর্ঘ তিনি বছৰ কাল পাৰ কৰিলো এই ছাত্রীনিবাসত। এই সুদীর্ঘ তিনিবছৰৰ বহুতো টুকুৰা-টুকুৰ স্মৃতি ৰৈ যাব মানস পটত। এই সময়ছোৱাত চিনাকি হৈছিলো বহুতৰ লগত আৰু প্রত্যক্ষ কৰিছিলোঁ মন জোকাৰি যোৱা বহুতো ঘটনা-পৰিঘটনা।

সেইদিনা মোৰ কলেজৰ প্ৰথম দিন। সাধাৰণ কাপোৰ এজোৰ পিন্ধি অকলেই ছাত্ৰীনিবাসৰ পৰা কলেজ অভিমুখে গৈ আছো। কলেজৰ গেটত ৰৈ থকা এজাক ল'ৰাৰ মাজৰ পৰা হঠাৎ কোনোবা এজনে মোক উদ্দেশ্য কৰি কৈ উঠিল— "ভণ্টি ছেণ্ডেল দেখোন দুযোৰৰ দুপাত।" থত্মত্ খাই ভৰিলৈ চালো, ঠিকেই আছে। মোৰ অৱস্থা দেখি সিহঁতে হাঁহিবলৈ ধৰিলে। বুজিলো জ'ক কৰিছে। ইয়াত চাগে এনেকুৱাই। কলেজলৈ বুলি পুনৰ খোজ আগবঢ়ালো। সঁচাই ভাল লাগিছিল কলেজখন। কলেজৰ পদুলীৰ দুফালে দুশাৰী গছৰ মাজেদি গৈ মনটোত কিবা এক বুজাব নোৱাৰা আনন্দ লাভ কৰিছিলো। ভাল লাগিছিল ক্লাছ কৰিও, কিন্তু অলপ দিনৰ পিছতে মনটো ক্ষুব্ধ হৈ উঠিছিল। হয়তো ক্ষুব্ধ হোৱাৰ কাৰণ আছিল, কিয়নো যিমানেই আমি

শিক্ষা-দীক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়ি গৈছো, সিমানেই আমি সভ্যতা-সংস্কৃতিৰ জখলাডালেদি দোপত-দোপে আগবাঢ়ি গৈ আছো সিমানেই ছাগৈ সংকীৰ্ণ হৈ পৰিছে আমাৰ মানসিকতা, বিসৰ্জন দিছো আমাৰ মনুষ্যত্ব, নৈতিকতা।কলেজখনত হয়তো প্ৰায়ভাগ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী ইয়াৰেই। তথাপিতো লোকেলৰ কথা আছে, প্ৰভেদ আছে টাউনীয়া আৰু গাঁৱলীয়াৰ মাজত।

পল, অনুপল কৰি দিন, সপ্তাহ, মাহ হিচাপে সময়বিলাক পাৰ হৈ গৈ আছে। কলেজ ফ্ৰেচাৰ্চ! এৰা, নবাগত আদৰণী সভা। নবাগতাসকলক আদৰণী জনোৱাৰ এক শুভ দিন। মনত এক চেপা উত্তেজনা অনুভৱ কৰিছিলো। ভাল লাগিছিল কিবা এটা। আন দিনাতকৈ এসাজ ভাল কাপোৰ পিন্ধি কলেজলৈ যাব ওলালোঁ, ছাত্ৰীনিবাসৰ আন ছাত্ৰীসকলৰ লগত।

"খাচ্ গাঁৱলীয়া স্বভাৱবিলাক এৰিবৰ হ'ল আৰু।" কংকনাই মোক উদ্দেশ্য কৰি মন্তব্য কৰিলে। লক্ষ্য কৰিলোঁ, এৰা, সাজ-পোছাক, পিন্ধন-উৰণ, খোজ-কাটল আদিত মোৰ লগত আন ছোৱালীক তুলনা কৰি কিছু হীনমন্যতাত ভূগিলো। নিজকে সিহঁততকৈ বহুত পিছ পৰি থকা যেন অনুমান হ'ল। হয়তো ঠিকেই মই খাচ্ গাঁৱলীয়া স্বভাৱ এৰিব পৰা নাই আৰু মোৰ ইচ্ছাও নাই ঘৰচিৰিকা হৈ ৰাজহংসৰ খোজ দিয়াৰ।

বিবেক! এৰা, বিবেকে হেনো মানুহক মহান কৰে। মানুহক জীৱসমাজত শ্ৰেষ্ঠত্বৰ আসন দিয়ে। বিবেকে আনি দিয়ে মানুহ আৰু পশুৰ মাজত পাৰ্থক্য। কিন্তু বৰ্তমান যেন বিবেকৰ কোনো মূল্য নাই। এটা অভিধানিক শব্দ মাত্ৰ। হিন্দী চিনেমাই যি অপসংস্কৃতি আমাৰ মাজলৈ কঢ়িয়াই আনিলে, সেই অপসংস্কৃতিৰ বলি হয়তো আজি আমি সকলোৱেই। প্ৰত্যেকেই ছাগৈ নিজেকে হিন্দী চিনেমাৰ হিৰ' বুলিয়েই কল্পনা কৰে। কাৰোবাক যেন চৰ, ঘোচা, গোৰ দিব নোৱাৰিলে আজিৰ যুগৰ যুৱ-প্ৰজন্মই তেওঁলোকৰ শক্তিৰ পৰিচয়েই দিব নোৱাৰে। কলেজলৈ গৈ আছো। হঠাৎ ৰাষ্টাত দেখিলো কেইবাটাও ল'ৰাই এটা ল'ৰাক ধৰি মাৰিপিট কৰিছে। কি হৈছে গম ল'বলৈ ৰওঁতেই—

"তই তেনেকুৱা কথা কিয় কবি। কবিনে আজিৰ পৰা।"

ল'ৰাটোৰ ওপৰত পৰিল উপৰ্য্যুপৰি চৰ, ঘোচা।ল'ৰাটোৰ নাকে-মুখে তেজ বিৰিঙি উঠিল। মোৰ আৰু চাই থকাৰ ধৈৰ্য নহ'ল। কলেজলৈ বুলি পুনৰ খোজ ল'লোঁ। কিন্তু ঘটনাটোৱে মনটো ভাৰাক্ৰান্ত কৰি তুলিলে। বাবে বাবে মনত ভাঁহি থাকিল এটা ল'ৰাই ঘুচিওৱা আৰু এটাই হাত দুখন ধৰি থকা সেই অসহায় ল'ৰাটোৰ ছবিখন। মনত ভাহি উঠিছিল নিৰৱ দৰ্শক হৈ চাই থকা ল'ৰা জাকলৈ। হয়তো সেই ল'ৰাজাকে ল'ৰা দুটাৰ মাজত থকা কাজিয়াখন এৰুৱাই দিব পাৰিলেহেঁতেন, কিন্তু ল'ৰাজাক নিৰৱ দৰ্শক হৈ ৰ'ল। হয়তো সিহঁতে ল'ৰা দুটাৰ সেই মাৰপিটখন চাই লাভ কৰিছিল এক বন্য উল্লাস। যি উল্লাসে ঘুচিয়াই থকা ল'ৰাটোক উৎসাহ যোগাইছিল। মোৰ মনত প্ৰশ্ন জাগিছিল আমাৰ একবিংশ শতিকাৰ সভ্যতাই বাৰু কোন দিশত গতি কৰিছে। আমি বাৰু আদিম যুগলৈ পুনৰ উভতি গৈছোঁ নেকি, য'ত বিবেকৰ কোনো মূল্য নাই, মূল্য আছে মাথোন আসুৰিক শক্তিৰ। এয়াই নেকি আমাৰ একবিংশ শকিতাৰ সভ্যতা।

দেওবাৰ! এটা আজৰিৰ দিন। সকলোৱেই উপভোগ কৰে বিভিন্ন ধৰণে এই দেওবাৰটো। প্ৰয়োজনীয় বস্তু কেইপদমান কিনিবলগীয়া হোৱাত ছাত্ৰীনিবাসৰে ডালিমী, অৰ্পনা, নিলীমাহঁতৰ লগত বজাৰ কৰিবলৈ ওলালোঁ আৰু লগৰ সকলোৱে আহোতে এখন চিনেমা চাই অহাৰ কথা ক'লে। কিন্তু মই বজাৰ কৰিম বুলি ছাত্ৰীনিবাসৰ বাইদেউক সুধি যোৱাৰ পিছত চিনেমা হলত সোমাবলৈ মোৰ বিবেকে বাধা দিলে।

> "বাদ দে, বাইদেৱে কেনেকৈ গম পাব।" "আজি-কালি ইমান সত্যত চলা মানুহ নাই আৰু।"

কোনোবা দুজনীয়ে মন্তব্য দিলে। তথাপিও মই অকলেই উভতি আহিলোঁ ছাত্ৰীনিবাসলৈ। মনটোত হেন্দোলনি দি থাকিল সিহঁতে কোৱা কথা কেইষাৰ। হয়তো বা হয়। সিহঁতে কোৱা কথাই সঁচা। তথাপি মোৰ মনটোৱে মানি ল'ব নোখোজে। অকলে-অকলে আহি থাকোঁতে অনুভৱ হ'ল একবিংশ শতিকাৰ এৰাসূঁতিত মই অকলসৰে ৰৈ আছোঁ নেকি আৰু আন সকলোৱেই সভ্যতাৰ জখলাৰে আগবাঢ়ি গৈছে। কিন্তু এই যাত্ৰা কোন দিশত - ওপৰলৈ নে তললৈ?

মানৱতা! এটা সুন্দৰ শব্দ। অভিধানিক অৰ্থ অতি সুন্দৰ আৰু বিশাল। কিন্তু বৰ্তমান এই শব্দটো, অভিধানৰ পাততেই সীমাৱদ্ধ। মানৱ সমাজত হয়তো আজি এই শব্দটোৰ কোনো অৰ্থ নাই, কোনো প্ৰয়োগ নাই। মাজে মাজে আমাৰ ছাত্ৰীনিবাসৰ প্ৰতিটো কোঠাৰ দুৱাৰমুখত আবিৰ্ভাৱ হয়, এগৰাকী বৃদ্ধা ভিক্ষাৰীৰ।

''ভনী কিবা এটা দিয়া।''বুলি হাত দুখন পাতি ভিক্ষা বিচাৰি

ফুৰে প্ৰতিটো দুৱাৰমুখত, কিজানি কিবা এটা পায়েই, তাৰ আশা বুকুত বান্ধি লৈ। কিন্তু ভিক্ষাৰীজনীৰ সুদা হাতত যে কেতিয়াবা কিবা এটা পৰে সেইটো মোৰ সন্দেহ। মানি বেগটো চাই কেতিয়াবা দুই-এটা টকা ভিক্ষাৰীৰ হাতত দিবলৈ আগবাঢ়ি যাওঁ। দেউতাই মাহেকৰ মূৰত পঠিওৱা পইচাকেইটা থকা, খোৱাৰ পইচা দিওঁতেই শেষ। হাতত থাকেনো কেইটা? তাৰে ছাহি কাটি দুই-এটা টকা ভিক্ষাৰীজনীৰ হাতত তুলি দিওঁ।

"একেবাৰে কলি যুগৰ দাতা কৰ্ণ।" পিছফালৰ পৰা কোনোবাই ব্যংগ কৰে। লগে লগে মোৰ কাণত পৰে কোনোবাই খুকখুৱাই হঁহা হাঁহিৰ শব্দ। হয়তো মোৰ এই কাৰ্য সিহঁতৰ বাবে হাঁহিৰ খোৰাক। মই এক নিসংগতা, নিঃসহায়তাৰ দুমোজাত পৰি ৰওঁ। কিয়, বাৰু সিহঁতৰ স'তে মোৰ দৃষ্টিভংগী একে নহয়। হয়তো সিহঁত একবিংশ শতিকাৰ সভ্যতাৰ একো একোগৰাকী প্ৰকৃত সদস্য আৰু মই…? মই বাৰু এই শতিকাৰ এটি ডেউকা ভগা চৰাই নেকি? আনৰ সৈতে যি সমানে উৰি যাব নোৱাৰে। নহ'লেনো মই সকলোৰে হাঁহিয়াতৰ পাত্ৰ হওঁনে!

সময় গতিশীল। গতিশীল সময়ৰ বুকুত তিনিটা বছৰ কিদৰে লীন গ'ল, তাৰ খবৰ হয়তো ৰখা নাছিলোঁ। কিন্তু এতিয়া তিনিটা বছৰ অতিক্ৰম কৰি স্নাতক দ্বিতীয় খণ্ডৰ পৰীক্ষা দি ঘৰ অভিমুখী যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিছোঁ। আজিৰ যুগত যি দিন কাল পৰিছে যে পৰীক্ষা ভাল হৈছে বুলিহে ক'ব পাৰি, কিন্তু ফলাফল যে ভাল হ'ব তাৰতো আশা কৰিব নোৱাৰি। যোৱাবাৰ কল্পনাই যিখন কাকতত এশ নম্বৰ প্ৰশ্ন কৰিছিল সেইখন কাকতত ত্ৰিশো নেপালে। কিন্তু যিখন কাকতত প্ৰশ্ন কৰিছিল যাঠি নম্বৰৰ সেইখন কাকতত নম্বৰ পালে পয়ষষ্ঠি। এৰা, এয়াই আমাৰ বৰ্তমানৰ শিক্ষা ব্যৱস্থা। যি নহওঁক পৰীক্ষা দি এতিয়া আমি প্ৰত্যেকেই যাত্ৰা কৰিছো ঘৰলৈ। সময়বিলাক হয়তো এনেদৰেই পাৰ হয়। হয়তো হাজাৰ হাজাৰ বছৰ কালৰ বুকুত লয় পায় এনেদৰেই। জীৱনত কি পালো বা নেপালো সেইটোৰ হিচাপ আমি চাগৈ জীৱনৰ কোনোবা এটা দিনত কৰিব লাগিব। হয়তো সময়ৰ স'তে খোজ মিলাই যাব পৰা নীলিমা, ডালিমী, অৰ্পনাহঁত সভ্যতাৰ জখলাত দোপত-দোপে আগবাঢ়ি যাব। কিন্তু মই বা মোৰ দৰে যিসকলে সময়ৰ সোঁতত খোজ মিলাব নোৱাৰি সভ্যতাৰ এৰাস্তিত পৰি ৰ'লোঁ, আমাৰ কি হ'ব। হয়তো আমি সভ্যতাৰ এৰাসুঁতিত শুকান বালিত ৰৈ যাব লাগিব আৰু চাব লাগিব বৰ্তমান সভ্যতাৰ প্ৰগতি।

সাধাৰণ জ্ঞানৰ কথাৰে

ৰঞ্জিত দাস অধ্যাপক, পৰিচালনা বিভাগ

সাধাৰণ জ্ঞান হ'ল এক খবৰ। বিভিন্ন মাধ্যম আৰু উৎসৰ পৰা সাধাৰণ জ্ঞান পঞ্জীভূত হয়। এই সাধাৰণ জ্ঞানৰ ধাৰণা ভাৰতত প্ৰচলন হৈছিল আৰু এই জ্ঞানৰ মাতৃস্বৰূপা হ'ল Bhikaiji Rustom Cama। তেখেতৰ জন্ম হয় বম্বেত 24 Sep. 1861 চনত। তেওঁ ভাৰতৰ স্বাধীনতা আন্দোলনৰ সকলোৰে পৰিচিত আছিল।

বৰ্তমান যুগত আমি সকলোৱে বিভিন্ন মাধ্যম (Audio, Video) ৰ জৰিয়তে জ্ঞান উপলব্ধ কৰিব পাৰো। আজিৰ আধুনিক পৃথিৱীত কাৰিকৰী খবৰ (Information Technology)ৰ দ্বাৰা বা এই কাৰিকৰী কৌশল ব্যৱহাৰ কৰি অতি সহজে আৱশ্যকীয় জ্ঞানৰ অনুসন্ধান কৰিব পাৰি। আমি সকলোৱে কিছু নহয় কিছু সাধাৰণ জ্ঞানৰ অধিকাৰী। এই জ্ঞানৰ ভাণ্ডাৰত কিছুমান ক্ষুদ্ৰ ক্ষুদ্ৰ বৰ ভাল লগা আৰু ৰসাল জ্ঞানৰ চৰ্চা পোৱা যায়। সাধাৰণ জ্ঞান এনে এটা বিষয়বস্তু যিটো নেকি সকলো সময়তে আৰু সকলো বয়সৰ বাবে উপযোগী।

মানুহৰ বয়স অনুপাতে মগজুৰ বৃদ্ধি হয় বা হ'ব লাগে, যদি ইয়াৰ কোনো ব্যক্তিৰ সময়মতে বৃদ্ধি বা প্ৰকাশ নহয় তেনেহ'লে বুজিব লাগিব যে কোনো এক সমস্যাৰ বাবে ইয়াৰ প্ৰতিফলন নহ'ব পাৰে।

প্ৰত্যক্ষভাৱে আনুষ্ঠানিক শিক্ষাৰ লগত সাধাৰণ জ্ঞানৰ বিষয় অন্তৰ্ভুক্ত নহয়। কিন্তু আওপকীয়াকৈ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীবোৰে এই জ্ঞানৰ চৰ্চা কৰিব লাগে। আনুষ্ঠানিক শিক্ষা সাং কৰাৰ পিছত যদি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে সৰ্বভাৰতীয় পৰ্যায়ৰ প্ৰতিযোগিতামূলক পৰীক্ষাত অৱতীৰ্ণ হ'বলৈ বিচাৰে তেনেহ'লে এই বিষয়বস্তু ভালদৰে অধ্যয়ন কৰিব লাগে। কিয়নো প্ৰতিযোগিতামূলক পৰীক্ষাত ঐচ্ছিক বিষয়ৰ লগত সাধাৰণ জ্ঞানৰ সমাহাৰ দেখিবলৈ পোৱা যায়।

বৰ্তমানৰ দূৰদৰ্শনত বা কেৱল টিভিৰ জৰিয়তে এই সাধাৰণ জ্ঞানৰ প্ৰতিযোগিতা দেখিবলৈ পোৱা যায়। এই প্ৰতিযোগিতাৰ শ্ৰেষ্ঠ প্ৰতিযোগীলৈ বহু সংখ্যক ধনৰাশিৰ পুৰস্কাৰ ঘোষণা কৰে। যদিহে ইচ্ছুক প্ৰতিযোগী জিকিবলৈ সক্ষম হয়, তেওঁ উপযুক্তভাৱে জ্ঞানেৰে পৰিপুষ্ট হ'ব লাগিব। সেইবাবে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে সৰুৰে পৰা সাধাৰণ জ্ঞান অৰ্জন কৰিব লাগে। এই জ্ঞানৰ প্ৰতি অবিভাৱকে অনুপ্ৰেৰণা (Motivation) দিব লাগে। যদি সৰুৰে পৰা সাধাৰণ জ্ঞানত পৰিচয় হয় তেনেহ'লে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীবোৰ মানসিকভাৱে খুব শক্তিশালী হয়।

আধুনিক প্ৰজন্ম (Generation) ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল বহুগুণে আগবঢ়া সাধাৰণ জ্ঞানৰ দিশত। তেওঁলোকৰ এই জ্ঞান সহপাঠীৰ জৰিয়তে আৰু বিভিন্ন কাৰিকৰী কৌশলৰ মাধ্যৰ দ্বাৰা সংগ্ৰহ কৰে। সাধাৰণ জ্ঞানৰ উৎসবোৰ বিভিন্ন ধৰণৰ হ'ব পাৰে - ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মহাবিদ্যালয়ত থকা পুথিভঁড়ালটো এটা ডাঙৰ উৎস।

জীৱনৰ লগত কিছুমান সাধাৰণ জ্ঞানৰ বাক্যৰ ব্যৱহাৰ কৰি পাৰি। এই বাক্যবোৰ এক ক্ষুদ্ৰ জ্ঞানৰ সমাহাৰ। উদাহৰণ স্বৰূপে তলত কেইটামান বাক্যৰ ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে—

১। উপাৰ্জন ঃ খৰচৰ আগতে উপাৰ্জন কৰিব জানিব লাগিব।

২। ভাবা ঃ লিখাৰ আগতে ভাবিব লাগে।

৩। শুনা ঃ কোৱাৰ আগতে ভালকৈ শুনিব লাগে।

৪। ৰ'বা ঃ আনক সমালোচনা কৰাৰ আগতে ভালদৰে নিজকে চাই ল'ব লাগে।

ে। ক্ষমা ঃ অৱসৰৰ আগতে ক্ষমা কৰা।

৬। দিয়া ঃ মৃত্যুৰ আগতে আনক কিবা দিব বা দান কৰিব লাগে।

ওপৰত উল্লেখ কৰা ছয়টা বাক্যৰ যদিহে অলপ সাধাৰণ জ্ঞান অৰ্জন কৰা যায়, তেনেহ'লে সৰ্বসাধাৰণ মানুহে জীৱন কালত সুন্দৰভাৱে আনৰ লগত মিলিজুলি জীৱন কটাব পাৰিব।

সাধাৰণ জ্ঞান এনে এটা বিষয়বস্তু মানুহক সময় সাপেক্ষে সকলো অৱস্থাত ইয়াৰ প্রয়োজন হৈ পৰে। কোনো লোকৰ আনুষ্ঠানিক শিক্ষাগত অৰ্হতা নহ'বও পাৰে, কিন্তু এটা সাধাৰণ জ্ঞানৰ দ্বাৰা তেওঁ সমাজত ভালদৰে নতুবা অসুবিধা নোহোৱাকৈ চলি যাব পাৰে। সাধাৰণ জ্ঞানৰ পৰিধিত সামাজিক, মানসিক, শাৰীৰিক আৰু বিদ্যায়তনিক সকলোদিশ সাঙোৰ খাই থাকে।

শেষত জ্ঞান হ'ল এনে এক ক্ষমতা যিকোনো ক্ষেত্ৰত এই জ্ঞানৰ প্ৰয়োজন হয়। জ্ঞানবিহীন হ'ল তেনে লোকসকল যিসকল বিবেক শূন্য বুলি বিবেচিত হয়। সৰু কালৰে পৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে এই সাধাৰণ জ্ঞান অৰ্জন কৰি ৰাখিব লাগে, পিছলৈ গৈ এক বিশেষ জ্ঞানৰ প্ৰভাৱৰ ফলত দক্ষ হৈ পৰিব।

অধ্যয়নৰ অভ্যাস ঃ মানসিক স্বাস্থ্য আৰু সুচিন্তা

প্ৰতি বৰষা শৰ্মা গ্ৰন্থাগাৰিক

অধ্যয়নৰ অভ্যাসৰ পৰা মানুহে ঠিক কি পায় ? কেৱল আনন্দ আৰু জ্ঞানৰ কথা নেকি, নে ইয়াৰ বাহিৰেও লাভালাভ আছে? বৈজ্ঞানিক উত্তৰটো হ'ল 'হয়', অধ্যয়ন এক প্ৰাপ্তি। অধ্যয়নে মস্তিষ্কৰ সুস্থতা অটুট ৰাখে। কিতাপ পঢ়িলে শাৰীৰিক আৰু মানসিক দুয়োটা স্বাস্থ্যৰ লাভ হয়। এম.আৰ.আই. স্কেন ব্যৱহাৰ কৰি গৱেষকসকলে ট্ৰাস্টেড ছ'ৰ্চক নিশ্চিত কৰিছে যে পঢ়াত মগজুৰ বৰ্তনী আৰু সংকেতৰ এক জটিল নেটৱৰ্ক জড়িত হৈ থাকে। অধ্যয়নৰ ক্ষমতা পৰিপক্ক হোৱাৰ লগে লগে সেই নেটৱৰ্কবোৰো শক্তিশালী আৰু অত্যাধুনিক হৈ পৰে।

কাল্পনিক কাহিনীৰ অধ্যয়নে আমাৰ আৱেগিক, বৌদ্ধিক বিকাশত সহায় কৰে। যেতিয়াই ব্যক্তিৰ মস্তিষ্কৰ স্বাস্থ্য আৰু মানসিক বিকাশৰ প্ৰসংগ আহে গৱেষকসকলে আঙুলিয়াই দিছে - কিতাপতকৈ অধিক উন্নত মানসিক আহাৰ নাই।

অধ্যয়নৰ সময়ছোৱাত লগতে ইয়াৰ পিছৰ সময়তো মগজুৰ সংযোগ বৃদ্ধি পায়, বিশেষকৈ ছ'মাটচেন্সৰী কৰ্টেক্সত, যিটো অংশই মগজুৰ গতি আৰু বিষৰ দৰে শাৰীৰিক অনুভূতিৰ প্ৰতি সহাঁৰি জনায়। অধ্যয়নে হতাশা হ্ৰাস কৰে। এখন সুস্থ পৰিয়াল গঢ় দিয়াটো পৰিয়ালৰ সদস্যসকল অধ্যয়ন সম্পৰ্কে সচেতন হ'ব লাগে। সৰুৰ পৰাই ল'ৰাছোৱালীক অধ্যয়নৰ বাবে আকৃষ্ট কৰিব লাগে। প্ৰায় সকলো মগজুৰ বৃদ্ধি জীৱনৰ প্ৰথম পাঁচ বছৰতে হয়। শিশুৱে তিনি বছৰ সম্পূৰ্ণ কৰাৰ সময়লৈকে মগজুৰ প্ৰায় ৮৫% গঠন হৈ যায়। মগজুৰ বিকাশৰ এই গুৰুত্বপূৰ্ণ সময়ছোৱাত শিশুক দিনটোত ২০ মিনিট পঢ়াই তেওঁলোকৰ মগজুত ইতিবাচক, শক্তিশালী প্ৰভাৱ পেলাব পাৰে। যেতিয়া মিচিগান বিশ্ববিদ্যালয়ে ৫০ বছৰৰ ওপৰৰ ৩৬০০ অংশগ্ৰহণকাৰীৰ পঢ়াৰ অভ্যাস পৰীক্ষা কৰি এক অধ্যয়ন চলাইছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে দেখিছিল যে যিসকল লোকে প্ৰতিদিনে ৩০ মিনিট বা তাতকৈ অধিক সময় পঢ়া-শুনা কৰে তেওঁলোকে কমকৈ পঢ়া-শুনা কৰা (বা নকৰা সকলতকৈ) সকলতকৈ গড়ে দুবছৰ বেছি দিন জীয়াই থাকে।

এটি বৈজ্ঞানিকভাৱে প্ৰমাণিত সুখৰ হেক হ'ল— বাহিৰত ৰ'দত পঢ়ি ভাল অনুভৱ কৰিব পাৰি আৰু ইয়াৰ ফলত মগজুৰ পৰা চেৰ'টনিনৰ নিৰ্গমন বৃদ্ধি পায়। পঢ়াৰ অভ্যাসে মগজুৰ আনন্দ কেন্দ্ৰক উদ্দীপিত কৰে, যাৰ ফলত মেজাজ বৃদ্ধি কৰা স্নায়ুসংবহনকাৰী মুক্ত হয়। অধ্যয়ন এক সম্পদ। এক মানসিক পুষ্ঠি। যিদৰে বজাৰলৈ গ'লে অৰ্থ নাথাকিলে বস্তু ক্ৰয় কৰিব নোৱাৰে, ঠিক তেনেদৰে অধ্যয়নপুষ্ট এটি মনৰ দ্বাৰাহে সুচিন্তা কৰিব পাৰি। অধ্যয়ন হৈছে আত্ম-যত্ন। অধ্যয়নৰ আভ্যাসে ধৈৰ্য শিকায়।

বেঞ্জামিন ফ্রেংকলিনে প্রতিদিন ৫ বজাত সাৰ পাইছিল আৰু ৰাতিপুৱা ৬ বজাৰ আগতে কিবা এটা উজ্জ্বল আৰু শিক্ষামূলক পঢ়াটো নিশ্চিত কৰিছিল। ইলন মাস্ক পঢ়াৰ প্রতি বিশেষকৈ সৰুৰ পৰা কল্পবিজ্ঞানৰ উপন্যাসৰ প্রতি আগ্রহি আছিল। তেওঁ মাত্র ন বছৰ বয়সতে সমগ্র ব্রিটেইনৰ বিশ্বকোষখন পঢ়িছিল। এবাৰ ৱাবেন বাফেটক সফলতাৰ চাবিকাঠিৰ বিষয়ে সোধাত তেওঁ ওচৰৰ কিতাপৰ থোপা এটালৈ আঙুলিয়াই কৈছিল— "প্রতিদিনে ৫০০ পৃষ্টা এনেদৰে পড়ক। জ্ঞানে এনেকৈয়ে কাম কৰে। ই গঢ় লৈ উঠে চক্রীয় আগ্রহৰ দৰে। আপোনালোক সকলোৱে কৰিব পাৰে। কিন্তু মই নিশ্চয়তা দিছোঁ যে আপোনালোক বহুতেই নকৰে।" দ্য নিউয়র্ক টাইমছৰ সৈতে হোৱা এক সাক্ষাৎকাৰত বিল গেটছে কৈছিল যে তেওঁ বছৰি প্রায় ৫০ খন কিতাপ পঢ়ে। গেটছে এটা সময়ত ২ সপ্তাহৰ বাবে পঢ়াৰ ছুটী ল'ব বুলিও জনায়।

অধ্যয়নৰ সময়ত কিছু কথাও মন কৰিবলগীয়া যে কেৱল কিমান সময় পঢ়া হয় সেইটো নহয় - কেনেকৈ আৰু কি পঢ়া যায় সেইটোও গুৰুত্বপূৰ্ণ। সকলো সফল মানুহে পঢ়িলে তিনিটা কথাত গুৰুত্ব দিয়ে। তেওঁলোকে উদ্দেশ্যৰে পঢ়ে, তেওঁলোকে চিন্তা কৰে আৰু দৃষ্টিভংগী গঢ়ি তোলে। মানুহৰ মন কেতিয়াও শূন্য হৈ নাথাকে। অধ্যয়নে মানুহক সুচিন্তাৰ দিশ দিব। যাৰ ফলত সকলোৰে মানসিক স্বাস্থ্য সুন্দৰ হ'ব আৰু ব্যক্তিক সৃষ্টিশীল কৰি তুলিব।

পুথিভঁৰাল আৰু শিক্ষানুষ্ঠানত ইয়াৰ আৱশ্যকতা

প্র ভূপালী ডেকা স্নাতক, পঞ্চম যান্মায়িক

"A library is the gramary and knowledge and wisdom clustered in a lot"

পুথিসমূহ য'ত সুশংখল আৰু সুৰক্ষিতভাৱে ৰখা হয়, সেয়াই পুথিভঁৰাল। পুথিভঁৰাল অতীত, বৰ্তমান আৰু ভৱিষ্যতৰ যোগসূত্ৰ। পুৰণিৰ আলমত নতুনৰ সৃষ্টি হয়। নতুন প্ৰতিভাই নতুন নতুন সৃষ্টিৰে মানৱ মনৰ খোৰাক যোগায় গৱেষকসকলক সমল যোগায়, বৃদ্ধিজীৱীসকলক চিন্তাৰ সমল যোগায়।

ভাৰতত অতি প্ৰাচীন কালৰ পৰাই শিক্ষাৰ প্ৰচলন আৰু ব্যৱস্থা চলি আহিছে। ইয়াত পুথিভঁৰালে আৱশ্যকীয় অংশগ্ৰহণ কৰি আহিছে। পুৰণি কালত পুথিভঁৰালসমূহ অতি মূল্যৱান হ'লেও ই জনশিক্ষা প্ৰচাৰৰ যোগসূত্ৰ হিচাপে প্ৰয়োগ হোৱা নাছিল।

বৃটিছসকল ভাৰতবৰ্ষলৈ বেপাৰ-বাণিজ্য কৰিবলৈ লয় আৰু শেষত তেওঁলাকে নিগাজীকৈ থাকি শাসন কৰিবলৈ লয়। তেওঁলাকে যি ভাবধাৰাৰ দ্বাৰা সেই সময়ত ইংলেণ্ডত ডাঙৰ-দীঘল হৈছিল সেই ভাবধাৰাৰ পৰা নিজক মুক্ত কৰিবপৰা নাছিল। ফলত ইংৰাজসকলে আমাৰ দেশত ৰাজহুৱা পুথিভঁৰালবিলাক প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ কাৰণে উৎসাহ যোগাইছিল। ১৯শ শতিকাৰ মধ্যভাগত বোম্বে, মাদ্ৰাজ আৰু কলিকতা প্ৰেছিডেন্সি টাউন কেইখনত বসবাস কৰা ইউৰোপীয় সকলৰ সক্ৰিয় সাহাৰ্য্য আৰু উদ্যোগত ১৮০৮ চনত ভাৰতত পোন প্ৰথমে ৰাজহুৱা পুথিভঁৰালৰ প্ৰতিষ্ঠা হয়।

১৯৩৮ চনত শ্ৰান্ধেয় স্বৰ্গীয় কুমুদেশ্বৰ বৰঠাকুৰদেৱৰ চেষ্টাত অসমত পুথিভঁৰাল আন্দোলনে গা কৰি উঠিছিল। ছাত্ৰ আৰু ডেকা দলক লৈ বহু কষ্ট আৰু ত্যাগ স্বীকাৰ কৰি বৰঠাকুৰদেৱে অসমৰ বিভিন্ন ঠাইত ইয়াৰ প্ৰচাৰ চলায়। এই প্ৰচাৰৰ ফলত অনেক গাঁও আৰু চহৰত ক্ষুদ্ৰ আকাৰৰ হ'লেও ভালেমান পুথিভঁৰাল প্ৰতিষ্ঠা হয়।

স্বাধীনতাৰ প্ৰথম পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত (১৯৫১-১৯৫৬) সমগ্ৰ ভাৰততে শিক্ষাৰ উন্নয়নৰ কাৰণে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে দুখন আঁচনি হাতত লয়। ১। Improvement of Library Service ২। পুথিভঁৰাল সেৱাৰ উন্নয়নৰ সহকাৰী আঁচনি। পুথিভঁৰাল সেৱাৰ উন্নয়নৰ আঁচনি অনুযায়ী শ্বিলং আৰু ভৈয়ামৰ ৬ খন জিলা আৰু কাছাৰ জিলাত ১৯৫৪ চনৰ ডিচেম্বৰ মাহত অসম চৰকাৰৰ শিক্ষাবিভাগৰ অধীনত চৰকাৰী খৰচত ৰাজহুৱা পুথিভঁৰাল পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে প্ৰতিষ্ঠা হয়। শ্বিলঙৰ পুথিভঁৰালৰ ৰাজ্যিক কেন্দ্ৰীয় পুথিভঁৰাল আৰু জিলাবিলাকৰ ৭টা পুথিভঁৰালক জিলা পুথিভঁৰাল (District library) নাম দিয়া হয়। জিলা পুথিভঁৰালবিলাক সম্পূৰ্ণ হৈ উঠাৰ পাছত লাহে লাহে মহকুমা পুথিভঁৰালবিলাকো গঢ়ি উঠে। বৰ্তমান অসমৰ সকলোবিলাক মহকুমাতে চৰকাৰী পুথিভঁৰাল গঢ়ি উঠিছে।

ৰাজহুৱা পুথিভঁৰালৰ বাহিৰে অন্যান্য পুথিভঁৰালবিলাকক তলত দিয়া ধৰণে ভাগ কৰিব পাৰি ঃ—

১। শিক্ষানুষ্ঠানৰ পুথিভঁৰাল (Academic Library) যেনে—

- বিদ্যালয় পুথিভঁৰাল, মহাবিদ্যালয় পুথিভঁৰাল আৰু বিশ্ববিদ্যালয় পুথিভঁৰাল।
- ২। সচিবালয় ও চৰকাৰী বিভাগীয় পুথিভঁৰাল (Secretariate and departmental Library)।
- ৩। অন্যান্য অনুষ্ঠানৰ পুথিভঁৰাল সমূহ (Institutional Libraries)।
 পুথিভঁৰালত তিনিধৰণৰ পুথিৰে পৰিপূৰ্ণ হোৱা উচিত। যেনে—
- ১। তথ্যানুসন্ধান মূলক (Reference Books)
- ২। জ্ঞানমূলক পুথি (Information Books)
- ৩। অৱসৰ বিনোদন পুথি (Recereation & Relaxation Books)

তথ্যানুসন্ধানমূলক পুথি ঃ স্কুল-কলেজৰ পুথিভঁৰালৰ মূল সংগ্ৰহটোৰ আত্মা বুলিব পাৰি। এই পুথি অধ্যয়নে পঢ়ুৱৈৰ ব্যক্তিত্ব বিকশিত কৰে। বিশ্বকোষ, অভিধান, বৰ্ষ পঞ্জিকা, এটলাচ, ডিৰেক্ট্ৰী আদিক তথ্যানুসন্ধানমূলক পুথি বোলে।

জ্ঞানমূলক পুথি ঃ যিবিলাক পুথি পঢ়িয়ে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ জ্ঞান আৰু অভিজ্ঞতাৰ পৰিসৰ বৃদ্ধি কৰে। যেনে— জীৱনী, আত্মজীৱনী, ভ্ৰমণ ও দুঃসাহসৰ কাহিনীমূলক পুথি, বৈজ্ঞানিক জগতৰ আৱিষ্কাৰ, পৰ্বত আৰোহণ আৰু ক্ৰিড়ামোদী জগতৰ বিচিত্ৰ বাৰ্তাবাহী পুথি, জাতীয় গীত, নাট-নৃত্য আদি।

অৱসৰ বিনোদন পুথি ঃ লেঠাৰি নিছিগাকৈ স্কুলৰ বা কলেজৰ শ্ৰেণীৰ ভিতৰত শিক্ষকৰ লগত গভীৰ অধ্যয়নত ব্যস্ত থাকি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে স্বভাৱতে অলপ বিশ্ৰাম বিচাৰে, তেতিয়া তেওঁলোকে গভীৰ বিষয়ৰ কথা চিন্তা নকৰে। যিবিলাক পুথিৰ অধ্যয়নে এনে সময়ত অকণমান আনন্দ দি তেওঁলোকক সজীৱ কৰি তুলিব পাৰে, তেনে পুথিকে অৱসৰ বিনোদন পুথি বোলে। যেনে— গল্প ভ্ৰমণ কাহিনী, ছুটী গল্প, সাধুকথা, উপাখ্যান, উপন্যাস আদি।

প্ৰকৃত শিক্ষা লাভ কৰিবলৈ জীৱন ব্যাপী সাধনাৰ প্ৰয়োজন। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক যে কেৱল স্কুল-কলেজৰ শিক্ষাতেই পুথিভঁৰালৰ আৱশ্যক তেনে নহয়, কলেজৰ শিক্ষা সাং কৰি সামাজিক জীৱন-যাপনতহৈ নাগৰিকৰ প্ৰকৃত শিক্ষা আৰম্ভ হয়। এই শিক্ষা লাভত পুথিভঁৰালে সমল যোগাই নাগৰিকক দায়িত্বশীল আৰু আত্মনিৰ্ভৰশীল কৰি তোলে।

(প্রবন্ধটো সহায় লৈ লিখা)

ঘৰমুৱা

প্ৰতিক প্ৰক্ৰম বান্মাসিক

সদায় বৰুৱাই ৰাতিপুৱা উঠিয়ে পি.চি.অ'টোলৈ দৌৰা-দৌৰিকৈ যায়। বৰুৱাৰ একমাত্ৰ ল'ৰা আমেৰিকাত পঢ়ে। প্ৰায় দু-বছৰে হ'ল ঘৰলৈ আহিম আহিম বুলি অহা নাই। বৰুৱাই পি.চি.অ'টোলৈ গৈ পুতেকৰ লগত কথা পাতে। কিন্তু দুদিনমানৰ পৰা পুতেকে ফোন নধৰে, বৰুৱাৰ চিন্তাৰ সীমা নোহোৱা হ'ল। আগতেতো এনেকুৱা হোৱা নাই, কিন্তু এতিয়া কিয় ? কি হ'ল ? কিবা ডাঙৰ সমস্যাৰ সন্মুখীন হোৱা নাইতো? বৰুৱাই এতিয়া প্ৰায়ে সংযোগ কৰাৰ চেষ্টাত অব্যাহত। বহু চেষ্টাৰ ফলতো একো ভাল ফলাফল পোৱা নাই। প্ৰায় এমাহ পাৰ হ'ল বৰুৱাৰ পুতেকৰ খবৰ নোহোৱাৰ। বৰুৱাই বিভিন্ন ঠাইত যোগাযোগ কৰিলে, কিন্তু পুতেকৰ খবৰ কোনেও দিব নোৱাৰিলে। অৱশেষত, ভগৱানৰ ওপৰতে সকলো এৰি দিলে। বৰুৱা এজন শিক্ষক আছিল। পুতেকক বহুত কন্টেৰে পঢ়াইছিল। নিজৰ সকলো ধন-পইচা পুতেকৰ পঢ়াৰ নামতে দিছিল। আমেৰিকাত পঢ়িবৰ বাবে বেংকৰ পৰা ঋণ লৈছিল। একমাত্ৰ ল'ৰা আমেৰিকাত পঢ়ে বহুত গৌৰৱ। কিন্তু পুতেকৰ কোনো খবৰ নোপোৱাত বৰুৱা ভাগি পৰিছে।

প্ৰায় দুমাহ হ'ল বৰুৱাৰ পুতেকৰ খবৰ নোহোৱা। হঠাৎ এদিন বৰুৱাৰ পুতেক পঢ়া কলেজৰ পৰা ফোন আহিল। বৰুৱাৰ পুতেকৰ নাম অৰ্পণ বৰুৱা। যেতিয়া কলেজৰ পৰা ফোন আহিল বৰুৱাৰ মনত অলপ পোহৰ আহিল। কিন্তু ফোনত যি কথা শুনিলে বৰুৱা লগে লগে ঢলি পৰিল, বৰুৱা নিমাত হৈ পৰিল; বৰুৱাৰ গাত যেন পাহাৰ খহি পৰিল। বৰুৱাক ফোনত কৈছিল যে— "আপোনাৰ ল'ৰা অৰ্পণ বৰুৱা পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হ'ব নোৱাৰাৰ বাবে ওপৰৰ মহলাৰ পৰা জপিয়াই আত্মহত্যা কৰাৰ চেষ্টা কৰিছিল যোৱা মাহত। আমি তৎকালিনভাৱে হাস্পাতালাত ভৰ্তি কৰিলোঁ। ইমানদিন চিকিৎসাধীন হৈ আছিল, কিন্তু আজি প্ৰাণত্যাগ কৰে। আমি মৃতদেহটো পঠিয়াই আছোঁ।"

বৰুৱাই কথাবোৰ বিশ্বাসত ল'ব পৰা নাই। বৰুৱাই জানে নিজৰ ল'ৰাক। অৰ্পণে এনেকুৱা নকৰে বুলি বৰুৱাৰ বিশ্বাস আছে। বৰুৱাই ততালিকে অৰ্পণৰ চিনাকি দুই-এজন বন্ধুৰ সৈতে যোগাযোগ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিলে। অৱশেষত বন্ধকেইজনৰ লগত সংযোগ হ'ল। বৰুৱাই শুধিলে যে অৰ্পণৰ আচলতে হৈছিল কি? তেতিয়া বন্ধকেইজনে ক'লে যে— "এমাহ আগত অৰ্পণ আৰু আমাক হোষ্টেলত আমাৰ চিনিয়ৰে ৰেগিং কৰিছিল। নকৰিবলগীয়া বিভিন্ন কামেই কৰিবলগীয়া হৈছিল। নিচা জাতীয় দ্ৰব্য পান কৰিবলগীয়া হৈছিল, গোটেই ৰাতি আমাক শুব নিদিলে আৰু শাৰীৰিকভাৱে প্ৰহাৰ কৰিছিল। অৰ্পণক মানসিকভাৱেও বহুত হাৰাশাস্তি কৰিছিল। আমি কলেজত কথাবোৰ জনাইছিলোঁ. কিন্তু একো গুৰুত্ব নিদিলে। যেতিয়া প্ৰায়ে এনেকুৱা হ'ব ধৰিলে অৰ্পণে মানসিক ভাৰসাম্য হেৰুৱাই আত্মহত্যা কৰাৰ চেষ্টা কৰিছিল আৰু আজি এই ঘটনা। কলেজৰ পৰা আমাক মিছা ক'বলৈ বাধ্য কৰিছে। অৰ্পণৰ ফলাফৰ বেয়া হোৱাৰ বাবে আত্মহত্যা কৰা বুলি ক'বলৈ দিছে। কিন্তু অৰ্পণৰ ফলাফল বেয়া হোৱা নাই।"

বৰুৱাই কথাবোৰ গম পাই ভাগি পৰিল। কিমান আশা কৰি নিজৰ ল'ৰাটোক পঢ়িবলৈ পটাইছিল। নিজৰ সপোন বুকুত বান্ধি বহুতে এখন ভাল কলেজত পঢ়িবলৈ যায়। কিন্তু কিছু মানুহৰূপী ৰাক্ষকে কাৰোবাৰ সপোন, আশা সকলো শেষ কৰি পেলায় মাত্ৰ কিছু নিজৰ ইচ্ছা পূৰণৰ বাবে। অৱশেষত, অৰ্পণৰ মৃতদেহটো ঘৰমুৱা হ'ল।

মানৱতা

Æ প্রিতিষা নাথ স্নাতক, প্রথম যান্মাযিক

সমাজৰ সু-প্ৰতিষ্ঠিত এগৰাকী বৃদ্ধা মহিলা অৰুন্ধতী বেজবৰুৱা পুতেক বোৱাৰীয়েকৰ সৈতে এটি সুখী জীৱন-যাপনৰে তেখেতৰ সময়বোৰ হাঁহি-ধেমালিৰে অতিবাহিত কৰিছিল। পুতেক ৰাজীৱ বেজবৰুৱা চহৰৰ এগৰাকী সু-প্ৰতিষ্ঠিত অভিজন্তা। কিন্তু সময় বাগৰাৰ লগে লগে যেন অৰুন্ধতী বেজবৰুৱাৰ বোৱাৰীয়েকৰ লগত এক সংঘাতৰ সৃষ্টি হ'বলৈ ধৰিলে। লাহে লাহে বোৱাৰীয়েকে বৃদ্ধা মাকক লৈ অশান্তি কৰিব ল'লে আৰু নানান মানসিক অত্যাচাৰেৰে বৃদ্ধা মাতৃগৰাকীক জুৰুলা কৰি পেলালে। অৰুন্ধতী বেজবৰুৱাও বোৱাৰীয়ে মাকক চহৰৰ বৃদ্ধাশ্ৰমত থৈ আহিম বুলি সিদ্ধান্ত ল'লে। এদিন সন্ধিয়া হঠাৎ পুতেকে মাকক ফুৰাবলৈ নিম বুলি ওলাবলৈ ক'লে। সেই সুযোগতে বোৱাৰীয়ে শাহুৱেকৰ কাপোৰ–কানিবোৰ বান্ধি মুখত এটা মনত এটা মনোভাৱেৰে পুতেকৰ লগত মাকক গাড়ীত বহুৱাই দিলে আৰু নিষ্ঠুৰ মনোভাৱৰ ৰাজীৱে অচিনাকী পথ এটাৰ এখন দোকানত মাকক লৈ গৈ ক'লে— "মা তুমি ইয়াতে অলপ ৰ'বাচোন।"

মাক ঃ বাবা তুমি ক'লৈ যোৱা মোক এৰি… ৰাজীৱ ঃ মই গাড়ীখন পাৰ্কিং কৰি আহো… মাক ঃ ঠিক আছে বাবা সোনকালে আহিবা, মই ৰৈ থাকিম…

ৰাজীৱৰ চকু দুটি জ্বলজ্বলীয়া হৈ পৰিল আৰু মাকক থৈ গুচি আহিল।

বৃদ্ধা মাতৃগৰাকীয়ে গোটেই ৰাতি চকুপানী টুকি টুকি পুতেকৰ বাবে ৰৈ থাকিল... আৰু পিছদিনাখন কাষৰে মানুহ এজনে তেখেতৰ অৱস্থাটো দেখি বৃদ্ধাশ্ৰম এখনলৈ লৈ গ'ল। তেওঁ সকলো কথা বুজি পালে।

এয়াই আছিল নেকি ৰাজীৱৰ জীৱনৰ জন্মদাত্ৰী মাকৰ মূল্য…? হায় মানৱতা…।

+ + + +

কৌতুক

ৰ্প্ৰ ৰঞ্জন দাস স্নাতক, তৃতীয় যান্মাসিক

- ১। আঁতৰত থাকিলেও মই তোমাক নিজৰ হিয়াত ৰাখিছোঁ, তুমি নক'লেও তোমাৰ মনৰ কথা বুজিব পাৰিছোঁ চোৱাচোন তুমি তাত গা নোধোৱাকৈ আছা মই ইয়াত থাকিও গোন্ধ পাইছোঁ।
- ২। বছৰেকীয়া পৰীক্ষাত বাক্য ৰচনা কৰিবলৈ দিছিল— পানীত হাঁহ নচৰা আৰু খাই পাত ফলা। ৰমেনৰ উত্তৰঃ পানীত যদি হাঁহ নচৰে তেন্তে কুকুৰা পুহিব লাগে আৰু খাই পাত ফৰা মানুহক কাঁহীত ভাত দিব লাগে।
- ৩। শিক্ষকঃ ৰাজু, তোমাৰ অংকত দেখোন বাপেকতকৈ পুতেকৰ বয়স বেছি হ'ল।
 - ৰাজু ঃ হ'বও পাৰে ছাৰ, এইটোতো আচল পুতেক নহয়, অংকৰ পুতেকহে।
- ৪। শিক্ষকঃ তুমি ডাঙৰ হ'লে কি হ'বা?

ছাত্ৰ ঃ সৈনিক ছাৰ।

শিক্ষকঃ যদি তোমাক শত্ৰুয়ে হত্যা কৰি দিয়ে তেতিয়া?

- ছাত্ৰ ঃ তেন্তে মই শত্ৰু হ'ম ছাৰ। কাৰণ মোৰ ইমান সোনকালে মৰিবলৈ মন নাই।
- ৫। শিক্ষকঃ তোমালোকৰ গাঁৱত জন্ম লোৱা এজন ডাঙৰ মানুহৰ নাম কোৱাচোন?

ছাত্ৰ ঃ নাজানো ছাৰ।

শিক্ষক ঃ কিয়?

ছাত্ৰ ঃ ছাৰ, আমাৰ গাঁৱত ডাঙৰ মানুহ নজন্মে, কেচুৱাহে জান্মে।

৬। ইংৰাজী ক্লাচত পলমকৈ অহাত শিক্ষকে ছাত্ৰক সুধিলে—

শিক্ষকঃ তুমি স্কুললৈ অহাত কিয় ইমান দেৰি কৰিলা? লগতে কিয় দেৰি কৰিলা, বাক্যশাৰী ইংৰাজীত অনুবাদ কৰি কোৱা।

ছাত্ৰ ঃ (ইংৰাজীত উত্তৰ দিয়া অংকুৰে) ছাৰ, বৰষুণ ইজ কামিং, ছাতি ইজ নাথিং; অ'ত পিছলিং, ত'ত পিছলিং; হাউ কেন আই কামিং সোনকালে ছাৰ?

জীৱন

ৰাখী ৰাজবংশী

স্নাতক, প্ৰথম যান্মাসিক

জীৱন।। ইয়াৰ অৰ্থ অসীম
ধনীৰ বাবে যদি ই অভিলাষ
দুখীয়াৰ বাবে ই সংগ্ৰাম।।
চাব গ'লে ই তিনিটি আখৰৰ মাথোঁ এটি শব্দ
কিন্তু ইয়াৰ অন্তৰালত লুকাই থাকে,
বহুতো দুখ, বেদনা কন্টু, অভাৱ আৰু অসম্পূৰ্ণতা।।

এফালে সুখ ভোগৰ সকলো আঁহিলা আনফালে আকৌ বিশাল শূন্যতা।। এফালে আনন্দ... কল্পুলিত পৰিৱেশ আনফালে আকৌ বিষাদ... নিস্থৰ্কতা।।

প্ৰকৃতাৰ্থত জীৱন মানে হৈছে যুদ্ধ আৰু আমি প্ৰত্যেকেই একো একোজন জীৱন যুদ্ধৰ সৈনিক।

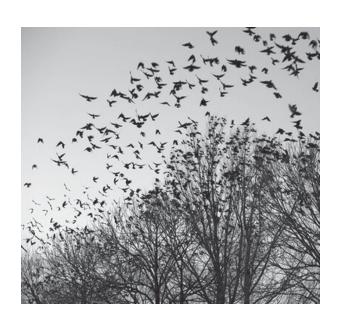
আমি যুঁজিবই লাগিব আমি জিকিবই লাগিব জীৱনৰ আহ্বান আমি মানিবই লাগিব। + + + +

সপোনৰ ঠিকনা বিচাৰি

প্ৰতিহৰকজ্যোতি বৰ্মন স্নাতক পঞ্চম যান্মাসিক

বহু দিন গ'ল, বহু ৰাতিও পাৰ হ'ল
সপোনটিৰ ঠিকনা বিচৰাই নহ'ল,
সময়বোৰ বাগৰি গৈছে লাহে লাহে
পূবৰ বেলিটি পশ্চিমলৈ গতি কৰিছে।
চৰাই জাকেও চোন কিৰিলি মাৰিছে,
এজোপা গছৰ আঁৰত বহি মই
সপোনটিৰ ঠিকনা ক'ত ভাবি ৰৈ আছোঁ।
তেনেতে এছাটি বতাহে মোক জোকাৰি নিলে
সেই আবেলিৰ পৰত
মই মোৰ সপোনৰ বাট বিচাৰি আগবাঢ়িলোঁ
কিন্তু সেইদিনাও বিচাৰি নাপালোঁ।
উভতি আহিব জানো আকৌ,
সেই ভাল লগা মধুৰ স্মৃতিৰ
ৰসাল সপোনটি।

+ + + +

হেঁপাহৰ ফুলপাহ

নিকুমণি নাথ

স্নাতক, পঞ্চম যান্মাসিক

তুমি দিয়া কপৌফুল পাহ এতিয়াও আছে হেঁপাহৰ জোলোঙাত। বিহুৱে প্ৰতি উলিয়াই চাওঁ। ধুসৰতাৰ বৰণে আৱৰি ধৰিছে যদিও সযতনে থৈছোঁ, তুমি দিয়া যে। ফুলপাহ দিয়াৰ দিনা কলডিলীয়া খোপাত পিন্ধি বাবে বাবে আইনাখন চাই নিজকে পাহৰি পেলাইছোঁ। তুমি দেখোন দেখাই নাপালা! নাছিলা যে কাষত। তোমাৰ স্পাৰ্শ, তোমাৰ সুগন্ধি এতিয়াও ছটিয়াই যায় ফুলপাহে তুমি দিয়া যে।

'মা'

প্ৰধীৰাজ ৰাজবংশী স্নাতক, প্ৰথম যান্মাসিক

মা
অভিস্বার্য্য অভিস্বার্য্য
'মা' পৰমেশ্বৰৰ অভিস্বার্য্য।।
অসহায়, নিৰৱচ্ছিন্ন শৰীৰৰ
জন্মদাত্রী শিৰোনামা 'মা'।।
শ্রী হৰি।। সনক সনন্দৰ যজ্ঞত অবঢ়
মা নামৰ বান্ধোনত আৱদ্ধ।
ধৰাত ভগৱানৰ প্রতিলিপিৰ দাপোন
মমতাৰ সাগৰিকাৰ আপোন।।
প্রকৃতিৰ অমূল্য অৱদান
জীৱহীন প্রাণীৰ প্রাণকর্তা দান।
তুমিয়ে ঈশ্বৰ, তুমিয়ে পৰমেশ্বৰ।।

মা-দেউতা

প্র্রিণ দাস স্লাতক, তৃতীয় যান্মাসিক

মুখৰ পৰা এটা শব্দ নোকোৱাকৈ
মনৰ সকলো কথা বুজি পায়
থিয়ে আমাৰ সুখৰ বাবে
নিজৰ দুখ ঢাকি মুখত হাঁহিৰ মুখা পিন্ধে
আমাৰ লগত থাকে
যাৰ অবিহেনে আমি অৰ্থহীন
জীৱনৰ প্ৰতিটো সফলতাৰ আঁৰত মা-দেউতা।
যাক চকু মুদি বিশ্বাস কৰিব পাৰি
থিয়ে আমাক নিস্বাৰ্থ মৰম দিয়ে।
শব্দহীন আজি মই
মা-দেউতাৰ মৰম বুজোৱা বৰ কঠিন।।

+ + + +

সময়

প্রকার্তিক ডেকা স্নাতক, পঞ্চম যান্মাসিক

সময় অগ্রগতি

মাথোঁ মই নিস্তদ্ধ এজাক সপোনৰ ভাৱনাৰ পিছত আজি মই যাৰ কোনো দিঠক নাই। আছে মাথোঁ এক ক্ষন্তেকিয়া সময়। আজি, মই বিচৰা বতাহজাকো নাই সময়বোৰা যেন ক'ৰবাত হেৰাই গ'ল

তুমি আছিলা বাবে মোৰ সকলো আছিল ৰাতিৰ আকাশখনেও মোৰ ফালেই চাই হাঁহিছিল।

ওফ... তুমি নোহোৱাৰ পৰাই আকাশখনৰ সৌন্দৰ্যও নোহোৱা হৈ গ'ল হেৰাই গ'ল সেই আকাশৰ তৰাবোৰৰ মাদকতা মোৰ মনত,

আৰু হেৰাই গ'ল সেই সপোনবোৰ যি সপোন মই তোমাৰ বাবে দেখিছিলোঁ

এতিয়া পদূলিৰ বকুলজোপাইও নোসোধে মোক তোমাৰ কথা,

> তুমি আহিবা বুলি... + + + +

শ্ৰ সাথিয়া দাস উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ

আই,

তই শিকাই দিয়াৰ দৰেই পৰিচিত হ'লো পৃথিৱীখনৰ লগত তই যেনেদৰে বিচাৰিছিলি ঠিক সেইদৰেই খোজ দিছোঁ, তোৰ সাহসেৰে। তই যে কৈছিল সীমা ৰাখি দৌৰিবি য'ত মোৰ লগতে সমাজৰো অনিষ্ট নহয়, হ'বলৈ নাই দিয়া আই। উজুটিও খাইছোঁ, পিছলিও পৰিছোঁ কিন্তু মই ৰৈ দিয়া নাই আই। য'ত মোৰ স্থান নাই তাতো মই তোৰ সাহসতে থিয় দিছোঁ. পাৰিছোঁ আই মই তাকো পাৰিছোঁ। যিমানে প্রত্যাহ্বান, আই. চেষ্টা কৰি আছোঁ মই তই কিন্তু ভাঙি নপৰিবি, কাৰণ তই মোৰ সাহস। কিন্তু আই. ভৱিষ্যতৰ লগত খেলিবলৈ বৰ কঠিন ক'ৰবাত যে কিছু থাকি আহিল, কিবা যেন সম্পূর্ণ নহ'ল আজি অনুমান হৈছে, সেয়ে ভাগৰুৱা অনুভৱ কৰিছোঁ। জীৱনটো যুঁজিবলৈকে জন্ম হৈছোঁ যুঁজিম আই তই চিন্তা নকৰিবি, কাৰণ, তই মোৰ সাহস।

++++

আত্মসন্তুষ্টি

🗷 ভাস্বতী দাস স্নাতক, তৃতীয় ষান্মাসিক

বিনিদ্ৰ ৰজনীবোৰ - ৰজনীবোৰে
ক'ব মোৰ খবৰ।
চকুলোৰে সেমেকাই দিয়া
শিতানৰ গাৰুটিয়ে দিব মোৰ খবৰ।
উচুপনিৰে গুঞ্জৰিত হৈ পৰা দুখৰ এটুকুৰা ৰবৰ,
—টানি দিলে কোঠালিটো আৱৰি ল'ব।
আবেলিৰ মলয়া বতাহজাকে উৰুৱাই নিব
পাৰ চৰাইৰ জাক
শান্তিৰ ধক্ধকীয়া নিৰ্মলতাবোৰ।
সুনীল আকাশৰ নিৰ্মলতাবোৰও
ক'ব চাগে মোৰেই কথা!
ইমানখিনি সন্তুষ্টিৰে জীয়াই থকাৰো
কি যে বিড়ম্বনা…!!

+ + + +

যাৰ পৰাহে ভয়

প্ৰজানিআৰা হুছেইন স্নাতক, পঞ্চম যান্মাসিক

শীত আহিল কুঁৱলি পৰিল লগতে পৰীক্ষা আহিল, ৰাতিপুৱাই লেপৰ তলতে মায়ে চিঞৰি থাকিল। দেউতাইহে মোৰ দুখ বুজে 'শুই থাকা' বুলিহে কয়, মাৰহে নাই পানী ঢালিম বুলি কয়। মাৰ ভয়তে বিছনাৰ পৰা উঠো মই জাঁপ মাৰি. মাক অলপো বুজিব নোৱাৰি ঢালি দিয়ে যদি পানী? + + + +

এটি মিঠা সন্ধিয়া

নৈখনৰ সিপাৰে

প্রভাষিতা কাশ্যপ উচ্চতৰ মাধ্যমিক, প্ৰথম বৰ্ষ

তেওঁ নাই

প্ৰপ্ৰীতিৰেখা ৰাভা ম্লাতক, পঞ্চম যান্মাসিক

যিজনে বিচাৰিছিল নিয়ৰসৰা শব্দত গীতৰ সূৰ, নিগৰি অহা পানীৰ শব্দত গীতৰ সুৰ, সঁৰাপাতৰ শব্দত গীতৰ সূৰ, সেই সুৰ আজি জনতাৰ ওঠঁত গুণগুণ, দুখতো-সুখতো সেই সুৰৰ গান। হিয়া চুই যায় চুই যায় হিয়া লৈ যায় মায়াময় জগতলৈ. এই গীতে জনালে, তেওঁ নাই, তেওঁ নাই আজি জনতাৰ পোৰে হিয়া দুখৰ চকুলো বয় দুগাল তিয়াই। + + + +

সৌৱা মিছিং গাঁওখনলৈ লাহে লাহে এন্ধাৰ নামিছে, ঘৰে ঘৰে জ্বলি উঠিছে চাকি লেমৰ পোহৰ ৰিণিকি ৰিণিকি ভাহি আহিছে নামঘৰৰ ডবাৰ শব্দ। জাক পাতি পাতি পখীবোৰ ঘূৰি আহিছে নিজ বাহলৈ বুলি, চিপ্ চিপকৈ পৰিবলৈ ধৰিছে বৰষাৰ টোপাল। কামলৈ যোৱা পাহাৰীয়া চঞ্চলা গাভৰুবোৰ উভতিছে মূৰত হুৰাটি লৈ, আচন্দ্ৰাৰে ভৰা ক'লা আকাশখনক পোহৰাই তুলিছে শুকুলা বৰণৰ জোনটিয়ে। এফালে বৰ্ষাৰ ভেকুলীৰ টোৰটোৰনি আনফালে চালত বৰ্ষাৰ নৃত্য, এফালে জিলি পোকৰ নিৰ্জন ৰাতিৰ আগমণী আনফালে কন কন ল'ৰাৰ পঢ়াৰ শব্দ। + + + +

আমাৰ গুৱাহাটী

প্রপ্রিয়ংকা শর্মা ম্লাতক, প্রথম যান্মাসিক

তাহানিৰ দিনতে সজা গুৱাহাটী চহৰখন কামাখ্যা, বশিষ্ট মন্দিৰকে ধৰি কত দর্শনীয় স্থান। চিৰযুগমীয়া স্মৃতিৰে ভৰা আমাৰ গুৱাহাটী মহানগৰ চালে চকুৰোৱা অতি মনোমোহা সঁচা, অতিকৈ বিতোপন। শিলত অংকিত কামাখ্যা মন্দিৰৰ কিমান যে মনোৰম ছবি ইয়াতে আছে আমাৰ স্বাধীনতা আন্দোলনৰ শ্বহীদসকলৰ স্মৃতি বিশাল লোহিতৰ মাজত আছে উমানন্দ মহাতীর্থ স্থান ইয়াৰ পাৰতে আছে ইউনিভাৰচিটি শিক্ষাৰ মহান অনুষ্ঠান উত্তৰ পাৰত আছে অশ্বক্লান্ত মন্দিৰ হৰিহৰৰ যুদ্ধৰ স্মৃতি জীয়াই দৌলগোবিন্দ মন্দিৰটো যে মহাদেৱৰ পৱিত্ৰ ঠাই আৰু যে নকওঁ চহৰৰ কথা ৰূপ লাৱণ্যৰে আছে বহু গাথা ক'লেও যে শেষ নহয় পুৰণি স্মৃতি বুজাব নোৱাৰা মনৰ কথা। + + + +

মন যায়

🗷 জয়ন্ত বুজৰবৰুৱা ম্লাতক, পঞ্চম যান্মাসিক

মন যায়, কাহানিও নোকোৱা, হৃদয়ত সংগোপনে ৰৈ থকা সেই নদীখনৰ কথা। হাঁহিৰ আঁৰৰ সেই গোপন দুখবোৰৰ কথা। এই যে কেতিয়াবা চকুত চকু পৰিলে মৌন হৈ পৰোঁ। তাৰ আঁৰৰ কাহিনীটো তোমাক কোৱাই নহ'ল। য'ত থাকি গ'ল কৌতুহলৰ ৰঙীণ পৃষ্ঠাবোৰ। মন যায়— কাহানিও ক'ব নোৱাৰো সেই কথাবোৰ শব্দৰ তুলিকাৰে আঁকি বেৰত আঁৰি থ'বলৈ।

অস্ত বেলি

প্ৰভাস্কৰজ্যোতি শৰ্মা স্নাতক, পঞ্চম যান্মাসিক

আমি আগুৱাই যাম

প্ৰিয়া শীল স্নাতক, পঞ্চম যান্মাসিক

আমি আগুৱাই যাম আই মাতৃৰ চকুলো মচিম, মুখাপিন্ধা সভ্যৰ পৰা আই মাতৃক উদ্ধাৰ কৰিম। আমি আগুৱাই যাম দেশ মাতৃৰ বুকুত শান্তিৰ নিজৰা বোৱাম আমি আগুৱাই যাম স্বাৰ্থ ত্যাগি একতাৰ ডোলেৰে সহানুভূতিৰে ভাতৃত্ববোধেৰে আগুৱাই যাম দৰিদ্ৰৰ মাজলৈ দৰিদ্ৰজনক অন্ন-বস্ত্ৰৰ হাহাঁকাৰ নাশিবলৈ আমি আগুৱাই যাম দেশমাতৃৰ আশিষ ল'বলৈ শান্তিৰ নিজৰা বোৱাবলৈ। + + + +

কলেজৰ প্ৰথম দিন দুয়োৰে হৈছিল চিনাকিপৰ্ব বন্ধুৰ পৰা লাহে লাহে প্ৰেমলৈ ৰূপান্তৰিত প্ৰতিশ্ৰুতিৰ অৱসান ঘটায় আজি দুয়ো বিভাজিত। কিমান যে সপোন দেখাইছিলা তুমি কিয় বাৰু আঁতৰি গ'লা হৃদয়খন টুকুৰা-টুকুৰ কৰি সপোনতো ভবা নাছিলোঁ অন্তত তুমি তেনে কৰিবা বুলি কিন্তু কিয়! কি ভুলৰ এনেকুৱা দিলা শাস্তি। কেনেকৈ নিজক বুজনি দিও নুবুজিবা হয়তো কিমান কষ্টকৰ বিষাদৰ যন্ত্ৰণা আনৰ পৰা দেখিছো তোমাৰ বিয়াৰ নিমন্ত্ৰণীপত্ৰ বিচাৰি পাৱা নাই তোমাৰ বাবে উপহাৰ উপযুক্ত। অস্ত বেলিৰ পিছত আকৌ প্ৰভাত হ'ব নসুৰুষৰ হেঙুলী কিৰণে আকাশ পোহৰাব সময় আহিব নিশ্চয় এদিন মোলৈ মনত পৰিব সিদিনা হেৰুৱা অতীতক সুৱৰি মোৰ দৰে তুমিও চিঞৰি চিএণ্ডৰি কান্দিব লাগিব।

ভাল লাগে

নিৰিবিলি ফাগুনী সন্ধিয়া

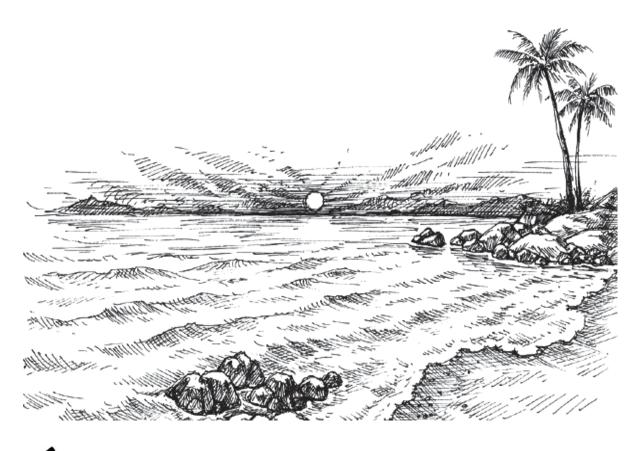
ৰ্শ্ৰেগীতা বৰুৱা স্নাতক, পঞ্চম যান্মাসিক

প্রশ্রেজত ডেকা স্নাতক, তৃতীয় যান্মাসিক

ৰাতিপুৱাৰ ভাল লাগে সেই ৰঙা বেলি, সমনীয়াৰ লগত ভাল লাগে খেলা-ধূলা কৰি। মা-দেউতাৰ ভাল লাগে মৌ-সনা মাত, ভাল লাগে কুলি চৰাইৰ সুমধুৰ মাত। গৰমৰ দিনত ভাল লাগে ৰবাব টেঙা খাই সন্ধিয়া পৰত ভাল লাগে সান্ধ্য বন্দনা গাই ।

লুইতৰ সিপাৰে হাউলি-বাউলি যেন
কহুৱাডৰাই তোমাকেই সঁহাৰি জনাইছে।।
স্মৃতিৰ চিলাকেইখনো দেখোন
উন্মুক্ত হৈ উৰি ফুৰিছে।।
ফাগুন তোমাৰ বুকুতেই
পলাশ, শিমলুৱে ৰাঙলী হৈ
প্ৰণয়ৰ ফাকুৱা খেলিছে।।
চঞ্চল পছোৱা বতাহজাকে উৰুৱাইছে
সত সহস্ৰৰ বিষাদৰ ধুলিকনা।
তোমাৰ প্ৰশত তলসৰা শুকান পাতবোৰেও
বঢ়াই তুলিছে বসন্তৰ উন্মাদনা।।

+ + + +

ৰঙা গোলাপ

🗷 দর্শনা দত্ত ম্লাতক, প্রথম যান্মাসিক

ৰঙা গোলাপ কোমলতাৰে ভৰপূৰ তুমি আমাৰ হাতত হেৰাই যাব বিচাৰে সেই কোমলতা আৰু লগে লগে নম্ট হৈ যায় মোহময় সুন্দৰতা। বিপদ সংকুলৰ প্ৰতীক তোমাৰ ৰং ৰঙা ? সকলো সময়তে থাকে তোমাৰ ভয় আৰু শংকা। সকলো জানে তুমি হেনো ফুলৰ ৰাণী, তথাপিও হয় কিয়? তোমাৰ হানি। আমি যদি দিওঁ তোমাক অকণমানো সুৰক্ষা জীপাল হৈ থাকিব তোমাৰ সেই ফুলৰ মৰ্যদা, আৰু তোমাৰ ৰং হৈ থাকিব ৰঙা। ৰঙা গোলাপ।।

+ + + +

নতুন যুগৰ নতুন কথা

🗷 চইয়দা ৰীমা বেগম ম্লাতক, পঞ্চম যান্মাসিক

নতুন যুগৰ নতুন কথা কিমান বাৰু ক'ম, মানুহবোৰেই মানুহবোৰৰ হৈছে এতিয়া যম।

নতুন যুগৰ সাজ-পোছাক দেখিলেই লাগে লাজ, মানুহে নিজক নিচিনি আজি হৈছেগৈ ভিন্ন ভিন্ন।

নতুন যুগৰ আধুনিক ব্যৱস্থাই মানুহক কৰিছে অকামিলা, বিজ্ঞানৰ ন ন আৱিষ্কাৰে মানুহক কৰাইছে কামত অৱহেলা।

নতুন যুগৰ নতুন কথা কিমান বাৰু ক'ম, বিচাৰি নাপাই কবিতাবোৰত গাঁৱলীয়া পৰিৱেশৰ ৰং। + + + +

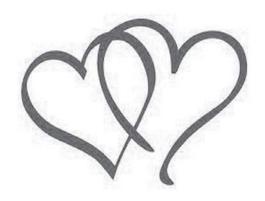
নিষ্ঠুৰ সময়

🗷 কল্যানি পণ্ডিত স্নাতক, পঞ্চম যান্মাসিক

সময় বৰ নিষ্ঠুৰ সময়ৰ সোঁতত আমিবোৰ বৈ আছোঁ ক'ত পালোঁ, ক'ত হেৰুৱালোঁ, সময়ৰ লগত যে গতি কৰি আছোঁ সময় যেন বৰ নিষ্ঠুৰ এন্ধাৰ বিনাশি পোহৰ বিচাৰোঁ নোপোৱাবোৰ হাহাঁকাৰ কৰোঁ নিমিষতে যেন থমকি ৰওঁ কাৰণ... সময় আমাৰ বাবে বৰ নিষ্ঠৰ... সময়ৰ লগত যেন সকলোবাৰ গুছি গ'ল নিষ্ঠুৰ সময়ৰ আগত আমিবোৰ ভাগৰুৱা... খুঁজি খুঁজি ৰাখিব নোৱাৰোঁ আনিব নোৱাৰোঁ ওঠৰ হাঁহিৰ বিৰিঙনি ৰাখিব নোৱাৰোঁ আপোনঅ'কও আপোনবোৰক… কাৰণ সময় আমাৰ বাবে বৰ নিষ্ঠুৰ হে নিষ্ঠুৰ সময় ৰ'ব নোৱাৰা নে? দিব নোৱাৰ নে লৈ যোৱাবোৰ ঘুৰাই? হে নিষ্ঠৰ সময় ৰোৱাচোন আমাৰ বাবে আমিবোৰ তোমাৰ বাবে জীৱন যোদ্ধা ৰ'বা আমিবোৰ খুঁজি যাম তোমাৰ লগত… ৰ'বা নে আমাৰ বাবে... হে নিষ্ঠুৰ সময় ৰ'বানে ?

+ + + +

তোমাৰ মৰমৰ টোপোলা

প্রতাশিষ দেৱনাথ ম্লাতক, পঞ্চম যান্মাসিক

তোমাৰ হৃদপিণ্ডৰ প্ৰতিটো স্পন্দনত মোৰ হৃদয়ত প্ৰতিধ্বনি হোৱা তোমাৰ মৰমবোৰ হেপাহেঁৰে আঁকোৱালি লৈ সপিছিলোঁ মোৰ সমস্ত তোমাক কিমান যে মধুৰ সপোনৰ ছবি আঁকি বুৰ মাৰিছিলোঁ সপোন সাগৰত দুয়ো হঠাতে আউল লাগিল সপোন ডেউকাত, ছিঙি থাকিল পাখি লগা ডেউকাখনি বিষাদৰ ৰজনীত তোমাৰ মৰমবোৰ বুকুতে সাৱতি লৈ বৈ পৰা অশ্ৰুক এতিয়া কেনেকৈ বুজাও তুমি যে কোনো দিনেই বিচাৰি নাহা তোমাৰ মৰমৰ টোপোলাটো।

যিদিনা গৈছিলা আঁতৰি

🗷 ছানদ্বীপ কাকতি ম্লাতক, পঞ্চম যান্মাসিক

সেই দিনটোত তুমি গুচি গৈছিলা তোমাক চাবলৈ মোৰ ভয় লাগিছিল তোমাৰ সেই ৰক্তাক্ত চকুহাল। কোঁচ খাই থকা কঁপাল খঙত জুলি থকা সেই মুখমণ্ডল চাবলৈও ভয় লাগিছিল এনেকৈ গুচি যাবা বুলি ভবা নাছিলোঁ ভবা নাছিলোঁ সপোনতো বুকুখন শূন্য হৈ পৰিছিল দুখ লগা নাছিল, উচুপিও উঠা নাছিলোঁ, কেতিয়াও... তুমি গুচি যোৱাৰ লগে লগেই যেন নদীৰ কুলু কুলু ধ্বনি হৈ পৰিছিল স্তব্ধ। হৈ পৰিছিল সকলো নিমাত ৰৈ যোৱা যেন লাগিছিল অনবৰতে গতি কৰি থকা সময় ৰৈ গৈছিল সকলো কিন্তু, ৰৈ যোৱা নাছিলোঁ মই। কিয় গুচি গ'লা? কিয় নাথাকিলা? সেইয়া জনাৰ আগ্ৰহ মোৰ নাছিল। সকলোৰে হিয়া-ভৰা বুকু উদং কৰি যিদিনা গৈছিলা তুমি আঁতৰি। + + + +

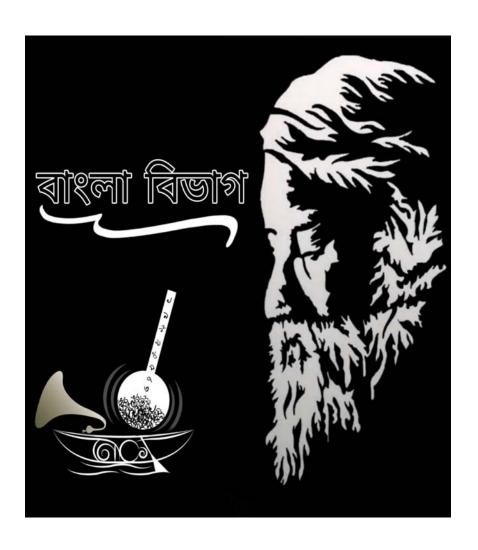
অভিনয়

মায়াময় পৃথিৱী

প্ৰ্ৰেৰিতেশ চক্ৰৱতী স্নাতক, পঞ্চম যান্মাসিক

চিনিব নোৱাৰি মানুহৰ মহিমা সম্পর্কত বুজিবা। বিশ্বত মাথোঁ প্রতিযোগিতা লক্ষ্য আনক ঠগোৱা নিচিনাবা মানুহৰ পৰিচয় কৰিব মিছা অভিনয়। মিছা মৰমেৰে কাকো নাবান্ধিবা চলাহি কথাৰে হৃদয় নাভাঙিবা স্খ-দুখ সকলো বিধাতাৰ লিখন অহংকাৰ নকৰিবা চিৰদিন নাথাকে এই জীৱন। মিছা মৰমেৰে সপোন ভাঙিলা মৰমবোৰ বেচা-কিনা কৰিলা মিছা অভিনয়েৰে কিমানক আৰু ঠগিবা এদিন বুজিবা মাথোঁ সময়ৰহে অপেক্ষা।

স্বামী বিবেকানন্দ ও যুবসমাজ

শ্র সঞ্চিতা রায়চৌধুরী মুরব্বী অধ্যাপক, অর্থনীতি বিভাগ

আমার স্কুল জীবন শুরু হয়েছিলো বিবেকানন্দ বিদ্যাপীঠ নামক এক প্রাথমিক স্কুলে। সেই শিশুবয়সে মনের অবচেতনে যে ব্যাক্তিত্বের জাগরন ঘটেছিলো সেই মহাপুরুষ হলেন স্বামী বিবেকানন্দ। তাঁর জীবনচেতনা আমাকে মুগ্ধ করেছিলো সেই শিশুবয়সেই। 'ছেলেবেলার বিলে' বইটা যে আমি কতবার পড়তাম আর প্রতি পাতায় যে ছবিগুলো ছিলো সেগুলো অবাক বিস্ময়ে তাকিয়ে দেখতাম। সেইদিন থেকে আমার যাত্রা শুরু তাঁর হাত ধরে।

স্বামীজীর কণ্ঠস্বরের যাদু এবং তাঁর প্রজ্ঞার গভীরতা জয় করেছে পাশ্চাত্যের বহু মানুষের সন্দিগ্ধ মন ও মনীযাকে। তিনি সেখানে উন্মাচন করেছেন ভারতের আধ্যাত্বদর্শনের রত্নভাণ্ডার।

যুব আন্দোলন প্রসঙ্গে বিবেকানন্দকে সর্বভারতীয় পটভূমিতে দেখাই সঙ্গত। বিবেকানন্দের প্রথম স্বীকৃতিতো মাদ্রাজেই ঘটেছিলো, সেই জন্য মাদ্রাজীরা বাঙালীদের কিছু বিলম্বিত বিবেকানন্দ উৎসাহকে কটাক্ষে বিদ্ধা করতে কদাপি ছাড়েন নি— "বিবেকানন্দ এখন বিখ্যাত, তাই বাঙালীরা তাঁর বিষয়ে উৎসাহী। বাংলা বিবেকানন্দের জন্ম দিয়েছে, কিন্তু তাঁকে আবিস্কার করেছে মাদ্রাজ। কোনো প্রফেটই স্বভূমিতে সম্মানিত হন না"— এই ধরণের কথা বারবার মাদ্রাজের সংবাদপত্রে লিখিত এবং সভা-সমিতিতে কথিত হয়েছে।

সর্বাত্মক জাগরণের জন্য প্রয়োজনীয় কৃত্যগুলি তুলে ধরার প্রয়েত্নে বিবেকানন্দ আলোয়ারের এক যুবকের কাছে কৃষিজ অর্থনীতির প্রসঙ্গ উত্থাপন করেন। তথাকথিত উচ্চশিক্ষা, যা না দেয় আত্মশক্তি ও আত্মনির্ভরতা, না দেয় চরিত্র ও তার দৃঢ়তা তার প্রলোভন ছেড়ে তিনি শিক্ষিত যুবকেদের গ্রামে গিয়ে কৃষিকাজ করতে প্রণোদিত করেছিলেন। কৃষির সঙ্গে যথার্থ উচ্চশিক্ষার বিরোধ তিনি স্বীকার করেন নি। জনক রাজার প্রতীক দৃষ্টান্ত দিয়ে তিনি বলেন— জনক এক হাতে লাঙল অন্য হাতে বেদ ধারণ করেছেন। কৃষি কি পরিমাণে আমেরিকার অর্থনৈতিক সমৃদ্ধি বাড়িয়েছে, তার উল্লেখের পরে স্বামীজী বলেছিলেন— ভারতে আর পুরণো আমলের চাষ পদ্ধতি চলবে না। শহুরে শিক্ষিত লোকদের গ্রামে বসবাস করার প্রয়োজন প্রসঙ্গে তিনি যা বলেছেন তার মূল্য আজও কমেনি, "লেখাপড়া জানা লোক পল্লীগ্রামে বাস করলে, আর চাষবাসটা বিজ্ঞানের সাহায্যে করলে, উৎপাদন বেশী হয়; চাষাদের চোখ খুলে যায়। লেখাপঢ়া করতে ইচ্ছা হয়, আর যেটা আমাদের দেশ সর্বাপেক্ষা বেশি আবশ্যক তাও হয়।"

বিবেকানন্দের কাছে সেই 'সর্বাপেক্ষা বেশি আবশ্যক' জিনিসটা হলো—

"এই ছোটজাত আর বড় জাতের মধ্যে যেন একটা ভাই ভাই ভাবে

মেশামেশি হয়... এখন অত্যাবশ্যক (কাজ) জনসাধারণকে শিক্ষা দেওয়া, ধর্মের উচ্চ উচ্চ দেওয়া, পরস্পর সহানুভূতি ভালবাসা, উপকার করতে শেখানো।"

যুবকগণ শিক্ষাবিস্তার কালে স্বামীজীর কোন চিন্তাধারাকে গ্রহণ করেছিলেন, তার একটা রূপরেখা স্বামীজীর সঙ্গে অশ্বিনীকুমার দত্তের আলোচনা থেকে পাওয়া যায়। দেশবন্ধু চিত্তরঞ্জন বলেছেন— ''স্বামী বিবেকানন্দ রাজনীতিতে সেবা ও মানবতা প্রচার করিয়াছেন, আর তাহা কার্যে পরিণত করিয়ান্ডেন অশ্বিনীকুমার।" ১৮৯৭ - এর মাঝামাঝি সময়ে আলমোড়ায় বিবেকানন্দের সঙ্গে অশ্বিনীকুমারের দেখা। অশ্বিনীকুমার কংগ্রেসের অনুরক্ত। কংগ্রেস সম্বন্ধে তিনি অশ্বিনীকুমারের মত জানতে চাইলেন। কংগ্রেসের তৎকালীন নীতিতে অসম্ভস্ত বিবেকানন্দ বললেন, নিছক কয়েকটা প্রস্তাব পাশ করলে স্বাধীনতা আসবে না। জনগণকে প্রথমে জাগাতে হবে। তাদের অন্ন চাই, সেই উদ্দেশ্যে কংগ্রেস কিছু করলে তার সম্বন্ধে তাঁর সহানুভূতি আছে। ধর্ম প্রসঙ্গে স্বামীজী বলেছিলেন যে ধর্ম মানুষকে শক্তি দেয় না, তা ধর্মই নয়। তারপর অশ্বিনীকুমার যখন উচিত কর্তব্য সম্বন্ধে নির্দেশ চাইলেন তখন বিবেকানন্দের আসল চেহারা বেড়িয়ে এলো— "শুনেছি আপনি শিক্ষামূলক কাজ করেন। ওটাই আসল কাজ। আপনার মধ্যে মহাশক্তির খেলা চলছে।জানবেন জ্ঞানদান মহাদান। তবে মানুষ তৈরীর শিক্ষাই যেন জনগণকে দেওয়া হয়। চরিত্রগঠন চাই, ছাত্রদের আপনি বজ্রের মতো গড়ে তুলুন। যুবকদের হাড় থেকে বজ্র তৈরী হয়ে ভারতবর্ষের দাসত্বকে চুর্ণ করবে। আর আপনারা চলে যান অচ্চুতদের কাছে, মুচি-মেথর-ঝাডুদারের কাছে। তাদের বলুন তোমরাই জাতির প্রাণ; তোমাদের মধ্যে আছে পুথিবীতে বিপ্লব ঘটাবার শক্তি। তোমরা উঠে দাঁড়াও। শিকল ছিঁড়ে ফেলো। পৃথিবী অবাক হয়ে তোমাদের দিকে চেয়ে থাকেবে।"

এই উদারমনা দেশপ্রেমিক সন্ন্যাসীর বাণী দ্বারা অনুপ্রাণিত হয়েছি সেইবাল্যকাল থেকে। কি এক অপূর্বভাবে তাঁর হৃদয় পরিপূর্ণ - কি সমবেদনা - গরীব-দুঃখীর জন্য কি কাতরভাবে - দেশের মঙ্গলের জন্য কি আর্তনাদ। আমার লেখার কিছু তথ্য আমি শঙ্করীপ্রসাদ বসুর লেখা 'স্বামী বিবেকানন্দ - নতুন তথ্য নতুন আলো'র থেকে পেয়েছি। কিছু কথা বিবেকানন্দ প্রসঙ্গে লেখার তাগিদ থেকে আমার এই লেখা। সেই জ্ঞানের গভীরতার নাগাল আমি হয়তো এই জীবনে কোনদিনই পাবো না তবুও

++++

অশেষ শ্রদ্ধা নিবেদিত তাঁর চরণে।

বিশ্বজগৎ

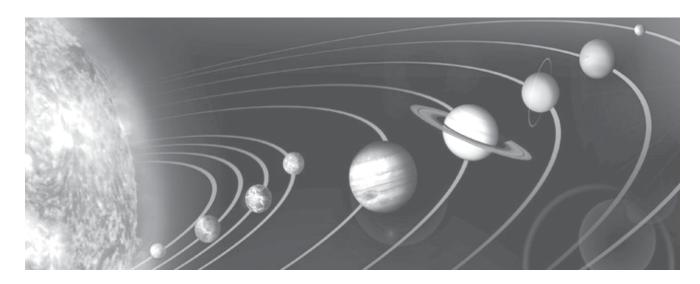
ৰ্প্ৰ মানসী ভট্টাচায মুৱব্বী অধ্যাপিকা, বাংলা বিভাগ

আজকের দিনে যোগাসন কথাটি কারও অজানা নয়। কিন্তু যোগ শুধু কয়েকটি শারীরিক আসনই নয় যোগের মাধ্যমে মানসিক অসুখও ঠিক করা যায়। যেমন depression এবং anxiety।

পৃথিবী আমাদের বড় আদেরের অতি স্নেহী ধরিত্রীমাতা যা সৌরজগতের নবগ্রহের একটি, সূর্য থেকে পর্যায়ক্রমে যার অবস্থান তৃতীয়, বুধ ও শুক্রের পরে। নদী-সমুদ্র, জন-জঙ্গল, পাহাড়-পর্বত, হিমদৈল-মেরু প্রদেশ, গাছ-পালা, গুহা-উপত্যকা, মালভূমি-মরুভূমি, জীবজন্তু-পশুপক্ষী প্রভৃতি সমস্ত কিছু নিয়ে পৃথিবীর সমূহ প্রকৃতি ও পরিবেশ। তারপর আছে মানব প্রজাতির সম্মিলত প্রচেষ্টার পরিণতিস্বরূপ এবং তার শ্রেষ্ঠত্বের রূপায়ণে 'সুজলা-সুফলা-শস্যশ্যামলা' ও 'ধন-ধান্যে পুষ্পে ভরা আমাদের এই বসুন্ধরা'। সাজানো সুশোভিত পৃথিবী এবং পৃথিবীর চারপাশে ছড়িয়ে থাকা অসংখ্য দৃশ্যমান বা দৃশ্যমান নয় এমন অসংখ্য গ্রহ-নক্ষত্র, চাদ-সূর্য, শুকতারা-ধ্রুবতারা, সপ্তর্যিমণ্ডল-ধূমকেতু, ছায়াপথ-নীহারিকা, সাদা বামন-কৃষ্ণগহ্বর প্রভৃতি নিয়ে তৈরী হয়ে বিশ্বখ্যাত যেকোনে নিখিল ভূবন অখিল বিশ্বের সঙ্গে গাঁটছড়া বেঁধেছে। দিনের আকাশে কেবল সূর্যকে দেখি এবং রাতের আকাশ

সীমানায় চাঁদ ও অসখ্য তারাগুলো চোখে পড়ে। মাঝে-মধ্যেকোনো গ্রহাণু বা ধূমকেতুর পৃথিবীর কাছাকাছি আসার খবর পাই। আর যে মহাজাগতিক ঘটনা আমরা নিজেদের আকাশে নিয়মিত দেখতে পাই তা হলো সূর্যগ্রহণ ও চন্দ্রগ্রহণ। অজানাকে জানার মানুষের চিরদিনের স্বাদ আর কিছুতেই মেটে না, আরো অনেক কিছু জানতে ইচ্ছে করে, মন আরো বুঝতে চায়। সেই সব অজানার খোঁজে পাড়ি দেওয়া চলছে বৈজ্ঞানিক ও আধ্যাত্মিক দু-রকম উপায়েই।

চতুর্মাত্রিক এই বিশ্বজগৎ যতো বৃহৎ-ই হোক না কেন, কখনোই অনন্ত নয় - যদিও দেশ-কালের নিরীখে তাকে অনন্ত বলে ধরা হয়। বিজ্ঞান যতক্ষণ না আধ্যাত্মিকতার সঙ্গে যুক্ত হয় ততক্ষণ তা পূর্ণতা পায় না। শুধু যন্ত্র ও যান দিয়ে সবকিছু আবিস্কার করা সম্ভব নয়, তাই বিশ্বব্রহ্মাণ্ডের কথা মুখে বললেও ব্রহ্মাণ্ডের প্রকৃত স্বরূপ আমরা কেউই জানি না। কারণ ব্রহ্মাণ্ড কোনো পদার্থ দিয়ে তৈরী নয়, তাই কোনো যন্ত্রে তা ধরা পড়ে না। সে আলোকময় দ্যুতিতে পূর্ণ অন্য এক জগৎ বা অনন্তলোক এবং স্বয়ং ভগবানই সেই স্থানের বিবরণ দিয়েছেন প্রজাপিতা ব্রহ্মার মাধ্যমে। বিশ্বের জ্যামিতিক, আকৃতি বক্র সেখানের সমস্ত

পদার্থের অভিকর্ষজ বলের কারণে। আইনস্টাইনের আপেক্ষিকতাবাদ এটা ব্যাখ্যা করতে সক্ষম যে— সমস্ত বাস্তবতা দেশ-কালের নিরীখে অবস্থান করে যাদের কখনোই আলাদা করা যায় না। কিন্তু এই চাঁদ, সূর্য ও তারাগণের বাইরে সূক্ষ্মবর্তন ও মূলবর্তন নামের আরো যে দুটো বিশ্ব আছে তার হদিশ কারো কাছেই নেই। একমাত্র ব্রহ্মাকুমারীজ সংস্থাতেই এর পরিচয় পাওয়া যায়। সূক্ষ্মবর্তন প্রকৃতপক্ষে মূলবর্তনেরই এক সাময়িক বিস্তার, কিছু বিশেষ অলৌকিক উদ্দেশ্য সাধনের নিমিত্ত। মূলবর্তনই ব্রহ্মাণ্ড, বা ব্রহ্মলোক যা স্বর্ণাভ রক্তিম আলোকচ্ছটায় পরিপূর্ণ এবং ফোটনের ন্যায় কণার দ্যুতিতে দীপ্যমান। সুক্ষ্মবর্তনে আকারী ও আলোকময় অবয়বধারী ফরিস্তারা ঘোরাফেরা করেন এবং যাদের নিজেদের মধ্যে যোগাযোগ শব্দহীন বার্তালাপে সম্পন্ন হয়। আর এই মূলবর্তনই জ্যোতির্বিন্দু পরমপিতা পরমাত্মার নিবাসস্থল, যেখানে সকল আত্মাও নিশ্চল অবস্থায় বাস করে এবং প্রত্যেকে তার নির্দিষ্ট সময়ে এই ধরাধামে এসে চৈতন্য নিজ নিজ স্বরূপ পরিচালনা করতে থাকে।

যদি আমরা কল্পচত্রের রহস্য জানার চেষ্টা করি তাহলে প্রথমেই আমাদের মহাশুন্যে পৃথিবীর তিন ধরণের আবর্তনের কথা জানতে হবে। ঘড়ির কাঁটার বিপরীতে আহ্নিক ও বার্ষিক গতির কথা আমরা সবাই জানি, কিন্তু ঘড়ির কাঁটার অভিমুখে কল্পচক্র নামে যে তৃতীয় এক ধরণের ঘূর্ণন আছে তা অনেকেই জানি না। পৃথিবী ফ্লেমিং-এর 'Left Hand Rule' মেনে নিজের অক্ষের চার দিকে ঘূরতে ঘূরতে প্রতিদিন নিজের পরিধি সমান প্রায় ৪২০০০ কিমি দূরত্ব অতিক্রম করে এবং এ ভাবে ৩৬৫ দিনে একবার সূর্যের চারদিকে একটি উপবৃত্তাকার কক্ষপথ পরিক্রমা করে। পৃথিবীর অভ্যন্তরে তড়িৎ চুম্বকীয় গতি উত্তর থেকে দক্ষিণে এবং বাইরে তা দক্ষিণ থেকে উত্তর অভিমুখে ধাবিত হয়। পৃথিবীর বার্ষিক গতি ঘড়ির কাঁটার বিপরীতে হওয়ার কারণ তার বাম অভিমুখী অপকেন্দ্র বল। মহাজাগতিক রশ্মির (Cosmic Ray) গতিপথ ডানদিকে হওয়ার কারণে পৃথিবীর তৃতীয় গতিপথ বা কল্পচক্র ডানদিক বরাবরই হয়। এই কল্পচক্রের কথা স্বস্তিক চিহ্নের মাধ্যমে আমরা সবাই জানি, কিন্তু এর সঙ্গে যে ৫০০০ বছরের কল্পকাহিনী জড়িয়ে আছে তা আমাদের অনেকেরই জানা নেই। শুধু মাত্র ঈশ্বরীয় বিশ্ব বিদ্যালয়েই এসবের বিস্তারিত বিবরণ পাওয়া যায়।

মূলতঃ তিন রকম পরিবর্তনের কারণে পুরো কল্পকাহিনী সংঘটিত হয়— গতি, আলো ও শব্দ। যে শাশ্বত বিশ্বনাটক কল্পজুড়ে চক্রবৎ পরিবর্তিত হয় তা প্রধানতঃ মানবাত্মা ও প্রকৃতির মধ্যে পারস্পরিক কার্য-কারণের ফলে। প্রতি কল্পে সত্য-ত্রেতাদাপর ও কলিযুগ নামে ১২৫০ বছর করে সমান চারটি যুগ আছে। বর্তমান কল্প প্রায় শেষের মুখে এবং সমগ্র মানবজাতি এখন কলির একেবারে অন্তিম পর্যায়ে, যে কারণে এই সময় আমরা নানারকম অপ্রীতিকর ও অস্বাস্থ্যকর অবস্থার সন্মুখীন হচ্ছি, যার মধ্যে অনেক কিছু প্রাকৃতিক ও অনেক কিছু মনুষ্যসৃষ্ট। তবে একের

সঙ্গে অন্যটির যোগ আছে। প্রাকৃতিক বিপর্যয়ের মধ্যে পড়ে ভূমিকম্প, অগ্নুৎপাত, সমুদ্রতলের উচ্চতা বৃদ্ধি, মেরপ্রান্তের বরফ গলে যাওয়া, দুর্ভিক্ষ, বন্যা প্রভৃতি। আর এসবের অন্তে যে মুখ্য কারণটি লুকিয়ে আছে তা হলো পারমাণবিক বিস্ফোরণের ফলে সৃষ্ট প্রচণ্ড উত্তাপ। মানব মন বা আত্মা যখন অশুদ্ধির চরমতম পর্যায়ে পৌছায় তখনই দেশে দেশে লড়াই বাঁধে, ভয়াবহ বিশ্বযুদ্ধের পরিস্থিতি তৈরী হয়। আগের দুটি বিশ্বযুদ্ধও কম ক্ষতির ছিল না, তবে সামনে যে তৃতীয়টি আসছে তা আর কোনোমতেই সামলানো যাবে না যার পটভূমি প্রায় তৈরি। আলাদা করে কোনো কিছুর কারণ খুঁজে পাওয়া মুশকিল— কিন্তু একটি ঘটনা আর একটির সঙ্গে ওতঃপ্রোতভাবে জড়িয়ে আছে তা মানবীয় বা প্রাকৃতিক যাই হোক।

সামনের দিনে পৃথিবী ও তার চারপাশের অনেক রকম পরিবর্তন হতে চলেছে, যেমন বর্তমানের সমস্ত মহাদেশ উত্তাপে গলে গিয়ে সমুদ্রের তলায় চলে যাবে এবং যাবতীয় স্থলভাগ ভারত ভূখণ্ডের নীচে এসে জমা হবে। তখন দুই গোলর্ধের জল ও স্থল সমান হওয়ার কারণে বর্তমান পৃথিবী নিজ অক্ষের ডান দিকে যে 23.5° ঝুঁকে আছে তা সোজা হয়ে যাবে এবং ফলস্বরূপ পৃথিবীর কক্ষপথ এখনকার উপবৃত্তাকার থেকে বৃত্তকার হয়ে যাবে, যা পরবর্তী ২৫০০ বছর থাকবে পুরো সত্য ও ত্রেতা জুরে। সেই সময় পৃথিবীর অভিকর্ষজ বল খুব কমে যায় যে কারণে চাঁদ অনেক দূরে চলে যায় এবং তার ঘূর্ণন গতি এত হ্রাস পায় যে তা প্রায় বোঝা যায় না। তখন দিনরাত্রি সমান হয় এবং প্রতিরাতে পূর্ণিমার চাঁদ বিরাজ করে। তাছাড়া চাঁদের যে পৃষ্ঠটি দেখা যা সেখানে কোনো গর্ত সম্বলিত কলঙ্ক থাকে না। তখন পৃথিবী জুড়ে চারদিকে সমুদ্র মাঝে ভারতই একমাত্র ভূখণ্ড থাকে যাকে বলা হয় স্বর্ণিম ভারত, যা প্রাকৃতিক সম্পদে ভরপুর, পরিবেশ চির বসন্তের গাছপালা, পশু-পাখি সবই বৈচিত্র্যপূর্ণ ও সুখদায়ী। কোনো আগাছা, হিংস্র জন্তু, দংশক প্রাণী বা মশা-মাছির কোনো উপদ্রব থাকে না। আরো যে সব জিনিস তখন থাকে না তা হলো— উচু পাহাড়, পর্বতশৃঙ্গ, অত্যধিক ঠাণ্ডা বা গরম, আগ্নেয়গিরি প্রভৃতি। এই পৃথিবীই তখন স্বর্গ যেখানে দৈবীগুণ সম্পন্ন মানুষ বা দেবী-দেবতার বাস। এর ২৫০০ বছরের প্রথম ভাগ সত্যযুগ এবং দ্বিতীয় ভাগ ত্রেতাযুগ সত্যযুগী দৈবী মানব ১৬ কলাসম্পন্ন এবং ত্রেতাযুগী দৈবী মানব ১৪ কলা সম্পন্ন। এই সময় কোনো প্রকারের কোনো প্রাকৃতিক উপদ্রব থাকে না।

ত্রেতাযুগের একেবারে শেষপ্রান্তে এসে প্রকৃতি আবার তাণ্ডব শুরু করে ভূমিকম্প, বন্যা প্রভৃতির মাধ্যমে যার মুখ্য কারণ বিকার প্রবেশে দৈবী মানবের দৈবী সন্তা হারিয়ে যাওয়া। আত্মিক স্থিতি ও স্মৃতি খুইয়ে মানুষ তখন দেহভানে নামতে থাকে। এই সময় প্যানজিয়ার তাণ্ডব শুরু হয়, যার ফলে একদিন ভারত ভূখণ্ডের নীচে থাকা কঠিন অংশ সাতটি উপমাহদেশে ভাগ হয়ে পরস্পরের থেকে দূরে সরতে থাকে এবং সমুদ্রপৃষ্ঠি থেকে উঠে স্থলভাগে পরিণত হয়। অগ্ন্যুৎপাতের ফলে আবার উঁচু উঁচু পাহাড়-পর্বত মাথা তুলতে থাকে। সত্য-ব্রেতার কোনো অস্তিত্ব পরবর্তীকালে মেলে না বলে দৈবী রাজ্য আদলে কেমন ছিল তা আমরা বুঝতেই পারি না। পৃথিবীজুড়ে আবার অনেকগুলো ভূখণ্ড মাথা তোলার কারণে নিরক্ষরেখার দুদিকে আবার জল ও স্থলের ভরের সাম্যাবস্থা বিগ্নিত হয় এবং ফলে পৃথিবী আবার নিজের অক্ষের ডানদিকে 23.5° ঝুঁকে যায়। আরো কিছু পরিবর্তন পৃথিবীপৃষ্ঠে ঘটতে থাকে যার মধ্যে আছে ভূতাত্ত্বিক ও আবহাওয়ার পরিবর্তন, যে কারণে অনেক নতুন প্রাণী ও উদ্ভিদের সৃষ্টি হয় যেগুলি বিভিন্ন দিকে ছড়াতে থাকে, কিছু মানুষ প্রাকৃতিক বিপর্যয়ে ভয় পেয়ে গুহা ও জঙ্গলে আশ্রয় নেয়। ভিন্ন ভিন্ন জায়গায় ভিন্ন ভিন্ন পরিবর্তন বসবাসের কারণে মানুযের আকার, আকৃতি, গায়ের রং, গড়ন প্রভূতির অনেক পরিবর্তন ঘটে। ধীরে ধীরে বিভিন্ন দেশ ভিন্ন ভিন্ন জাতি ও ধর্মের মানুষ নিয়ে গড়ে উঠতে থাকে।

মানুষ জানতেই পারে না যে স্বয়ং ভগবান পৃথিবীতে এসে এমন আধ্যাত্মিক জ্ঞানের সাথে পৃথিবীর প্রকৃত ইতিহাস ভূগোল, পরিবেশ-পরিস্থিতি সবকিছুর বিস্তারিত বিবরণ দিচ্ছেন। যে ইতিহাস, ভূগোল আমরা এতোদিন পড়ে আসছি, তার সঙ্গে এই জ্ঞানের কোনো মিলই নেই, কোনো মানুষের পক্ষে ৫০০০ বছরের কল্পের জ্ঞানদান কোনোভাবেই সম্ভব নয়। ইতিহাসে আমরা পড়েছি আর্যরা অন্য দেশ থেকে ভারতে আসেন, কিন্তু তা মোটেই সত্য নয়। ভারত থেকেই জনগোষ্ঠী পৃথিবীর বিভিন্ন দেশে ছড়ায়—যে কথা একমাত্র স্বামী বিবেকানন্দের লেখাতে পড়েছি।

পৃথিবীসহ পুরো বিশ্বজ্ঞগৎ একটি বন্ধ পদ্ধতি (System) কারণ তারা চারপাশের সঙ্গে কোনো বস্তু বিনিময় করে না, শুধু শক্তি বিনিময় করে। থার্মোডিনামিস্কের দ্বিতীয় সূত্র অনুযায়ী যে কোনো

পৃথক সিস্টেমে শক্তি শৃঙ্খালিত অবস্থা থেকে বিশৃঙ্খালতা অবস্থায় পৌঁছায় এবং শক্তির সার অংশ কমে সতোপ্রধান থেকে তমোপ্রধান হয়ে যায়। প্রকৃতি পাঁচ তত্ত্ব সহযোগে তৈরি এবং ইথার বা মহাজাগতিক শক্তি (Cosmic Energy) নামে একটি ৬ষ্ঠ তত্ত্ব আছে। ইথার পানতত্ত্বের মধ্যে ভিন্ন ভিন্ন অনুপাতে মিশ্রিত অবস্থায় থাকে এবং মূলাতন বা ব্রহ্মালোক এই ইথার শক্তিতে ভরপুর যেখানে আত্মা ও পরমাত্মার বাস। বিজ্ঞানীরা ইথারকে গোল্ডেন লুমিনাস ও র্যাডিয়েণ্ট লুমিনাস এই দুই অবস্থায় উপস্থিত থাকার কথা বলেন। আমাদের আত্মা এই ইথার তরঙ্গের মাধ্যমেই সারা শরীরে কার্যপদ্ধতি চালনা করে যে কারণে ইথারকে জীবনীশক্তি হিসেবেও চিহ্নিত করা হয়। কল্পচক্রের বিভিন্ন সময়ে পৃথিবীতে ইথার শক্তির তারতম্য ঘটে— সত্য-ত্রেতার সঠিক পরিমাপে, পরে কমতে কমতে শুন্যে এসে পৌছায় এবং তখন আত্মা নিজের কার্যক্ষমতা হারিয়ে ফেলে। বিশ্বনাটক দৈবী ও মানব সভাতার উত্থান ও পতনের কাহিনী জানতে সাহায্য করে এবং সেই নাটকের বিস্তারিত বিবরণ স্বয়ং ভগবান কলির শেষে সঙ্গমযুগী এই সময়ে পিতাশ্রী ব্রহ্মার মাধ্যমে কল্প কল্প আমাদের দিয়ে থাকেন, তাই অতি অভিনব ও উৎকৃষ্ট এই ব্রহ্মাকুরীজ সংস্থা।

বার্ধক্য

🗷 সুস্মিতা দত্ত ম্লাতক, প্রথম যান্মাসিক

বয়সটা পেরিয়ে গেল সতেরো. হলো এখন আঠারো। হারিয়ে গেল রঙিন সেই দিন আস্তে আস্তে হলো জীবনটা মায়াহীন।। হলাম ঘরের বোঝা, এখন বুঝতে পারলাম নয় জীবন এত সোজা।। পুতুল আর রান্নাবাটি ছিল খুবই সুখের, রাস্তায় কথা শুনতে হয় মানুষের মুখের। স্বপ্ন ছিল আদর্শ হয়ে চলা. কিন্তু পৃথিবীর অনেকের ভীড়ে আমি এখন হেলা।। চাই পাখির মতো উডতে সমাজের ভয়ে বাধ্য, ঘরে বসে থাকতে।। + + + +

শৈশব

🗷 অঞ্জু দাস স্নাতক, প্রথম যান্মাসিক

স্কুল জীবনের প্রথম দিন, ভোলার মতো নই। হঠাৎ যেন হারিয়ে গেল, খুঁজে পোলাম কই। শৈশবের সময়গুলো, মনে পড়ে রোজ, কিন্তু, আগের মতো এখন আর নেয় না কেউ খোঁজ। খেলা-ধূলো, দুষ্ট্রমি সবই ছিলো প্রিয়, আজ যেন আমার কাছে চুপ থাকাই শ্রেয়। অতীতে হারিয়ে যাওয়া আগের মৃহূর্তগুলো ছিলো এক অপূর্ব সৃষ্টি বৰ্তমানে যখন দেখি সেগুলো ছিলো যেন শুধুই এক স্মৃতি। ++++

আমায় রেখো স্মরণে

🗷 তনু সিংহ স্নাতক, তৃতীয় যান্মাসিক

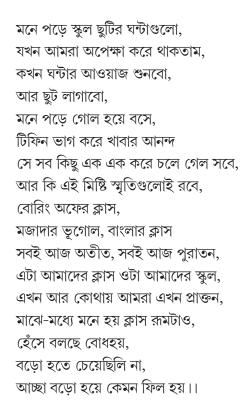
শেষ বিকেলের আলো হব যদি দিগন্তে দৃষ্টি মেলো সবুজের ঢেউ ছড়িয়ে দেবো যদি জীবনের পাল তোলো পাখির বেশে গান শোনাবো আমায় যদি শোনো স্মৃতি হয়ে খেলবো হৃদয়ে যদি পিছু ফিরে দেখো পথ হয়ে চলবো সাথে যত দুরে যেতে চাও আলো হয়ে দিক দেখাবো যদি পথ ভুলে যাও সুর হয়ে করবো খেলা যদি জীবনের গান গাও সুখ তারা হয়ে জ্বলবো হৃদয়ে যতদিন তুমি চাও ফুল হয়ে রইবো ফুটে তোমার শূন্য কাননে অনুরোধ শুধু এতটুকু আমায় রেখো স্মরণে। + + + +

সেই স্কুলের দিনগুলো

ত্রি চামেলি বর্মন উচ্চ মাধ্যমিক প্রথম বর্ষ

বাঙালিয়ানা

শ্র সাথিয়া দাস
উচ্চ মাধ্যমিক প্রথম বর্ষ

বাঙালি মানে বারো মাসে তেরো পার্বন, বাঙালি মানে শরতের উল্লাসিত মন: খাদ্যরসিক নামে আমরা পরিচিত জানি. কথায় কথায় বাঙাল ঘটির ঝগডাটা টেনে আনি: ইলিশ, শুটকি না চিংডি, লোটে, এই বিবাদ মিটবে না মোটে: জলখাবারটা আমরা লুচি দিয়েই সারি, মধ্যান্নতে কচি পাঁঠাটাও পছন্দ যে ভারী: ইস্টবেঙ্গল নাকি মোহনবাগান এ যুদ্ধের শেষ কই, তবুও দিনের শেষে মোরা ফুটবল প্রেমী হয়েই রই; মোদের গর্ব রবি ঠাকুর, বিবেকানন্দ, নেতাজি, আমরা আজও তাঁদের জন্য লডাই করতে রাজি: এখানেই শেষ নয় আরো আছে বাকি, দুর্গাপুজো আসার অপেক্ষায় থাকি; অতঃপর মাথায় এলো মোদের ঐতিহ্য, মিষ্টির কথা, তাতে আছে রসগোল্লা, মিষ্টি দই, আর মনোহরা; ক্ষিরমোহন, ল্যাংচা, সিতাভোগ ও মিহিদানা, নাম বলতে শুরু করলে তা সহজে শেষ হবে না; সবাই বলে বাংলা নাকি একটি মিষ্টি ভাষা, বাংলায় এসে দেখো এই সংস্কৃতিটাও খাসা।।

हिंदी भाषा

अपर्णा थापा बीकॉम प्रथम स्नातक

हिंदी भाषा विश्व के प्राचीन और सरल भाषा में से एक है। हिंदी भाषा भारत की मूल भाषा है। हिंदी भाषा विश्व में सबसे अधिक बोली जाने वाली भाषा है। हिंदी भाषा का जन्म लगभग 1000 वर्ष पहले हुआ था, हिंदी भाषा का जन्म देवभाषा संस्कृत के कोख से हुआ था, ऐसा माना जाता है। हिंदी भाषा का महत्व बढ़ाने और इसके प्रति सम्मान प्रकट करने के लिए हर साल 14 सितंबर के दिन 'हिंदी दिवस' मनाया जाता है और इस दिन हिंदी भाषा को आधिकारिक रूप से राजभाषा का दर्जा दिया गया था। एक भारतीय होने के नाते हमें अपनी भाषा पर गर्व करना चाहिए और इसे सम्मान देना चाहिए। इस भाषा ने अपना वर्तमान स्वरूप कई शताब्दियों के पश्चात हासिल किया है और बड़ी संख्या में बोलीगत विभिन्नताऐ अब भी मौजुद है। हिंदी भाषा स्वतंत्र देश की अपनी एक भाषा है, जो देश के मान सम्मान और गौरव है।

भाषा और संस्कृति ही देश की पहचान होती है। हिंदी भाषा में कालांतर में काफी बदलाव भी हुआ है। समय समय पर कई भाषाओं का प्रभाव हिंदी पर रहा है। भारत में प्रान्त, राज्य, स्थान पर हिंदी बोली बदल जाती है। भारत और विदेश में करीब 50 करोड़ लोग हिंदी बोलते हैं तथा हिन्दी भाषा को समझनेवाले लोगों की कुल संख्या करीब 90 करोड़ है। हिंदी हमारी राष्ट्रभाषा है। इसलिए हमें इसका सर्वाधिक उपयोग करना चाहिए एवं अपने भविष्य की पीढ़ी को इसका महत्व समझाना और उसका उपयोग करवाना चाहिए।

++++

बेटियाँ बोझ नही होती

अमन कुमार मिश्र बीकॉम पाँचवा स्नातक

एक तरफ तो हमारे देश भारत मे बेटी को, माँ लक्ष्मी, माँ सरस्वती. माँ काली का स्वरूप माना जाता है। मगर ये सच भी छिपा नहीं है कि आज भी लोग बेटी नहीं चाहते, अगर पहला बच्चा लड़की हो तो कही ना कही ये आस होती है कि बेय होता तो अच्छा होता। कई बार बेटे की आस मे लोग बच्चो की कतार लगा देते है। लोग पालन-पोषण करने में समर्थ हो या नहीं। आज भी लोग पुरानी कुरीतियों को छोड़ नहीं पा रहे जैसे कि बेटा वंश बढाएगा, बेटिया तो पराई होती है। हमारे देश में आज भी बेटी का पैदा होना कही ना कही निराशा को दिखलाता है तो कही बेटिया को अभिशाप भी समझा जाता है। कही पर इन बेटिया को माँ-बाप का बोझ समझा जाता है और यह एक कडवा सत्य है। ऐसा इसलिए है कि जैसे जैसे एक बेटी बडी होती है वैसे माँ-बाप की चिंता भी बढती जाती है। और यह चिंता तबतक खत्म नहीं होती है जब तक मां-बाप अपने बेटी की शादी नहीं कर देते है। और एक गरीब परिवार में बेटी का पैदा होना सबसे बडा अभिशाप समझा जाता है और ऐसा सिर्फ दहेज प्रथा के कारण होता है। कुछ बेटियाँ दहेज के लिए जिन्दा जला दी जाती है।

समाज मे अनेक ऐसी कुरितियाँ होते हुए भी बेटियाँ सभी क्षेत्र में सफलता पा रही है। किसी ने कहा लड़की कमजोर होती है? अगर आज मैरीकोम (Mary Kom) यह सोचकर घर मे बैठती तो वह आज विश्व की सबसे अच्छी मुक्केबाज न होती।

ऐसा और बहुत भी लड़िकयाँ है जो बहुत कुछ करना चाहती है और बहुतो ने तो अपना नाम विश्व मे गौरव किया है। लड़िकयाँ सब कुछ कर सकती है। घर सम्भाल ने से लेकर खेल-कुद में मंच तक, अन्तरिक्ष से लेकर समुद्र के अंदर तक, टीचर, प्रोफेसर आदि। असम्भव को सम्भव कर सकती है बेटियाँ। किसी ने खुब कहा है:-

> "इस धरती पर बोझ नही बेटियाँ आप उड़ने का मौका तो दो।"

मेरे जीवन का उद्देश्य सभी लड़िकयो को आत्मनिर्भर होना चाहिए

🗷 काजल कुमारी सिं हायर सेकेंडरी दुसरा वर्ष

- मेरे जीवन का उद्देश्य यह है कि मैं अपने जीवन में कुछ न कुछ करू। तो मुझे सिलाई मशीन के साथ साथ व्यूटी पॉलर, मेहेंदी और खाना बनाना ये सब करना बहुत पसंद है, मुझे ये सब बचपन से ही शोक है।
- मै आज तक कभी सिलाई सिखने नहीं गई क्योंकि मुझे पढ़ाई के साथ साथ कॉलेज भी जाना पड़ता था मैने हाल ही में खुद से एक फ्रोम सिलाई की है, युटूब के जरिए से, आजकल के समय में इंटरनेट बहुत मददगार बन गया है। जिससे कोई भी सिख सकते है और साथ में मुझे व्यूटी पॉलर का भी शोक है। जब भी कोई त्योहार या शादी होती है तो मै अपने बहनों को हेयर स्टाईल और मेकआप कर देती हैं।
- मेरा मानना है कि सभी लडिकयों को किसी के उपर निर्भर नहीं होना चाहिए, उसे खुद में कुछ न कुछ जरुर बनाना चाहिए जिससे वह भविष्य मे कोई परेशानी आए तो गुजारा कर सके।
- हम सभी लडिकयों को अभी से ही जागरूक होना चाहिए, हम लोग चाहे तो अभी से भी कुछ न कुछ कर सकते है। हम लड़िकयों को आत्मिनर्भर होना चाहिए। सुई चलती है तो अच्छे पोषाक बनते है।

+ + + +

🗷 ध्रुब पासवान बीकॉम प्रथम स्नातक

खेलो का जीवन में एक विशिष्ट स्थान होता है। जिस तरह से खाना-पीना और पहनना जीवन के लिए अनिवार्य होता है उसी तरह से जीवन को सुखमय बनाने के लिए खेलना जरूरी होता है। खेल अनेक प्रकार के खेले जाते है। आज खुले मैदान के बहुत से खेल खेले जाते है जैसे- हाँकी, फुटबाँल, चुड़दौड़, दौड़, पोलो, कबड्डी आदि बहुत से खेल पूरी दुनिया के लोकप्रिय खेल है। इस समय संसार में कई खेल है जो अपनी अपनी रूचि के अनुकूल खेले जाते है। लेकिन कुछ खेल ऐसे भी होते है जो सबकी रूचि के अनुकूल बन जाते है। जिन खेलो को देखने और खेलने मे सबकी रूचि होती है वे संसार के लोकप्रिय खेल बन जाते है। ऐसे खेलो में से क्रिकेट का एक महत्वपूर्ण स्थान है।

क्रिकेट का परिचय:

आज के समय में क्रिकेट एक विश्व प्रिय खेल बन चुका

है। क्रिकेट की लोकप्रियता इतनी अधिक है कि खेल के लिए दर्शको की जितनी भीड को स्टेडियम में देखा जाता है अन्य खोलो में इतनी भीड नहीं होती है। गली-मोहल्लों में भी छोटे बच्चों को क्रिकेट खेलते हुए देखा जा सकता है। क्रिकेट सभी का बहुत पसंदीदा और प्रसिद्ध खेल है। हम सभी क्रिकेट खेलना बहुत पसंद करते है और रोज शाम में छोटो से खेल के मैदान मे इसे खेलते है। इसे हर उम्र के लोग पसंद करते है और ये बहुत रोचक तथा असंभवनाओं से भरा हुआ खेल है। इसकी कोई सठीक भविष्यवाणी नहीं है कि कौन सी टीम जीत जाएगी।

महात्मा गाँधी

Æ सूरज ठाकुर बीकॉम प्रथम स्नातक

महात्मा गाँधी आधुनिक भारत के सबसे महान पुरूष थे। उनका पूरा नाम मोहनदास करमचंद गाँधी था। उनका जन्म 2

अक्टबर 1869 ई. को पोरबंदर में हुआ। उनके पिता का नाम उत्तमचंद करमचंद गाँधी और उनकी माता का नाम पुतलीबाई था।

एक छात्र की रूप में महात्मा गाँधी प्रतिभाशाली नहीं थें, लेकिन वे बचपन से ही इमानदार और सत्यवादी थे। वे अपने चरित्र के प्रति बहुत सजग थे। इन्होंने अपनी जीविका की शुरूआत एक बैरिस्टर के रूप में की। लेकिन उन्होंने भारत की स्वतंत्रता

के लिए अपने पेशे का त्याग दिया। वे भारत की स्वाधीनता के लिए लड़े। वे अनेक बार जेल गये। और बहुत से स्वतंत्रता सेनानी आजीदी के लिए उन्होंने बहुत से कुरबानी दी थी। सुखदेब, राजगुरू, मंगल पाण्डे बीना कोई मुकदमा चलाई 13 मार्च 1931 को फाँसी दे दी गई थी। भगत सिंह को भी फाँसी दी गई थी। मंगल पाण्डे की 8 अप्रेल 1857 को गोली मार कर हत्या कर

> दिया गया था। महात्मा गाँधी को उनेक सक्षम मार्गदर्शन में भारत को स्वतंत्रता मिली 15 अगस्त 1947 में आडजादी या स्वतंत्रता मिली थी। लेकिन, 30 जनवरी, 1948 ई. को वे नाथुराम गोडसे द्वारा गोली से मार दिए गए। समूचे संसार ने उनके निधन पर शोक प्रकट किए।

गाँधीजी का सत्य और अंहिसा में गहरा विश्वास था। वे महान आत्मा थे हम

उन्हें प्रेम करते हैं और श्र्दधा देते हैं। उन्हें भारत का राष्ट्रिपता कहा जाता है। हमें उनके आदर्शों का अनुकरण करना चाहिए।

पर्यावरण

Æ देबज्योति चंद बीकॉम प्रथम स्नातक

पर्यावरण में हमारे चारो तरफ का वह प्राकृतिक आवरण जो हमें सरलता पूर्वक जीवन यापन करने में सहायता होता है, पर्यावरण कहलाता है।

पर्यावरण से हमें वह हर संसाधन उपलब्ध हो जाते हैं जो की सजीव प्राणी को जीने के लिए आवश्यक है। पर्यावरण ने हमें वायु, जल, खाद्य पदार्थ, अनुकूल वातावरण आदि उपहार स्वरूप भेट दिया है हम सभी ने हमेशा से पर्यावरण को संसाधनों का भरपूर इस्तेमाल किया है और आज हमारे तिना विकास कर पाने के पिछे भी पर्यावरण का एक प्रमुख योगदान रहा है।

पर्यावरण सुरक्षा के उपाय :

धरती पर रहने वाले सभी व्यक्ति द्वारा उठाए गए छोटे कदमो के माध्यम से हम बहुत ही आसान तरीके से पर्यावरण को सुरक्षित कर सकते है। हमें अविशष्ट की मात्रा मे कमी करना चाहिए था अपशिष्ट पदार्थ को वही फेकना चाहिए जहाँ उसका स्थान है। प्लास्टिक बैग का उपयोग नहीं करना चाहिए तथा कुछ पुराने जीजों को फेकने के वजायनये तरीके से उनका उपयोग करना चाहिए।

निष्कर्ष:

आईए देखे कि किस प्रकार हम पुराने जीजों को दुबारा उपयोगमें ला सकते हैं– जिन्हे दुबारा चार्ज किया जा सकता है उन बैटरी यह अक्षय क्षारीय बैटरी का उपयोग करे, प्रतिदीप्त प्रकाश का निर्माण कर बालिक के पानी का संरक्षण कर, पानी की अपव्य कम कर, ऊर्जा संरक्षण पर तथा बिजली का खपत कम करके, हम पर्यावरण के वास्तविकता को बनाए रखने को मुहिम की और एक कदम बढ़ा सकते है।

++++

जीवन का मौल...

Æ सागर बासफोर हायार सेकेण्डरी दुसरा वर्ष

जीवन सभी व्यक्ति को दुनिया में एक बार मीली है। तो क्यों करे व्यर्थ इसे हम कर दिखाये दुनिया को कुछ ऐसा कि दुनिया बनना चाहै हमारे जैसा। ना करो लड़ाई ना करो हिंसा। कर दिखाओं कुछ ऐसा। कि दुनिया बनना चाहै तुम्हारे जैसा। ना करो जाति कि बात एक जैसे सबसे जज्बात मिलकर रहना हँसते रहना। कर दिखाना कुछ ऐसा कि दुनिया बन्ना चाहे तुम्हारे जैसा...

+ + + +

श्रीभ ज्योति कुमारी
बि. कम पहला सान्मासिक

हिन्दी में सब काम करो हिन्दी का सम्मान करो। हिन्दी अपने देश की भाषा हिन्दी पर अभिमान करो। स्वाभिमान की भाषा है वह गर्व से जीना सिखलता है। देश की हर भाषा को परस्पर वह मिलता है। जोड़ो एक सूत्र में सबको हिन्दी में सब काम करो हिन्दी का सम्मान करो। सिन्दी का सम्मान करो।

माँ

अांचल कुमारी हायर सेकेंडरी दुसरा वर्स

माँ कहाँ से शुरू करू मेरी माँ
मेरी दुनिया मेरी जिंदगी है सब के
नजर मे मेरी माँ एक औरत है पर
मेरे लिए मेरी माँ मेरी पुरी दुनिया है।
मेरी दिल की खुशी है
माँ के लिए और क्या लिखू
में काबील नही हूँ जो माँ
के बारे मे लिख सकु
मेरी दुनिया है मेरी माँ...
मेरी मन की बात समझने वाली
मेरी माँ है, जो बिन बुलाए
मेरी हर बात समज जाती है।

पापा

्रिकरण शर्मा बीकॉम प्रथम स्नातक

थोड़ा रूक जाते आप, यों न छोड़कर जाते आप, में भी कुछ करती, आपको गर्व मेहशूस करवाती। हाँथ थामकर जैसे चलना सिखाया आपने बैसे ही में भी आपके बुढ़ापे की सहारा बनती। आपके लिए एक बेटा बनकर, आपके सारे ख्वाहिश पुरा करती।

थोड़ा रूक जाते आप,
यों न छोड़कर जाते आप,
अभी कुछ नहीं हूँ तो क्या हुँआ,
एक दिन एक काबिल बेटी बनती।

खुद फटे कपड़े पहनकर भी जैसे मेरे लिए नए नए कपड़े लाते, में भी बस आपको उन सभी त्यागों का फल दो गुणा ज्यादा करके लौटाना चाहती थी।

आपके लिए कुछ कर दिखाने का, एक मौका तो देते आप, तोड़ा रूक जाते आप, यों न छोड़कर जाते आप।

++++

दुनिया का खेल निराला

्र इसरत खातुन बीकॉम प्रथम स्नातक

देखो रे भैया दुनिया का खेल निराला। साधु लपक रहे थैले पर, डाकु जपता माला बुंदे पुजाते पैर जगत में, भले को मारे धक्का; उल्लु करता मौज महल मे खाते गढ और मक्खा करे लंगोटी वाला खेती, काटे पहारी वाला देखो रे भैंया दुनिया का खेल निराला। आँखो वाले खाते ठोकर, अंधे राह दिखाता, पढे लिखे को मुर्ख उल्टा पाट पढाता, चतुर हजामो का सर मुंदन करते मुर्ख गवाला देखो रे भैंया दुनिया का खेल निराला। नर-नारी सब बने है, फैसन के दिवाने निकल के माँ के पेट से बच्चे गाते फिल्मी गाना हर लड़का बना दिलीप, हर लड़की बनी मधुवाला देखो रे भैंया दुनिया का खेल निराला। मुजरिम खुनि हो या क्या हो दुगाँ उसे रेहा कर क्योंकि वो मेरे साले का है साला. देखो रे भैया दुनिया का खेल निराला।

++++

जो जाते है वों कभी लौंटकर नहीं आते

अञ्जाकितमा बेगम बीकॉम प्रथम स्नातक

जब तुम आते हों सपनों में
तब मै मुस्कुराती हूँ
जब पता चलता है ये सपना हैं
तब मैं चुपकें चुपकें रोयाँ करती हूँ
अगर जाना ही था तो आए क्यों
तुम मुझकों इतना भाए क्यों
मेरा हाथ पकर कर मुझे चलना सिखाया
और फिर चले जाके मुझे खुब रूलाया
जब तुम्हारा हाथ छुट गाया
तब मेरा सारा ख्वाब टूट गया
मुझे पता है अब तुम नही आओगे
पापा मै तुम्हारे बीना नही रह सकती
पर ये बात किसी से नही कह सकती
अब हम कभी खुश रह पाते नहीं
जो जाते हैं वो कभी लौटकर आते नही।

+ + + +

लड़की की उड़ान

Æपुतुल बासफोर हायर सेकेंडरी दुसरा वर्ष

हाँ तो क्या हुआ में एक लड़की हूँ लड़की हो, लड़की हो बचपन से हर कोई यही कहकर रूलाता मुझे हाँ तो क्या हुआ में एक लड़की हूँ एक लड़की अगर झुकना जानती है तो अपने आत्मसम्मान के लिए पलटकर जवाब देना भी जानती है। हजार ख्वाब लिए जो बंद है एक पिंजरे में जिस को कैद किया गया है लेकिन अब बस उड़ना है मुझे खुले आसमान की इस दुनिया में हाँ तो क्या हुआ मै एक लड़की हूँ अपने ख्वाबो संग भर रही एक लड़की अब उड़ान है ना कोई सिकायत है ना कोई थकान है यही एक लड़की की पहचान है।

+ + + +

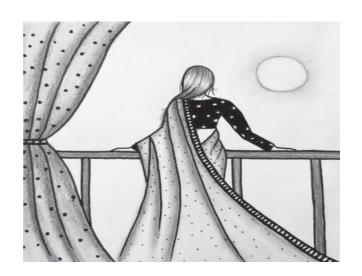
नियति

्रगीतांजिल दास बीकॉम तिसरा स्नातक

द्रौपदी सी वह झूठ, धोखा, बेईमानी, ईर्ष्या बेवफाई से पाण्डवों द्वारा प्रेम की बिसात पर रोज दाँव पर लगती है...

प्रणय में छली जाली है, प्रीत रूपी दुर्योधन वादों के दु:शासन से चीर हरण करवाता है...

निर्वस्त्र होती पीड़िता को कोई कृष्ण बचाने नही आता... क्या औरत की नियति हर युग में लुटना ही है...

सपनों की उड़ान

्र राहुल पासवान बीकॉम प्रथम स्नातक

तु कुछ कर अलग, तु कुछ बन अलग, तभी तो नाम कमाएगा!! सपनो का है यहाँ ऊचा आसमान, तु कुछ सोच अलग इस दुनिया से, भरना है तुझको लंबी उड़ान, तभी तु ऊँचा बन पाएगा॥ माना राही पे आएंगी मुश्किले हजार, तु कुछ कर अलग, तु कुछ बन अलग, तभी तो नाम कमाएगा!! पंख होंगे तेरे भी मजबूत, जब तु सपनों में उड़ा भर पाएगा॥ तु गिर, तु हजार बार गिर, फिर से उठ खड़ा हो तभी तो सपनो में उड़ान भर पाएगा॥ तु कुछ संघर्ष कर, तु आगे बढ़, तभी तो नाम कमाएगा!!! तु कुछ कर अलग, तु कुछ बन अलग तभी तो नाम कमाएगा॥ ++++

जिन्दगी

्रकरण पासवान *बीकॉम प्रथम स्नातक*

छीटी सी है जिन्दगी
हर बात मे खुश रहो...
जो जेहरा पास न हो,
उसकी आवाज में खुश रहो...
कोई रूठा हो आपसे,
उसके अंदाज में खुश रहो...
जो लौट के नही आने वाले,
उनकी याद में खुश रहो...
कल किसने देखा है
अपने आज में खुश रहो...
++++

रंग

सुस्मिता सरकार बीकॉम प्रथम स्नातक

लाल विरंगी रंग, होली का त्योहार। लोगो के मन मे है उत्साह, धरती में छा गर है गुलाल। रंगो से है पुराना नाता जीवन के हर एक हिस्से मे रंग धरती के हर चीज मे रंग रंग बिना दुनिया वेरंग। रंगो से शुरु होता दिन हमारा, किरणो मे है रंगो की उजाला। रात कान्ता जैसे, अंधेरे की छाया।

सुविचार

विजय कुमार यादव *बीकॉम प्रथम स्नातक*

- एक अच्छी किताब हजार दोस्तों के बराबर होता है, पर एक अच्छा दोस्त पुरी लाइब्रंरी के बराबर है।
- सपने वो नहीं जो नींद में सोते समय देखते है, सपने वो है जो रातों को सोने नहीं दें।
- उब बारिश होती है तो सारे पक्षी अपने अपने आश्रय ढुंढने लगते है पर बाज ही है जो बादलो को चीरते हुऐ खुले आसमान में उड़ने लगता है।
- 4. परीक्षा आप अकेले एक हाँल मे देते है, पर रीजल्ट सबके सामने दिया जाता है, जिंदगी भी कुछ परीक्षा हाँल के ही जैसा है।

